

מדינת ישראל

משרד הממשלה

משרד

מס' רלווה
יחיד מדיני
אורח
19/1/89 - 30/1/89

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה כיוז: א-8/4608

מזהה פריט R00035r3

כתובת: 2-111-2-4-8

תאריך הדפסה: 31/08/2020

מחלקה

תיק מס'

דחיות: מ ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קף: 1
סוג: ש מ ר		מתוך:
תאריך ודפן חצור: 18:45 - 30.1.89		אל: מ צ פ " א
פס' פרוק: הפסרד:		דע: א ק ט"ח, א ט ה ק ט
כחצון 649	698	פאת: ק / ק זק' ו צ י ס

הסנטור ג'ף בינגמן ואי הפצת טכנולוגיה לטילים

לחלץ מתוך שיחה עם אי מק-גפיגן (עוזרו של הסנטור חנ"ל לענייני בטחון).

1. בינגמן מתעניין באופן פעיל בחפרת ה- **MISSILE TECHNOLOGY CONTROL REGIME** חס עלו על מקרים של חעברת מידע ע"י חברות רפגיו"ת ואחרות בדומה לחעברת מידע וטכנולוגיה בחקשר של נשק כימי, ולכן בינגמן שיגר בימים האחרונים למזכיר המדינה בייקר, לשר ההגנה המיועד טואר ולשר המסחר המיועד מוסבכר מכתבים חמבקים בדיקת חנושא. ככל הנראה, הסנטור מזכיר את חענין בנושא (כיבוד חחסכס חנ"ל) שגילח סגן הנשיא קורייל בהיותו סנטור וחבר ברועדח לשירותים המזויינים.
2. לדברי מק-גפיגן חולך וגובר חעניין בנושא חצפת טילים בכלל, רשת חטלודיזה **NBC** מכינה תכנית בנושא, ובאנגליה ח- **BBC** (תכנית פגורמח) עוסק בר גס כן.
3. חוסיף שבבית חנבחרים, אמור חקונגרסמן ברמן לחגיש חצעת חוק בגדון, ציין שטרם דאו את חנוסח - אך ברור שבמשרד בינגמן עוקבים אחר כל ההתפתחויות.
4. בנוסף חצביע על ספר מאת אלן פרידמן (כתב עתון פפידנכשיאל טיימס חלונדוני) בשם **AGNELI AND THE ITALIAN CONNECTION** שבו פרקים על איטליה ולוב ובכלל זה חצפת טילים.

י.א.פ.א.א.
ל מ ד י
1. אגנלי
2. אגנלי
3. אגנלי
4. אגנלי
5. אגנלי
6. אגנלי
7. אגנלי
8. אגנלי
9. אגנלי
10. אגנלי

תפוצה: 36

** יוצא

שמור

**

**

**

חוזם: 1,23787

אל: דוש/1042, קהיר/411

מ-: המשרד, תא: 300189, זח: 1704, דח: ר, טג: שמ

תח: @ גס: ממז

נד: @

שמור/רגיל

וושנינגטון, קהיר.

הצעה לפסגה בוושנינגטון בוש-שמיר-מבארכ.

היום מן המאמימי 'אלאתחאד' (מהימן בדי'כ) הביא (25.1) ממקורות 'יוזעי דבר' בקהיר שטענו כי בשיחת טלפון שהתקיימה ב-23.1 ביקש הנשיא בוש ממבארכ את הסכמתו לערוך פסגה עם רה"מ שמיר בוושנינגטון במהלך פברואר או מרץ הקרובים. בוש הבהיר למבארכ, לפי העיתון, שמטרת פסגה משולשת כזו היא לקרב בין השקפות מצרים וישראל לגבי השלום, ואח"כ לקרב בין השקפות הערבים וישראל. בוש גם ביקש ממבארכ לקיים מגעים עם מנהיגי ערב והפלסטינים כדי להציג בוושנינגטון עמדה (ערבית) מוגדרת, כמו שיעשה שמיר ביחס לעמדת ישראל.

מבארכ בתגובתו התנה, אליבא ד'אלאתחאד', הסכמתו להצעת בוש בכך שישראל תוכיח כנות כוונותיה לגבי השלום, ע"י שתקבל עליה את 'התנאים המלאים' לפתרון הסכסוך הערבי-ישראלי.

ערב 1/ממ"ד

מפ

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מככל, ממככל, בנצור, מצפא, ליאור, מצריס,
ר/מרכז, ממז

1875

1875

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE
FOR THE YEAR 1875
IN RESPONSE TO A RESOLUTION OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES
PASSED APRIL 1875
CHAPTER 1

CHAPTER I

GENERAL STATEMENT

THE LAND OFFICE HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE

REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE FOR THE YEAR 1875
AND TO STATE THAT THE SAME HAS BEEN REVIEWED AND FOUND TO BE
CORRECT AND COMPLETE. THE LAND OFFICE HAS THE HONOR TO
ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE
GENERAL LAND OFFICE FOR THE YEAR 1875 AND TO STATE THAT THE
SAME HAS BEEN REVIEWED AND FOUND TO BE CORRECT AND COMPLETE.
THE LAND OFFICE HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE
REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE FOR THE
YEAR 1875 AND TO STATE THAT THE SAME HAS BEEN REVIEWED AND
FOUND TO BE CORRECT AND COMPLETE.

THE LAND OFFICE HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE
REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE FOR THE
YEAR 1875 AND TO STATE THAT THE SAME HAS BEEN REVIEWED AND
FOUND TO BE CORRECT AND COMPLETE.

CHAPTER II

LAND

THE LAND OFFICE HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT OF THE
REPORT OF THE COMMISSIONER OF THE GENERAL LAND OFFICE FOR THE
YEAR 1875 AND TO STATE THAT THE SAME HAS BEEN REVIEWED AND
FOUND TO BE CORRECT AND COMPLETE.

אל:	אריה נקל יוזל רימל	התאריך:	2/1
מאת:	אריה בן ממויבן, גלפסן	תיק מס':	
הנדון:	מינוח מוסד קליניקה לרפואה		

(אשראי ממויבן)

בנוסף הודעתה. ואם אינך אומר
אשראי (באשראי ק'נס...)

בבית
אם

GEORGE DEUKMEJIAN
GOVERNOR

State of California
GOVERNOR'S OFFICE
SACRAMENTO 95814

January 10, 1989

The Honorable Harry Kney-Tal
Consulate General of Israel
Pacific Northwest Region
220 Bush Street, Suite 550
San Francisco, CA 94104

Dear Consul General Kney-Tal:

Thank you very much for bringing to my attention the commendable efforts of the people and the government of Israel to aid the victims of the earthquake in Soviet Armenia.

Enclosed is a copy of a letter I just sent to Prime Minister Shamir expressing my sincere appreciation for the tremendous humanitarian gesture Israelis have shown a people residing in a nation having no formal diplomatic relations with your country.

It is very heartening to know that, in time of need, the peoples of the world can put their differences aside and come together for the good of the human race.

Best wishes to you and your family for the new year.

Most cordially,

A handwritten signature in cursive script that reads "George Deukmejian".

George Deukmejian

** יוצא

סודי

**

**

**

חוזם: 1,23152

אל: וווש/992

מ-: המשרד, תא: 290189, זח: 1705, דח: מ, סג: סו

תח: & גס: משרדים

נד: &

סודי/מיידי

למדן

הסנטור ספקטור ביקש, בפגישתו עם רה"מ ב-16.1.89, לברר תלונות שהשמיע באוזניו ראש עיריית בית לחם.

להלן תלונות פריג':

א.צה'ל עוצר אמבולנסים עם פצועים, בדרכם לבית החולים.

2.צה'ל עוצר את מכוניתו של פריג', בדרכו מביתו למשרדו, וכתוצאה מכך נמשכת הנסיעה הקצרה כחצי שעה.

ג.ב-13.1.89 נורה ילד בבית לחם, ע"י צה'ל, ללא סיבה.

בדקנו את התלונות ולהלן התשובות:

א.צה'ל אכן עוצר אמבולנסים לבדיקה. הבדיקה נעשית ע"י כח צה'ל המלווה ברופאים ונמשכת בד"כ דקות ספורות. אם הפצוע באמבולנס מבוקש ע"י השלטונות, הוא נשלח לביה"ח הדסה-עין כרם. אם איננו מבוקש-הוא משוחרר מיד ובד"כ מפונה לבי"ח מקומי.

רופא שנמצא עם הכח העוצר, בודק את חומרת הפציעה, ומאשר עצירת האמבולנס בהתאם. עצירת האמבולנסים לבדיקה מתבצעת גם משום שישנם מיקרים של שימוש לרעה באמבולנסים, להובלת אנשים שעוסקים במהומות.

ב. מושל בית לחם נפגש עפ פריג' לבדיקת טענתו על עצירת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

המכונית. פריג' ציין כי אם יש לו טענות לצה"ל, הוא פונה לצה"ל, ובמיקרה זה לא ידוע לו על טענות בנושא שהשמיע בפני גורם כלשהו, או בפני צה"ל.

ג.ב-13.1.89 לא דווח על שום מקרה ירי באיו"ש, בכלל-ומכאן שגם לא על שום מקרה ירי לעבר ילד בבית לחם.

אנא העבר המידע הנ"ל לסנטור ספקטור ואשר ביצוע.

אריה מקל
יועץ מדיני לרהמ

טד

אש

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ליאור, מזתים, רביב, הסברה

THESE ARE THE RESULTS OF THE
TESTS CONDUCTED ON THE
MATERIALS SUBMITTED.

THE RESULTS OF THE TESTS
WAS THAT THE MATERIALS
WAS NOT SUITABLE FOR THE
PURPOSES OF THE TESTS.

THE RESULTS OF THE TESTS
WAS THAT THE MATERIALS
WAS NOT SUITABLE FOR THE
PURPOSES OF THE TESTS.

THE RESULTS OF THE TESTS
WAS THAT THE MATERIALS
WAS NOT SUITABLE FOR THE
PURPOSES OF THE TESTS.

OF

AND

THE RESULTS OF THE TESTS
WAS THAT THE MATERIALS
WAS NOT SUITABLE FOR THE
PURPOSES OF THE TESTS.

שגרירות ישראל בווינה
טופס מברק

אל: מצפ"א, מע"ת, הסברה

דע: יועץ רוה"מ לתקשורת
יועץ שהב"ס לתקשורת

מאת: עתונות

דף 1. פור. 3
דחיפות: מיידי
סוג: גלוי

תאריך, זמן: 27.1.89
מספר המברק:

המשרד:

57

541

666

הנשיא בוש הופיע היום במסיבת עיתונאים בבית הלבן. להלן תמליל
דבריו בנוגע למז"ת.

יוסי גל

13
מסמך
1
מ/מ
2
מ/מ
1
מ/מ
3
מ/מ
3
מ/מ
4
מ/מ
1
מ/מ
2
מ/מ
2
מ/מ

2/3

541 / 666

Q Mr. President, Yassir Arafat's been over in Europe meeting with the foreign ministers of Spain, France, and Greece. Marlin has said, and so has Brent Scowcroft, that it's too early for Arafat to meet with Jim Baker. On what level would it be appropriate for Arafat to meet with an American official? An Assistant Secretary of State, for example?

PRESIDENT BUSH: We changed the policy on the Middle East, on dealing with the -- I mean, as change came about in the policy on communicating with the PLO, it was based on their acceptance of three principles. As long as they stay hooked and stay committed to those three principles, we will have, when appropriate, meetings with the PLO. I haven't given any thought at all to what what when a meeting with the -- Chairman Arafat with an American official, is appropriate. And I would wait to see how we go forward. The point in talking to them is to try to facilitate peace in the Middle East. And it seems to me that if there's some logical step that requires high-level sign-off by various participants over there, then, and then only, would it be proper to elevate the meetings to that level. We're just starting. You crawl before you walk. We're just starting to talk to them, because they have -- dramatically, I'd say -- agreed to the -- to the principles that are part of our policy.

Q Let me ask you again in that regard. You said in a wire service interview the other day, that you needed to have some foreign policy initiative early in your administration. It seems the Soviet relationship is going on the back burner while you discuss the nuclear force structure, for example. In what area are you going to try to move forward? Central America? The Mideast? Where?

PRESIDENT BUSH: All of them. But we've got to have a little time. We're not going to let this Soviet thing put us in a mood of -- mode of foot-draggers. We're going to be out front. There's no reason to suggest that all we have to do

is react to a speech by the General Secretary. I want to take the offense in moving this relationship forward and doing -- taking steps that are in the interest of the free -- freedom around the world, whether it's in Eastern Europe, or in strengthening our alliance.

X

X

3/3

541/ 666

But there's plenty of trouble spots. One of them, as you mentioned, I think -- Central America -- but we need to complete the reviews. But I can't tell you, John, which one will become -- where you will see the first major initiative, whether it's going to be the Middle East, whether it's going to be Central America. We've got problems, of course, that afflict the whole continent and other continents in this Third World debt problem; and then, of course, the Soviet Union.

But, no, I don't want to play defense, and I don't want to look like we're footdragging, just waiting around to -- to, you know, let others set the agenda. But, prudence is the order of the day. And when you're gunning for something as important as a bilaterally-supported policy in Central America, it does take a little time. I've only been here less than a week. Yes?

X

X

נושד החוץ-מחלקת הקשר

טודי

נכנס

**

**

**

**

חוזט: 1,22696

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 660, תא: 270189, זח: 1800, דח: ר, טג: טו

תח: גט: מצמא

נו: ג

רגיל/טודי

אל : מנהל מצמא

מאת: הציר וושינגטון

אימאק - ממשל.

נשיא חבר הנאמנים של אימאק אז לוי בפגש הבקר עם קימט
טוננו וארמיטג'.

עם קימט עלה רק ענין עסקות הנשק. לוי העלה את הצורך
בהתייעצויות מוקדמות על עסקות נשק למדינות ערב וקימט
הסכים לחלוטין. אמר שהוא כול וולפבוץ ודניס רוס
יעבדו יחדיו על הנושא ותהיה ההתייעצות מוקדמת עם ישראל
אימאק והקונגרס. באופן כללי אמר שכלל ההתייעצות
המוקדמת יחול גם לגבי תהליך השלוש.

בפגישה עם טוננו העלה לוי את שאלת המגעים עם אשף
ואמר שלשולץ היתה אמינות גבוהה בקהילה היהודית ואולי
משום כן לא קמה טערה כאשר החליט על כינון המגעים
עם אשף. מאחר וההחלטה נפלה ומתוך התחשבות בעמדות
הידיעות של בוש בנושא זאת, חשוב שהממשל יתן פומבי
לעמדה שלא תהיה כל התקדמות במגעים מבלי שאשף יתן
גיבוי במעשים למילים שאמר ערפאת, טוננו ענה THIS
IS A NEW NUANCE WH ICH IS VERY IMPORTANT
טוננו התלונן שכמה יהודים משמיצים אותו ללא הצדקה
והזכיר את בוקבינדר בשם. כאשר לוי ענה שהוא מייצג
את אימאק ואימאק אינו 'כל היהודים' ענה טוננו YOU

משרד החוץ-מחלקת הקשר

DO AWFULLY WELL טוננו אמר שלא
תמיד האינטרס האינטימי והאינטרס האמריקאי זהים וכן למשל
אין זה מעניינה של ארהב לזחוף את הסטנדרטים לזרועות
הבריטיות. לוי ענה שאכן רצוי להשיג הבנה בנושא אבל
בהחלט יתכן מצב שיצטרכו להסכים שלא להסכים. אילו
היתה עולה מחדש, למשל, עיסקת נשק ירדנית הוא היה
מתנגד בחריפות. גם טוננו הסכים להתייעצויות מוקדמות
בנושא עסקות נשק.

עוד בנושא ההתקפות האישיות עליו אמר טוננו שהוא אמריקאי
מזר שלישי כאן והוא רוצה שיתייחסו אליו כאל אמריקאי
הוא העיר שהוא חבר בועד המנהל של ביי"ח לילדים בשם
ST. JUDES, טנסי ושהוא
מקורה שיהודים שתרמו לבי"ח זה לא יפסיקו תרומותיהם.
יו המקרה היא שאז לוי תורם לבי"ח זה והוא אמר במקום
שכמובן שלא יפסיק תרומתו.

בשיחה עם ארמיטג' אמר הלה כי הוא רוצה בטובתה של
ישראל שבה רואה כבת-הברית האמיתית בעיקר משום הצורה
הישירה והכנה שבה מנהלת ישראל את יחסיה עם ארה"ב.
הוא מודאג בשחיקה בנחישותה של ישראל ובהגירה של
טובי המוחות ממנה ומקורה שיהיה שיפור כלכלי שימנע
זאת.

כמובן שגם בשיחה זו עלה ענין עסקות הנשק וארמיטג'
הביע את דעתו שלא כולם עמדו בדבריהם בנושא העיסקה
הכוויתית וכן למשל פעלו אנשי אימאק כנגד ההסכם שהושג.
יחד עם זאת הוא מוכן להתייעצויות מוקדמות ומכיר
בחשיבותן.

ע ר נ

רש

תפ: שהה,רהמ,ממרהמ,מנכל,ממנכל,בנצור,מצפא

[illegible][illegible][illegible]

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

ВВЕДЕНИЕ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס

בלמס

חוזט: 22663/1

אל: המשרד

מ-: כנסטון, נר: 44, תא: 270189, חז: 1300, דח: מ, סג: בל

תח: גס: מצמא

נר: 8

בלמס/מיוזי

אל: מצמ"א

רושינגטון (נר 2)

דע: שנהר - נ"י - (נר 1)

הגירת יהודי בריה"מ.

בכמה מפגשים שהיו לי בשבוע החולף עם צבורים יהודים
הן בבוסטון והן מחוצה לה, על פי רב ביוזמתם,
נושא הגירת יהדות בריה"מ.

הרושם המצטבר שנוצר משיחות אלה הוא, שבעוד שהיושבים
בהנהלות הפדרציות מיחסים לנושא השיבות מדוגה עליונה
וממגינים נחישות לפעול במרץ הן בנושא הכספי והן בענין
המכסות, הרי שהדעה בדרגים הנמוכים יותר בין הרבנים
ועמך, למשל, היא שונה.

רבים מבין אלה משמיעים את הדעה:

א. שרוב יהודי בריה"מ
הם מועמדים ראשונים להתבוללות שכן הם רחוקים ביותר
מהיהדות (זאת בעיקר מרבנים המעידים על מספר נמוך
ביותר של יוצאי בריה"מ בקהילותיהם).

ב. שהגירה יהודית
מאסיבית עלולה לתרום להתגברות האנטישמיות. מצביעים

END

1000

DATE : 10.10.60

TIME : 10.10.60

TO : THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

FROM : THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

SUBJECT :

1. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

2. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

3. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

4. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

5. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

6. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

7. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

8. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

9. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

10. THE DIRECTOR, INDIAN AIR FORCE, NEW DELHI

משרד החוץ-מחלקת הקשר

על התפרעויות השחורים במיאמי לאחרונה המיוחסות למתחים
והתחרות בינם לבין המהגרים ההיספנים. כל זה נאמר
בטונים נמוכים אך התופעה קיימת תחת פני השטח.

אבנון.

רש

תפ: שהח,רהמ,ממרהמ,מנכל,מנכל,בנצור,מצפא,איר3

AS PROBABLY THE MOST COMMON SOURCE OF THE
FOLLOWING ARE THE MOST COMMON SOURCES, IT IS NOT
DIFFICULT TO FIND THE MOST COMMON SOURCE OF THE

WATER

IN

AS: THE MOST COMMON SOURCE OF THE MOST COMMON SOURCE OF THE

נושד החוק-מחלקת הקשר

סודי

** נכנס

**

**

**

חוזט: 1,22695

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 659, תא: 270189, זח: 1800, זח: ר, סג: טו

תח: & גט: ממד

נד: &

רגיל/סודי

אל : מזד, מזתים

מאת: הציר, וושינגטון

לבנון.

להלן משיחות עם מול הייר ונד ווקר.

א. בדיונים שנערכו בשבועות האחרונים בהשתתפות השגרירים בזמשק ובזירות הוחלט ארהב לא תשנה את מדיניותה והיא תשמר על 'מרחק שווה' בין שתי הממשלות. זו גט תהיה ההמלצה למזכיר החדש. יחד עם זאת אם מסיבה זו או אחרת לא יוכלו לפעול מעבר לקו הירוק תיתכן המלצה לצמצם פעילות ונרכחות ארהב בלבנון.

ב. ארהב הבהירה למספר חברות הליוגה הערבית שהיא דבקה בתמיכתה ביזמת הסטריארן.

ג. כל המעורבים בנושא מצפים עתה לראות כיצד תחליט הליוגה הערבית לפעול. ארהב מקווה שהליוגה לא תחליט על יוזמה כוללת וסוחפת שאין לה סיכוי רב אלא על צעדים קטנים באגמה למנוע העמקת החלוקה.

ד. הסובייטים יצרו מגע גט עם ממשלת עון זאת לאחר שראו בהזמנתו על ידי הליוגה הערבית לסוניס כמעין לגיטימציה.

SECRET
 NO: 1000
 DATE: 10.7.53
 FROM: [illegible]
 TO: [illegible]
 SUBJECT: [illegible]

SECRET

NO. 1000

DATE: 10.7.53

SECRET

THE SECRETARY OF DEFENCE

1. The Secretary of Defence is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment. The Secretary is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment. The Secretary is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment.

2. The Secretary is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment. The Secretary is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment.

3. The Secretary is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment. The Secretary is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment.

4. The Secretary is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment. The Secretary is requested to consider the following matters in connection with the proposed new defence establishment.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ה. בין צרפת וארהב נותק כמעט המגע בנושא לבטחון לאור
כעסם של הצרפתים על מרפי.

ו. מאחורי השמועות על שחרור שני בני ערובה עומד מאמץ
של אשף להשיג השחרור. הנושא עלה כללית בשיחת וולדגרייב
-ערפאת אן אין לו בהכרח קשר ישיר בנטיון של אשף להביא
לשחרור האירי והכרוטי. היור העיר שגט קדאפי עוסק
עתה בנטיסיון לחלץ בני ערובה.

ע ר ן

רש

תפ: שהח,רהמ,ממרהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רט,אמן,ליאור,
מזתים,ממד,בנצור,מצפא

1. THE FIRST THREE YEARS FROM 1940 TO 1942 THE
LIFE OF THE PEOPLE WAS HARD.

2. THE SECOND THREE YEARS FROM 1943 TO 1945 THE
LIFE OF THE PEOPLE WAS HARDER. THE PEOPLE WERE
FORCED TO LIVE IN THE SUBURBS OF THE CITY. THE
LIFE OF THE PEOPLE WAS HARDER. THE PEOPLE WERE
FORCED TO LIVE IN THE SUBURBS OF THE CITY.

3.

4.

5. THE PEOPLE WERE FORCED TO LIVE IN THE SUBURBS OF THE CITY.
THE PEOPLE WERE FORCED TO LIVE IN THE SUBURBS OF THE CITY.

** יוצא

שמו

**

**

**

חוזם: 1,22224

אל: ני/978, ווש/956, בטחון/1056, מקמר/105

מ-: המשרד, תא: 270189, זח: 1434, דח: מ, סג: שמ

תח: @ גס: ארבל

נד: @

שמו/מידי

נאו'ם/מתני-יששכרוף.

דע: ווש/שטיין,

משהב'ט/לוברני,

מטכ'ל/יחידת הקישור לכוחות זרים.

דו'ח המזכ'ל על יוניפיל.

שלכם 649 ושלנו 944.

א.כמו בדו'ח הקודם, ניכרת גם בדו'ח הנוכחי ידו של גולדינג המנסה להטיל על ישראל האחריות על אי מילוי המנדט של יוניפיל כי אינה נסוגה מאיזור הבטחון.

ב.הדברים כבר נאמרו ע"י גולדינג בביקורו בארץ. מתאשרת הערכתנו בשלנו ח/10737 מה-16.1.89 סעיף ו' על פיה גולדינג מנסה להפעיל עלינו לחצים כדי להוכיח התקדמות בשטח שתקטין אולי התסכול הגובר אצל המדינות התורמות. בדו'ח בולטים כמו בעבר הקוים הבאים:

1. צה'ל-צד'ל הם הכוחות היחידים הפועלים בשטח המוזכרים בשם לגנאי. יתר הכוחות אינם מוזכרים בשמם ואמל נזכרת בשמה לטובה, לפחות פעם אחת.

2. 'ההערות' של הדו'ח ובעיקר אלו שבסעיף 33 על ארבעת סעיפיו מכוונות לשמש חומר 'אפולוגטי' לקיומו של הכוח.

מס' 1

1211
**
**
**
**

מס': 42222, 1
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879
מס': 11879, 11879, 11879, 11879, 11879

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ג. במידה ויתפתח דיון לא רצוי, שיחייב השתתפותכם ע"י
התבטאות, עליכם לחזור על עמדתנו וטעוננו הידועים לגבי
דרום לבנון (כולל עמדתנו הפורמלית שבדוח מזכ"ל S/19318
מה-4 בדצמבר 87).

ד. בודאי תוכלו להעזר לצורך הכנת התבטאות בנאומים שהכנתם
בהזדמנויות קודמות (ינואר ויולי 88) וכן בדיווחינו
השוטפים על שיחות עם אנשי יוניפיל ועם גולדינג בארץ.

מנהל ארבל 2

פא

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, ברנע, ארבל2, ליאור, מזתים,
בנצור, מצפא, סייבל, משפט

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	זר: 1
סוג: שמור	טופס פרוק	כתוב: 2
תאריך ווען חבול: 89 27 בינר '89		אל: מצפ"א, ממ"ד
כס' פרוק: הכשרד:		דע:
668		כאח: שג' רושינגטון

ארה"ם - אש"ם

1. בשיחה עם ביל ברנס (26.1) התייחס בין היתר לדיאלוג ארה"ב-אש"ם.

2. להלן נקודות עקריות:

א. ביקור ערפאת בארה"ב

1) בהתייחס לתוכן מאמר שחתפרסט ברול סטריט ג'ורנאל (26.1) העריך כי גם אח ונחמא ארץ דברא לשחרור חלק מבני הערובה הכלואים בלבנון לא יהא בכך להעניק לו דיזה.

(ועוד) הסודר במאמר שכוונתו היא: "שכל מהלך מעד ערפאת לשחרר בני ערובה אמריקאים יצור דימח לארה"ב" וזאת, בעקבות דברי הנשיא בטקס השבעתו בסוגית בני הערובה. כותב המאמר מעריך כי חמעת אותו תוכל ארה"ב לעשות כמחורח לאש"ם במידה ואכן יביא לשחרור בני ערובה יהיה הענקת ויזה לערפאת. עוד טוען בעל המאמר² בריכוז המאמצים בנושא שחרור בני הערובה יסיע ערפאת תשומת הלב מדרישות קשוחות יותר שארה"ב הציגה בפניו). אש"ם ציין ברנס צריך לחנכיה רצינות הצהרותיו לאורך זמן לפני שישקלו חזמתו לשיחה עם חמזכיר.

2) תאר את הרקורד של אש"ם כ"מעורב". מחד גיסא לא היה מעורב בפעולות טירור. מאידך גיסא היה בתגובת ערפאת לדברי פרייז' כדי להדאיג.

ב. דיאלוג עם אש"ם:

1) מעריך שסבוב שיחות נוסף יתקיים בחודש הבא.

2) לבד מנושא הטירור שיעלו ינצלו המפגש להביע דאגתם מחתבטאות ערפאת בעקבות דברי פרייז'.

.. /2

תפוצה:

36

2 1 1 2
להיה רהיה שההט אמרהט אנהט
חמלפס END חמלפס חמלפס חמלפס
חמלפס חמלפס חמלפס חמלפס

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פנקס	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פנקס:		דע:
הפסד:		
668		כאח:

- (3) בנושא תחליף השלום ימשיכו במלאכה ארוכת חטורה של שכנוע אש"פ בצורך ביתר
דיאלוגים במת שנובע למטרותיו. כמו כן דוחו לחשיג תמיכת ערסאה במאמץ
לחביא לרגיעה בשטח.
- (4) בחקשר לעיל חוסף כי ישראל תצטרך גם כן לתרום את חלקה להרגעת המצב
(עיון בחקשר זה הידיעות על שחרורו הצפוי של ח'ידיני כמעודדות).

ג. יזמנת ישראל ליתב:

- (1) בהתייחסו לחצעות שחעלה שחביט רבין לגבי עריכת בחירות מקומיות כן
סיכוי לכך שחרעיון לא ידחה על חספ הוא שההצעה תהיה חלק מתכניתו
מו"מ כוללת.
- (2) חסיכוי לחערכתו למצוא פלסטינים ביש"ע שיכנסו עמנו להדברות לא קיים.
סבור כי אין כיום שום אפשרות לעקוף את אש"פ כפרטנר למו"מ. חוסף
כי בדואלוג עם אש"פ ינסו לעודד החנהגה לחתיר למנחינים בישע'
(אשר לגבי זחותם לא יחיה ספק) להדבר עם ישראל.

שטידד

תפוצה:

- ס ו ד -

כ"א' שבט תשמ"ח
27 בינואר 1989

4395

אל : שה"ח
ס/שה"ח
המנכ"ל וחברי הנהלה
ראשי נציגויות צפ"א

מאת : מנהל מצפ"א

דף מצפ"א מס' 35

לשבועיים המסתיימים ב- 27/1/1989

ארה"ב-אש"פ

מידי פעם נוסף מימד חדש לדילמה האמריקנית בקשר למגעים עם אש"פ. בראשית החודש איים ערפאת על כל פלשתינאי שידבר בזכות הפסקת האינתיפדה. הכל ראו בכך איום על ראש עיריית בית-לחם פרג'. כחוס הרבה התפתלויות בקרב דוברים ערביים ואמריקניים, הכחשות וחצאי הכחשות התברר שקיימת הקלטה של אינמי ערפאת ודובר מחמ"ד רדמן אשר שההקלטה נמצאת בידי האמריקנים. הוא הוסיף כי איום זה אינו מתישב עם הודעת ערפאת מן ה- 14/12 על הפסקת הטרור. נציגינו הפנו תשומת לב בני שיחם האמריקנים לכך שערפאת אינו מצדיק את האמון שניתן בו. הנושא עלה במרבית פגישותיו של סגן השר בווישינגטון ושר החוץ העלה ענין זה בשיחתו עם השגריר בראון. השר הדגיש כי היתה זו רק אחת מהתבטאויות ערפאת והזכיר את דברי האחרון באוסטריה על פיהם כלל לא התכוון להתנער מהטרור ואת דבריו באבו-דאבי על התנית קבלתו את 242 בזכות השיבה.

ועוד סערה זו לא שככה וכבר הוזמן ערפאת לכנס ה- ADC האמור להיערך בווישינגטון באפריל. ועידת הנשיאים קיבלה ברגע של אחדות החלטה פה אחד לפעול בכל האמצעים לסיכול בקור זה. בהודעה תקיפה אמרו הנשיאים כי יש לשלול אשרת כניסה מערפאת שכן ביקורו עלול לפגוע בתהליך השלום ובאמינותה של ארה"ב כלוחמת נגד הטרור. הנשיאים מוסיפים כי מאז נאמו בג'נבה הוכיח ערפאת כי למעשה לא התרחק מדרך הטרור. לא קבל את החלטות האו"ם 242 ו- 338 ולא הכיר בזכות קיומה של ישראל.

- 2 -

בשימוע לבייקר בסנט אמר קרנסטון כי אל לה לארה"ב לנקוט בצעדים שיעמידו את מחויבותה כלפי ישראל בשאלה, לפיכך, האם בכוונת הממשל להגביל את המגעים עם אש"פ לדיאלוג או האם צופה הממשל תפקיד לאש"פ בתהליך השלום? בייקר השיב כי הדיאלוג אינו מטרה בפני עצמה וכי עליו להוליך למשהו, עם זאת, אמר, מחויבותה של ארה"ב לקיומה ובטחונה של ישראל אינה ניתנת לערעור. (פרטים לגבי עדות בייקר - ראה בהמשך הסקירה).

הנשיא בוש התבטא אף הוא, בראיון שנתן לברברה וולטרס, בדבריו של מדינה פלשתינית ולגבי המו"מ אמר שעודו סבור שירדן היא הפרטנר. לשאלת המראיינת: "האם אתה סומך על ערפאת". השיב: "לא, אינני סומך עליו לחלוטין. אינני מכיר את האיש אך אני מעודד מדברים שאמר לאחרונה בקשר לדחית הטרור ולהכרתו בזכות הקיום של ישראל".

כזכור כתבו הסנטורים קסטן ואינווה למזכיר שולץ והביעו דאגתם נוכח הדיאלוג עם אש"פ (דף מצפ"א 34). ב-19 בינואר, יום לפני פרישתו, השיב להם שולץ במכתב מפורט ואמר: ארה"ב יודעת את הדרך לפתרון צודק. פתרון כזה צריך לכלול את המרכיב של שטחים תמורת שלום, שלילה גמורה של טרור וז.ס. הסדרי ביניים זמניים, בטחון וגבולות בטוחים ומוכרים לישראל (הוא ממליץ שמדינות ערב תלכנה בעקבות אש"פ ותודענה על הכרתן בזכות קיומה של ישראל). ולבסוף, יש להכיר בכך שלפלשתינאים יש זכויות פוליטיות מבלי שארה"ב תתמוך בהקמתה של מדינה פלשתינית.

בכל הנושאים האלה הירבו התקשורת והעתונות האמריקנית לעסוק: נותן הטון היה מאמר מערכת בניו-יורק טיימס שאמר כי חרף פטפוטיו והסתירות שבדבריו הרי שערפאת עשה מספיק בשבועות האחרונים כדי להעביר את חובת המעשה לישראל. הסנטימנטים באמריקה, אומר העתון, כולל בקונגרס, נעשים פחות פרו-ישראלים. אסור על כן למר שמיר להרשות סחבת. יש זכות מלאה לישראלים לחשוך בערפאת שכל מטרתו היא לגרור את ישראל לתהליך מסוכן שיביא לויתורים מסוכנים. אם יוכח שערפאת אכן איים על פרג' יהיה בזה נזק חמור אבל אפילו זה לא יגרום לבוש לטרוק את דלת הדיאלוג בפניו. עד כאן העתון.

שננות

- ADC הציג במסיבת עיתונאים מסמך בן מאה עמודים המאשים את איפ"ק ו-25 PAC'S פרו-ישראלים בהפרת חוק הבחירות. השמות הנוצצים מבין מגישי התלונה לא הופיעו (ג'ורג' בול, פינדלי וכו'). באיפ"ק אין צופים בעיות של ממש כתוצאה מהתלונה אך הושינגטון פוסט והוול-סטריט ג'ורנל כבר הקדישו לה כתבה גדולה.

- בכנסת נידונה הצעה לסדר היום בענין הזוג פולרד. בדיון נשמעו פניות לנשיא ארה"ב להקל בעונשם על בסיס הומניטרי תוך פירוט תלאותיהם בכלא. דוברים מכל הסיעות הצטרפו לפניה ולבסוף התקבלה החלטה ברוח זו.

- 3 -

- השגריר ארד נפגש השבוע עם סנטור קנדי. בשיחה עלתה גם שאלת יציאת יהודי בריה"מ והעול הכספי שהמהגרים מטילים על ארה"ב. לפי תחזיות כעת ידרשו עד 25 מליון דולר לקליטתם. קנדי ספר כי העלה ענין זה בשיחות עם עמיתיו הסנטורים לוגר וסימפסון. קנדי שהוא ראש ועדת המישנה לעניני הגירה ופליטים מבקש לגייס את המימון מהתקציב הפרלמנטרי ומהפרציות היהודיות. ישנן ידיעות/שמועות כאילו הממשל ינסה לקצץ בהקצבה לקליטת עולים בישראל (שהיתה 28 מל יון דולר) ולהעמידה על 10 מליון דולר בלבד ולהקדיש את היתרה לקליטת "פליטים יהודיים" בארה"ב.

- הושלמה מלאכת בוש בהרכבת "הנבחרת" שלו. להלן הבולטים והחשובים שבחבורה:-

חנץ : ג'ים בייקר, הגנה : ג'והן טאואר, CIA : ויליאם ובסטר, בטחון לאומי : ברנט סקורופט, אנצ'ר : ניקולס בראדי, מינהל ותקציב : ריצ'רד דארמן, נציג הסחר : גב' קרלה הילס, שגריר לאו"ם : תום פיקרינג, עבודה : גב' אליזבת דול, בינוי ופיתוח : ג'ק קמפ, אנרגיה : ג'ימס ואטקינס, מסחר : רוברט מוסבאכר, חקלאות : קליטון ייטר.

- האקונומיסט מדרג את השגרירויות המואמנות לווישינגטון עפ"י רישומן (השפעתן) בצבור, עפ"י איכות הניתוח הפוליטי, הארכיטקטורה והארוח, שגרירות ישראל זכתה במקום ראשון בשתי הקטגוריות הראשונות ובמקום השני - מיד אחרי בריטניה בסכום הנקודות הכולל...

מועב"ט - הודעה נשיאותית על השטחים

משקיף אש"פ באו"ם ביקש מנשיא מועבי"ט לצאת בהודעה נשיאותית שתביע דאגת המועצה מהחמרת פעולות הענישה של צה"ל בשטח. ההודעה קוראת לישראל לנהוג לפי הוראות אמנת ז'נבה.

משלחתנו באו"ם והשגרירות בווישינגטון ביקשו מארה"ב להתנגד למהלך, תוך הסתמכות על שני טיעונים :

- רק למדינות הזכות להפעיל מועבי"ט.

- ההודעה אינה מאוזנת ואינה מתייחסת לאלימות הפלשתינית.

הנציגים האמריקאים פתחו במגעים עם נשיא מועבי"ט מחד ועם נציגי קבוצת המדינות הבלמ"זיות מאידך במטרה לרכך ולאזן ההודעה הנשיאותית. המגעים טרם נסתיימו, אך נראה שהצדדים כולם מעוניינים לסיים העניין בפשרה על נוסח ההודעה כדי להמנע מהצורך שבכינוס מועבי"ט. כינוס כזה אינו רצוי לאמריקנים, מחשש שיאלצו לנקוט בעמדה פומבית שבכל מקרה תעמידם במצב לא נוח

נשק למדינות ערב

"רשימת יעבץ" (כוונת הממשל למכירות נשק בשנה הקרובה) הוגשה ב- 19 דנא לקונגרס. מהמידע שהגיע לידינו עד עתה נראה שברשימה נזכרות המדינות ואמצעי-הנשק הבאים: סעודיה - 300 טנקים M1, משגרי טילים, מטוסים - טרם ברור הסוג אך נראה שהבחירה תהא בין F-16 ל- F-18 כתחליף למטוסי F-5 המצויים ברשות סעודיה. אמירויות - ככל הנראה תגיש בקשה בקרוב לרכישת מטוסי F-18 בערך כולל של כ- 2 מיליארד דולר. המידע שבידינו הוא ראשוני ובלתי-מושלם בשלב זה.

סנט: נשק כימי וביולוגי

ב- 25 דנא הוגשה לסנט הצעת חוק בדבר סנקציות נגד מדינות המשתמשות בנשק כימי או ביולוגי. טיוטת החוק מאזכרת סנקציות כגון איסור מכירות נשק, הגבלות בהעברת טכנולוגיות מתקדמות, התנגדות אמריקנית לסיוע כספי וטכני לאותן מדינות ע"י מוסדות פיננסיים בינלאומיים איסור יבוא מוצרים ושרותים מאותן מדינות, איסור הלואות מהבנק האמריקני ליצוא וליבוא ועוד.

כזכור, נכשלו מספר יוזמות חקיקה בנושא זה בימיו האחרונים של הקונגרס ה-100. באשר להצעה הנוכחית נראה כי מספר סנטורים ינסו להרחיב את תחולת הסנקציות גם לחברות המספקות מוצרים וחמרים כימיים.

מזכיר המדינה בייקר בסנט

ועדת החוץ בסנט אשרה ב- 19 דנא פה אחד את מינוי ג'יימס בייקר למזכיר המדינה. בשני ימי עדויות התייחס בייקר למגוון נרחב של נושאים בינלאומיים כאשר נושא המז"ת זוכה לעדיפות נמוכה יחסית בעדותו הכתובה. באופן כללי חזר בייקר על מדיניות ממשל רייגן תוך השארת אפשרויות לשינויים במדיניות החוץ במז"ת בהתאם לאפשרויות ונסיבות שיווצרו בשטח.

נקודות שראוי לציין מתוך התייחסותו למז"ת:

- ארה"ב לא תחרוג מעמדתה שאין לחזור לגבולות 1967.
- ירושלים תשאר מאוחדת.
- הדיאלוג עם אש"פ הנו צעד נוסף בדרך למו"מ ישיר בין הצדדים. ידונו בו נושאי טרור וקידום תהליך השלום.
- ועידה בינלאומית תחכן רק אם תבנה בצורה מתאימה ותוביל למו"מ ישיר.
- ארה"ב לא תומכת במדינה פלסטינית עצמאית.
- ארה"ב לא מתנגדת לתפקיד סובייטי קונסרבטיבי בתהליך השלום.
- במקרה של ארוע טרור פלשתינאי, יבדוק הממשל את הנסיבות: "אינני בטוח אם אש"פ יכול או מתימר לשלוט בכל הנעשה שם לרבות בפלגים שאינם תחת מרותו".

- 5 -

בנושאים רגישים יחסית כמו סיוע חוץ ומכירות נשק למדינות ערב נזהר בייקר בחשבותיו לשאלות הסנטורים. בנושא הסיוע הסתפק בקביעה שכח התמרון והגמישות של הממשל נשחק כמעט לחלוטין עקב האחוז הגבוה של ה"שריונים" ושלא כדאי למצוא דרך להגדיל הגמישות. בסך הכל זכתה עדותו להערכה רבה בקרב הסנטורים ונראה היה כי הכין עצמו היטב לעדותו.

שטחים

התגברות הפעילות האלימה, הגידול במספר הנפגעים, האמצעים החדשים שנוקט צה"ל, היחבטאויות חילי הצנחנים בפני רה"מ, בשכם, והצהרות שהב"ט בנושאים אלה חוזרים לבחורות ולמוקד ההתענינות בתקשורת הכתובה והאלקטרונית. הטלויזיה מרבה להביא דיווחים מצולמים-מפורטים מי"ש"ע ומתמקדת על הניפגעים, ולעיתים בצורה פלסטית.

"האימפקט" ההסברתי של הסיקור שלילי וכמותו לא ידענו מזה זמן רב.

גורם דיפלומטי אמריקאי מסכם רשמיו משיחות עם פלסטינאים בתיאור הבא.

הצעות שהב"ט נטולות תוחלת. "עיקרון השיבה" יחורגם בפועל לפיצויים כאשר רק כמה עשרות אלפים ירצו לשוב באמת. הפלסטינאים מודעים שאין זה ריאלי לשאוף לריבונות במלוא מובן המלה שאיפתם: ריבונות סימלית עם זיקה לירדן וישראל וערבויות בטחונות לישראל מפני חדירה של צבאות ערביים.

הפלסטינאים בשטחים הם אלה שדחפו את ערפאת לתהליך המדיני וחוששים שהאלטרנטיבה לתהליך מדיני תהיה המשך הכיבוש הישראלי שיגרור הגירה של פלסטינאים ואולי אף מלחמה שתמיט עליהם אסון. להערכת הגורם האמריקאי, לפלסטינאים רצון עז להגיע להסדר והם צוברים השפעה גוברת בכיוון מיתוו של אש"פ. הפלסטינאים אינם מהווים איום לישראל. אנחנו "תקועים" עם אש"פ וזו המציאות.

קנדה

אנו עומדים בפני הצגת ממשלה חדשה בקנדה ככל הנראה בסוף ינואר תחילת פברואר.

עפ"י כל הסימנים ג'ו קלארק ימשיך לכהן כשה"ח. עם זאת סימנים שונים מצביעים על מחלוקת בין רה"מ מלרוני לקלארק בנוגע למדיניות המזת"ית ובעיקר ביחס לישראל, אלה נוצרו לאחר התבטאויות שליליות של קלארק נגד ישראל במרץ '88 (במהלך נאום בכנס השנתי של הלובי היהודי הקנדי דווקא...). עפ"י העתונות המחלוקת יצרה מתח אישי שגורם לשיתוק היוזמה המדינית בתחום זה.

ברשותנו הערכות שבקשתו של קלארק לפגוש את שה"ח ארנס במהלך ועידת פריס נובעים גם מרצונו לפייס את רה"מ מלרוני ערב הצגת הממשלה.

ב. ב. ר. ה.
מיכאל שילה

מדינת ישראל

4/2/89

תאריך

אל: כה"ל

מאת: לשכת ראשיהממשלה.

ה צבא חמום בענין האם ב/ו קנה
לבע"ע הסדר ה"מ לנולדו.

א/נ"ה

202

The Embassy of the Arab Republic of Egypt presents its compliments to the Ministry of Foreign Affairs of Israel and with reference to the award delivered on the 29th of January 1989 by the Egyptian judiciary to compensate the families of the victims of the Ras Burka incident, has the honour to inform it that the Egyptian Government which had earlier acknowledged legal responsibility and regretted that tragedy, wishes to convey its sincere condolences to the families of the victims.

The Government of Egypt is pleased that this unhappy episode has now been finally settled. The award to compensate those families testifies to the probity and fairness of the Egyptian judiciary.

The Embassy of the Arab Republic of Egypt avails itself of this opportunity to renew to the Ministry of Foreign Affairs of Israel the assurances of its highest consideration.

דף: 1	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחילות: רגיל
כתוב: _____		סוג: רגיל
אל: מ.ע.פ. א	תאריך וזמן מעור: 27.1.89 - 17:00	
דע: מקש"ח/משח"ט עיר כלכלי - כאן	פס' פרוק: _____ תפסרד: _____	
פאת: ת. לקונגרס	663 538	

ביחנב"ח: ועדת משנה לפעולות זרות של ועדת החקצבות

לחלק לר"ז של הועדה

7-8/2 - שימועים בנושא זכויות אדם. יוזמה חדשה של הועדה מאחוריה עומד קונגרסמן אובי. בפני הועדה יופיעו:

- נציגי חממשל

- AFRICA/ASIA/CENTRAL AMERICA WATCH COMMITTEES

- אנטוניו שילון

- LAWYERS COMMITTEES ON H.R.

- (והבוצח השמרנית) - FREEDOM FOUNDATION

נושא זכויות אדם במזח"ת, אירופה ואסיה ידון ב-7.2 אחה"צ.

1/3 - מזכיר חמדנה ביקר.

2/3 - תת מזכיר חמדנה ל- SECURITY ASSISTANCE

22/3 - עוזר מזכיר ושו"נו לעניני מז"ת - שמואל איזלי (פאטנר)

6/4 - שימועים על פליטים (לדברי מנהל צוות העוזרים שלו החקצבות ממכר בתכנית קליטה פליטים בישראל).

24/4 - סיוע חוץ: עדויות של עדים מחוץ לממשל כמו AIPAC ו- NAANA

יולאפה ורנא פנאפר
יהודית ורנא דרנגר

1 2 1 3 3
6 6 6 6 6

הנצח 36
2

תפוצה: 36

כ"א בשבט התשמ"ט
27 בינואר 1989
206.02

10227

ש מ ר

א ל: מנכ"ל

מאח: מנהל ארב"ל 2

הנדון: ביקור הה' JEAN-CLAUDE AIMÉ ו-GIANDOMENICO PICCO

השנים, המשמשים כיועצים מדיניים למזכ"ל האו"ם וכפופים ישירות לו, יגיעו ארצה ביום ב' 30.1.89. בימים 31/1 ו-1/2 יקיימו לפי בקשתם שיחות עם סגן שה"ח, עם מנכ"ל משרד ראה"מ ואתר. ברגע האחרון (28/1), נחבקשנו לקבוע להם גם פגישה עם שה"ח כדי למסור לו "דברים מפי המזכ"ל".

ביקורם של הנ"ל בארץ נערך בשליחות המזכ"ל ואחרי ביקורים דומים בשבועיים האחרונים בירדן ובמצרים. מכאן ימשיכו לדמשק. לא ברור עדיין אם יפגשו עם אש"פ.

במגעים שקיימה מזכירות האו"ם לקראת הביקור עם משלחתנו בניו יורק, נמסר שאין המזכ"ל מתכוון לצאת ב"יזמת שלום" חדשה וכל רצונו הוא לשמוע ולהתעדכן על דאגותיהם, האינטרסים והעמדות של הצדדים. רעיון הביקורים הוא של המזכ"ל בלבד, אינו קשור למועבי"ט והמזכ"ל אינו מתכוון לדווח למועבי"ט על שיחות אלו.

לקראת השיחות שיקיימו השנים בארץ, רצוי להדגיש:

(1) בסתיו האחרון נטל מזכ"ל האו"ם הטיפול הישיר ב"עשיית השלום" מידי תת-המזכ"ל הבריטי גולדינג (שהחזיק באופן מסורתי בפונקציה הנ"ל). בידי גולדינג נשאר רק הטיפול בכוחות "שמירת השלום". למעשה ז'אן-קלוד איימה מסייע למזכ"ל במילוי התפקיד החדש.

(2) המזכ"ל אמנם מחוייב לפעול עפ"י החלטות העצרת, אך בדוח"ות ובהתבטאויות שונות שלו מאז נטל לעצמו הטיפול ב-"עשיית השלום", הבחנו בגישה חדשה לניחות המצב במז"ח ולהגדרת תפקיד המזכ"ל בתהליך השלום. עיקריה כלהלן:

(א) לא די להתרכז "בענייני פרוצדורה" והגיע הזמן לטפל ב-"בבעיות היסוד", כלומר, המזכ"ל רואה בקיום "ועידה בינ"ל לשלום" שאלה פרוצדורלית בלבד.

(ב) "בעית היסוד" של האיזור לדעת המזכ"ל היא כיצד "ליצור תהליך של מו"מ אפקטיבי". ההקשר ברור - "מו"מ אפקטיבי" לשלום הוא העיקר. המסגרת בה יתנהל המו"מ היא עניין משני. אין לנו ספק שידו של ז'אן-קלוד איימה בניסוחים חדשים אלה.

308202
1948
27
208202

2-1-5

2-1-5

2-1-5

STANLEY J. KATZ, JR. - 1948

STANLEY J. KATZ, JR. was born on 1-1-1918 at New York, New York. He is a resident of New York, New York. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association.

STANLEY J. KATZ, JR. was born on 1-1-1918 at New York, New York. He is a resident of New York, New York. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association.

STANLEY J. KATZ, JR. was born on 1-1-1918 at New York, New York. He is a resident of New York, New York. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association.

STANLEY J. KATZ, JR. was born on 1-1-1918 at New York, New York. He is a resident of New York, New York. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association.

STANLEY J. KATZ, JR. was born on 1-1-1918 at New York, New York. He is a resident of New York, New York. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association.

STANLEY J. KATZ, JR. was born on 1-1-1918 at New York, New York. He is a resident of New York, New York. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association.

STANLEY J. KATZ, JR. was born on 1-1-1918 at New York, New York. He is a resident of New York, New York. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association.

STANLEY J. KATZ, JR. was born on 1-1-1918 at New York, New York. He is a resident of New York, New York. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association. He is a member of the New York State Bar Association.

(3) מזכ"ל האו"ם רואה אמנם בהשגת הפסקת אש בין אירן ועירק הישג חשוב לו ולארגונו אך צריך להיות ברור שהמסגרת הפורמלית שבה היא הושגה (החלטת מועבי"ט 598 שבין השאר כללה איום בהטלת סנקציות) איננה המסגרת המחאימה לעשיית שלום בינינו לבין הערבים כי המסגרת המקובלת על כל הצדדים בסכסוך שלנו היא שונה לגמרי (החלטות 242 ו-338).

(4) דברי ראה"מ שמיר בראשית החודש על אפשרות של "חסות האו"ם" למו"מ ישיר לשלום נחקבלו במזכירות האו"ם בעניין רב והאורחים ירצו בודאי לשמוע הבהרות והסברים.

אנשי משלחתנו באו"ם מקיימים קשר ידידותי שוטף עם שני האורחים והם משבחים גישתו המפוכחת ועתירת הנסיון של איימה לבעיות האיזור והסיוע שמגיש להם פיקו. מומלץ שבשיחות עמם תיסקר באוזניהם גישת הממשלה כלפי תהליך השלום במגמה לעודד הגישה המאוזנת והמפוכחת שנוקט המזכ"ל בנושא זה. כמו כן רצוי לשמוע מהם על השיחות שקיימו בארצות ערב ורשמיהם.

רצ"ב תולדות חיים של שני האורחים.

בברכה,

משה מלמד

הערת: לשכת השר
מר ב. נחניהו, סגן שה"ח
מר י. בן-אהרן, מנכ"ל משרד ראה"מ
ראש אגף ארב"ל
נאו"ם, ניו יורק

Joan Claude Aimé

Date of birth : 10 September 1935; national of Haiti.

Education : 1959 : B.A. Harvard College, Cambridge, Mass.
1961 : M.B.A. Wharton Graduate School of Finance; University of Pennsylvania, Philadelphia.

United Nations : 1962 : United Nations Development Program, New York.

1963-64 : Assistant Resident Representative, UNDP Office, Tunis, Tunisia.

1964-67 : Assistant Resident Representative, UNDP Office, Algiers, Algeria.

1967-69 : Office of the Assistant Director-General for Field Operations, ILO, Geneva.

1969-71 : Deputy Resident Representative, UNDP Office, Amman, Jordan.

1972-73 : Representative, UNDP Office, East African Community, Arusha, Tanzania.

1973-77 : Resident Representative, UNDP Office, Amman, Jordan.

1978 : Office of the Administrator, UNDP, New York.

1978 : Senior Advisor, UNIFIL, Naqoura.

1979-82 : United Nations Senior Advisor in the Middle East, Jerusalem.

1982-88 : Director, Office of the Under-Secretaries-General for Special Political Affairs, New York.

1988- : Cabinet of the Secretary-General

Born in 1948, he is an Italian citizen.

He holds a graduate degree in political science from the University of Padua, Italy; a Master's degree in international relations and comparative politics from the University of California; and a diploma in European integration studies from the University of Amsterdam, The Netherlands; he also has attended the University of Prague.

Joining the United Nations Secretariat in 1973, in 1976 he was assigned to the United Nations Force in Cyprus (UNFICYP) as a Political Affairs Officer, where he remained until 1978.

From 1979 to 1981, he was a Political Affairs Officer in the Office of the Under-Secretaries-General for Special Political Affairs.

He joined the Secretary-General's Cabinet in January 1982, where he is currently Director and Assistant to the Secretary-General for Special Assignments.

His career has focussed primarily on functions pursuant to the Secretary-General's "good offices" role in the maintenance of international peace and security, initially as part of the negotiating team on the Cyprus question, a role which continues to involve him.

From February 1981 to date, he has acted as an Adviser to the Personal Representative of the Secretary-General on the situation relating to Afghanistan (Mr. Pérez de Cuéllar before his election as Secretary-General and Mr. Cordovez since 1982), and, until its successful conclusion in Geneva in April 1985, he was a member of the team negotiating the Afghanistan Accords. Thereafter he has been engaged in efforts to facilitate a comprehensive political settlement in Afghanistan in accordance with these agreements.

In 1986 he assisted the Secretary-General with negotiations between France and New Zealand concerning the settlement of their bilateral dispute over the Rainbow Warrior incident.

He was in charge of the Secretary-General's task force which led to the ceasefire between Iran and Iraq and continues to assist him in his efforts aimed at implementing Security Council resolution 598.

He served as a member of the Board of Trustees of the United Nations International School from 1984 - 1987.

He is married and has one son.

November 1988

גין אברהם

לשכת ראש הממשלה
מוזכיר צבאי לראש הממשלה

תאריך: 27.89

_____ : מס'

אל: לשכת מנהל חינוך ובריאות

הנדון :

[illegible]

ברוכה

ש מ ר

ל ש כ ת ה - ר מ ט כ " ל
טל. 4333
מב-5 [1] [מ/144180] 9945
שבט חשמ"ט
26 ינואר 1989

חיים ישראלי
מזכ"צ רוה"מ

הנדון: תלונת אליאס פריג' - ראש עיריית בית לחם

1. להלן התיחסותינו לפניית לשכת רוה"מ בנושא:

- א. צה"ל אכן עוצר אמבולנסים לבדיקה. הבדיקה נעשית ע"י כח צה"ל המלווה ברופא. הבדיקה לוקחת בד"כ כמה דקות בלבד. במידה והפצוע הנמצא באמבולנס הינו מבוקש שב"כ, הוא נשלח לבי"ח הדסה עין כרם בירושלים. במידה ואינו מבוקש שב"כ, הוא משוחרר מיד ובד"כ מפונה לבי"ח מקומי. מודגש כי הרופא הנמצא עם הכח העוצר בודק את חומרת הפציעה ומאשר עצירת האמבולנס בהתאם.
- ב. מושל בית לחם נפגש היום (ה-25 בינו' 89) עם ראש עיריית בית לחם ובדק איתו בע"פ את טענתו בדבר עצירת מכוניתו. מר אליאס פריג' ציין כי באם יש לו טענות לצה"ל. הוא פונה לצה"ל ובמקרה זה לא ידוע לו על טענות בנושא שהשמיע בפני גורם כלשהו או בפני צה"ל.
- ג. ב-13 בינו' 89. לא דווח על אף מקרה ירי באיו"ש ובכלל זה מקרה ירי לעבר נער בבית לחם.

2. לידיעתך.

בברכה,

עפרה חיים, סגן
קצינת ניהול

עח/רג

19/1/89

אנא ודע פ"ב כ"ה
למנו ה'ש"ס המערב כ"ה

הנפקין: תלונות אליאס פריג

16/1/89

הספיקו האמניקין ארלן ספקטור (פגל) ב
עם כ"ה אביקס עבדין תלונות להשגה, ראש צוותי ה'ש"ס - אלגס,
אליאס פריג, בעגילא עם הספיקו ב' 14/1/89.

עדין תלונות - פריג:

- (1) צדף ע"צ אאדאן ס'ס עם פ"ב/מ"מ, דערפס לביה - הוואיס.
- (2) צדף ע"צ אא - גבניאל סא פריג' בעיקר גבילא לשרדן,
אבדציה מכר נאכד - נסדד (פריג - מ' 2 ק"ג) פ"ב/מ"מ.
- (3) ב' 13/1/89 נאכד קדו - אלגס ע"י צדף, אלס סיבה.

אנא בעיקר אא הגאנא - ה'ש"ס דערפס - ספן

הבאנא תלונות ספיקא.

די חרס
אריה מרץ

תק: 1	שגרירות ישראל / וושינגטון	דתיקות: מילרד
כתוב: 3	טופס פרוק 21	סוג: שמור
אל: מוצי"א הסברה מדחי"ס		תאריך וזמן חגורה: 26 בינואר 1989 12:30
ז"ע: מקסי"ח/משבטי ציר הסברה - כאן.		בס' פרוק: תשרד: 6/8
פאז: ק. לקובגרס		קטלוג 505

Pinch Plant Game Round 100

דף: 2	שגרירות ישראל/וושינגטון	לחילול:
כתוב: 3	טופס פרוק	סוג:
אל:		תאריך וזמן תגבור:
דע:		כס' פרוק:
כאונ:		תפסיד:
		608 618 628

4. מודע לכך ומבין הבעיה שיעודו של צה"ל איננו דיכוי הפגנות והתמודדות עם אוכלוסיה אזרחית, ילדים צעירים זורקי אבנים וכו' וכן מבין הקשיים של חיילינו והקשיים בכלל הפוליטיים ומיומיומים הכרוכים בהתמודדות עם המצב, עם זאת קשה להחזיק את החירות והמצולמות בטלויזיה, תמונות של ילדים מוכים, ומספר חתרוגים חגבות על מעשים אלה.

5. הלחץ על הועדה שלחם ועל חברי קונגרס בכלל הוא עצום. הוא אישי ורכים אחרים איננו מעוניינים בקיום שיועיס אולם ידוע לו שמספר קונגרסמנים נא בנושא להמילטון (שאן) הוא אינו מעוניין ברגע בזיון סחוח), הוא מעב' חלונות מקהלית זכויות האדם והואשם כמו גם היו"ר, ב-Cover up והגנה על ישראל או "You are turning a blind eye to protect Israel" (ראו כספה מסי 3 חרצ'ב, על תאשמה זו בעתונות).

6. בעקבות הפניות הרבות אליהם, סיפר טולרידס, כי הוא משגר מידי פעם למחוז"ד (לשיפטר) פניות ושאלות בנושאים מסויימים כדי שתהיה בידו תשובה או מכתב למקרה שיפנו אליו שניה ואז יוכל לחזר כי מעל הדיון. (ראו כספה מסי 2 חרצ'ב, תשובה שיפטר לקונגרסמן יטרון בנושא קציעות).

7. הנושאים שהטרידו במיוחד -
 א-השמוש בכדורי הפלסטק, הפרסום על כדורי הפלדה עטופי גומי (זאת בעקבות כחנה חטורט של בוב טיימון על הכדור ומרכיביו ויכולת הפגיעה שלו).
 ב-ביקש לקבל חומר בנושאים הבאים:
 -חוראות פתיחה באש וחוראות לחתנחגות חיילי צה"ל שיוכיחו שממשלת ישראל מעוניינת להקטין ככל האפשר שיעור הפצועים והחרוגים.

תפוצה:

END

דחיות:	שגרירות ישראל/וויסינגטון טופס פבוק	קף: 3
סוג:		כתוב: 7
תאריך וזמן חיבור:		אל:
כס' פבוק:		דע:
תפסרד:		
קכ 518	618	פאות:

- תוצאות הקירות של מעשים חריגים, מספר החיילים שחועמדו לדין ותוצאות משפטיהם תוך ציון מספר דוגמאות בולטות.

- חומר על מתקני הכליאה, לחסבר מדוע לא מאפשרים לעצירים רבים לחפוש עם עו"ד לפעמים בין יומיים לחמש ימים ואף יותר מיד לאחר כליאתם.

נודח על קבלת חומר בנוגע לחעמדתם לדין של חיילים, והוראות פתיחה באש (בידינו מבריק חסבדח 832 בנוגע לשמוש כנשק אולם הוא מסווג. האם ניתן לחשתמש בחומר לצורך העברתו).

יחודית ורנאי דרנגר
אילנה ורנאי דרנגר

תפוצה:

CLOSE ANSAR J KETZIOI

The camp of slow death

In violation of the Fourth Geneva Convention as numerous non-Jewish prisoners are held in the West Bank, the Israeli military has established a detention camp in the desert, "Ansar J Ketziot", to hold non-Jewish prisoners. The harsh conditions of detention at Ansar J Ketziot is the same "camp of slow death" as Ansar J is a Jewish symbol of Israeli repressive measures and Palestinian victimhood.

Name (print): Timothy J. Jule

Address: 507 Saver Ct

Ann Arbor MI 48104

Signature: Timothy Jule

To:

The Honorable Gus Yaron
Chair, House Subcommittee on
Human Rights
Committee on Foreign Affairs
U.S. House of Representatives
Washington, DC 20515

General Union of Palestine Students - U.S.A.
Palestine Affairs Center • 1220 K St., N.W. #703 • Wash. DC 20006 • (202) 785-4794
P.O. Box 57 F.D.R. St. • New York, N.Y. 10050

CLOSE THE CAMP OF SLOW DEATH : ANSAR J "KETZIOI"
الغلقوا معتقل الموت البطيء : انصار ج الكلب

"Give me liberty, or give me death"
-Thomas Paine

11300
5/7
518-618
United States Department of State

Assistant Secretary for Human Rights
and Humanitarian Affairs

Washington, D. C. 20520

January 9, 1989

Dear Mr. Chairman:

I am writing in response to your inquiry about the Israeli Detention Camp of Ketziot in the Negev Desert.

Ketziot is a camp which when U.S. personnel last visited it (in October) held about 1,900 male Palestinians, most of them under 29 years of age, some of them serving sentences, others charged with offenses and awaiting trial, and a large number who were administratively detained under military law, without charges having been filed.

Under Article 76 of the Fourth Geneva Convention "[p]rotected persons accused of offenses shall be detained in the occupied countries." As the detainees are residents of the Occupied Territories and Ketziot is in Israel, their detention is in contravention of Article 76. The United States Government has made that point to the Israeli authorities in voicing its objections to the detention of Palestinians from the Occupied Territories in the desert facility. The Israeli Supreme Court has held, however, that since the Convention provisions have not been incorporated into domestic Israeli law, Article 76 cannot be enforced by an Israeli court.

In its November 8 decision on Ketziot, which dismissed a petition brought by detainees, the Israeli Supreme Court also expressed concern about crowded conditions at Ketziot but, as part of its admittedly limited review, found complaints about food and water unfounded. The U.S. official visitors of last October spoke to detainees in their tents, without Israeli personnel present. They heard no reports of mistreatment, malnourishment, or illness. In general, the complaints were not of the rigorous conditions at Ketziot, but of the circumstances of detention without having been charged. There were complaints, however, about the inadequacy of the sleeping facilities and the lack of family visits.

The Honorable
Gus Yatron,
Chairman,
Subcommittee on Human Rights
and International Organizations,
U.S. House of Representatives.

END

6/7

SB-613

-2-

6/7

In an incident last August, during some unrest in the camp, Israeli troops opened fire on the detainees. Two of them were killed. The Israeli investigation of the matter has not yet been completed.

I hope the foregoing contains the information you were seeking.

Sincerely,

Richard Schifter

YATRON

Continued From Page A1

Amnesty International which was barred from the hearing.

Amnesty officials made several formal requests to attend the subcommittee hearing, Aasen said. The group's executive director, John G. Healey, planned to present evidence that Israeli security officers are torturing Palestinians. The group also planned to call for an investigation into the killings to determine whether Israeli military regulations were violated.

"While we commend Yatron for holding the hearings, the administration's witness did not address the full range of human rights concerns," Aasen said.

The witness, Assistant Secretary of State Richard Schifter, told the subcommittee that Israel has the obligation to restore order in the occupied territories through "appropriate levels of force..." The State Department's top human rights official added that whether the force used in the territories is "appropriate or excessive can almost never be answered in a clear-cut manner."

Amnesty International called the testimony "misleading" and said there are clear examples of human rights abuses in the occupied territories. The testimony also prompted calls for Schifter's resignation yesterday by Arab Americans, who said his statements could fuel violence in the West Bank and Gaza Strip.

David J. Saad, president of the National Association of Arab Americans, said during a news conference at the National Press Club here that "It's a sad day when the U.S. human rights chief tries to explain away Israeli abuses, rather than pledge to use U.S. leverage to end them."

Saad said his group formally re-

quested time before Yatron's subcommittee but was turned away by its staff director, Mark J. Tavlarides. The American-Arab Anti-Discrimination Committee also requested time during the hearing and was told a State Department official would be the sole witness, said Albert Mokhibar, a spokesman for the group.

"So we requested that they have additional hearings, and they said that wouldn't be necessary," Mokhibar said. "They just don't want Israel to come out with a black eye."

A subcommittee staff member, who requested anonymity, said that more than two dozen groups and individuals asked to speak at the hearing, and many of them questioned each other's credibility to testify. "No one seemed to be acceptable to anyone else," the staff member said.

Yatron and U.S. Rep. Gerald Solomon, R-N.Y., the subcommittee's ranking Republican, eventually decided against holding a hearing with dozens of witnesses, fearing it could become a "political shooting match," the staff member said. "It could easily turn into an emotional, highly political hearing. That was not our intent."

But two Foreign Affairs Committee staff members said hearings with emotional and political underpinnings are routinely held on Capitol Hill. Committee chairmen, they said, should try to strike a balance in the hearing by inviting carefully chosen, credible witnesses, not one predictable administration official.

"It was a gutless move," said one committee staff member. "His role should be to hear from all interested parties."

Yatron's spokesman called the comments "absurd. It's easy for staff whose members are not involved in issues related to the West Bank and the Gaza to make self-righteous statements."

SUPPORT

Continued From Page A1

ey for communications equipment and spare parts, and another \$17.7 million for medical care for children who are victims of the war. Republicans also say the package was attractive because it funds a commission to verify provisions of the

Reps. Austin Murphy, D-22nd District, and Curt Weldon, R-7th District, did not vote.

Foglietta, one of 65 Democrats to vote against the measure, said "money is money" and it could be used to purchase military equipment. "It opens the door to that possibility," he warned.

Kostmayer, a long-time opponent of Carter, said the resolution

BOOK
\$29.95

2'6"x6'8"

Casing and Knob
Optional

4'x8' LATTICE

Use durable lattice panels to create a garden trellis, porch skirting, gazebo — you name it.

\$11.99

BIRCH PLYWOOD

3/4x4x8 GOOD

2 SIDE

\$36.95

LARSON

NEW!

The Revolutionary
MAGNA-CORE™
STORM DOOR

Special magnetic weatherstripping — like the magnetic seal on your refrigerator door — with a draw, rain, wind, dust and bugs. The magnetic attraction also helps click the door shut, quietly — by itself. You'll even feel the difference!

- Combines advantages of magnetic weatherstripping with the benefits of a rugged, rattleproof solid wood core
- Attractive, maintenance-free, all seamless aluminum surface on both sides... a beautiful door
- Dead bolt latch for maximum security
- Backed by Larson — with a limited warranty

END

Σ ΜΤΖ 29

רושין גטור
השגריר

להלן הנייר - לא נייר - שהביא השגריר בראון (בהמשך לדיווח על השיחה עם ס/שה"ח):

-- I HOPE THAT YOU WILL RECONSIDER THESE MEASURES AND QUICKLY COME FORWARD WITH A POSITIVE PROGRAM THAT WE CAN SUPPORT.

בנצור

1989 741171 26

[illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

21195

תאריך : 26.01.89

יוצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 1,21195

אל: וווש/904

מ-: המשרד, תא: 260189, זח: 1332, דח: מ, סג: 10

תח: @ גס:מצפא

@:נד

סודי/מיידי

השגריר

בשיחת ס/שה'ח-השגריר בראון ביקש השגריר לשמוע התרשמויות
ס/שה'ח מביקורו בארה'ב. ס/שה'ח מסר בהרחבה רשמיו תוך
ציון שמצא ספקנות רבה בקרב אנשי שיחו לגבי אש'ף והשינוי
שהתחולל בו כביכול. ס/שה'ח עמד על עצמת התנגדותנו למדינה
פלשתינאית ואמר שרוב העם בישראל מתנגד להקמתה שכן זו
תהיה איום נוסח לוב לפתח ביתנו. לשאלת בראון איזו תוכנית
מתגבשת בישראל השיב ס/שה'ח כי אנו עובדים על גיבוש
רעיונות והצעות אך אין להפליג בפרמטרים. יש מיגבלות
נסיבתיות והתנגדותנו למדינה פלשתינאית היא נחרצת ונאבק
בה בכל מאודנו. אין ליצור ציפיות יתרות. יש לחשוב ולפעול
בגבולות האפשר. שומה עלינו גם להבטיח כיבוד ההסכמים
הקיימים. אם הסכם קיים יבוטל או יאבד מתוקפו מה טעם
בחתימה על הסכמים חוזיים. יש לדבוק בהסכמים קיימים.

בראון הסכים והפליג בדבריו ביתרונות הסכמי קמפ-דיוויד
שדיברו אפילו על שיתוף פעולה איזורי. ס/שה'ח אמר שגם
הידברות על הסכם ביניים צריכה להיות תוך נאמנות להסכמים
הקיימים. לשאלת בראון השיב ס/שה'ח שהקונפדרציה יכולה
להיות חיבוק דב פלשתינאי בעיקר נגד ירדן.

ס/שה'ח מנה פשעי ערפאת ואחריותו למעשי טרור מובהקים. על
רקע איומיו של ערפאת על פרייג' נהיר שערפאת הוא שקרן
מקצועי ושהדיאלוג עם אש'ף עלול לחזק מגמת הטרור.

בראון אמר כי נתבקש להגיש מחאה ברוח הנייר המוברק בנפרד.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הוא הבהיר למבקשיו כי לא יסכים להגיש מחאה זו ערב כניסתו של הממשל החדש לתפקידו ואין הוא מוכן להתחיל כהונתו כשגריר בצעד מעין זה.

ס/שה'ח אמר שהוא מעריך מאוד גישת השגריר. בראון ביקש להקפיד בסודיות 'סרבנות הפקודה' שלו.

בנצור

לש

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד

המסמך מיון-מיון-מיון
המסמך מיון-מיון-מיון
המסמך מיון-מיון-מיון

המסמך מיון-מיון-מיון
המסמך מיון-מיון-מיון

המסמך

המסמך

המסמך: מיון, מיון, מיון, מיון, מיון, מיון, מיון, מיון, מיון, מיון

דמיפות: מידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	זף: 1
סוג: שמור		כתוב: 2
תאריך וזמן חבול: 15:00 - 26.1.89	אל: לשכת רה"מ	
פס' פבוק: הפסד:	דע: מצפ"א, לשכת שה"ח	
601	פאות: לשכת השגריר, וושינגטון	

גיימי קרט - גרושים

ראו-נא מברקו של הנשיא לשעבר קרט לרה"מ בנושא גרושים.

18

לשכת השגריר

3 3 3 3
 2 2 2 2
 1 1 1 1
 2 2 2 2

תפוצה: 200, 200, 200

2/2

601

JIMMY CARTER

Mr Yitzhak Shamir
Prime Minister
Office of the Prime Minister
Hakiriya
Ruppin Street
Jerusalem 91919, Israel
Telex: 2529 MPRES IL

January 6, 1989

To Prime Minister Shamir:

I would like to express my deep concern about your Government's policy of deportation of Palestinians from their place of birth. Article 49 of the Fourth Geneva Convention codifies the universally recognized rule of customary international law prohibiting this practice. I would implore you to comply with this standard.

In keeping with this request, I strongly urge you to exercise your executive prerogative to reverse the deportation order of the fourteen individuals who face expulsion from the West Bank and Gaza.

I would be deeply grateful for your reply in this matter.

Sincerely,

Jimmy Carter

<p>דתיפות: מידד</p> <p>סוג: שמור</p> <p>תאריך וזמן תעבור:</p> <p>26 בינואר 1989 10:45</p>	<p>שגרירות ישראל / וושינגטון</p> <p>טופס פרוק</p>	<p>מס': 1</p> <p>כתובת: 2</p>
<p>כס' פרוק:</p> <p>תפסרד:</p> <p>כס' חשון</p> <p>503</p>	<p>כס' פרוק:</p> <p>תפסרד:</p> <p>597</p>	<p>אל: מצפ"א</p> <p>מקשי"ח/משהבטי</p> <p>דע:</p> <p>כאח: ק. לקונגרס</p>

פגישת השגריר עם אנטור לייזי

1. שלשום (24.1) נפגש, לבקשתו, חשג'יר עם סנטור לייזר כדי לשמוע רשמי ביקורו באיזור, נכחו מצידם, עוזרו אריק ניוסום ומצידנו למדך והח"מ.
2. להלן עיקרי דבריו של לייזר:-
- שיחותיו בארץ היו טובות, לרבות זו עם שהבטי', שכן הרגיש שאלה מסוג הפגישות בהם יכול היה כידיד להיות כנה ופתוח ללא מצלמות והודעות לעתונות.
 - רצה בשיחותיו לתבאר 2 דברים עיקריים:-
א. קיימת הבנה לבעיות בטחונה של ישראל.
ב. קיימת דאגה רצינית לגבי שאלת זכויות האדם בשטחים. לא ניתן להמשיך כך. פעולות צה"ל קשות מידי ויוצרות בעיה עבור ישראל הן מבית והן מבחוץ.
 - לא יתכן פתרון צבאי לאינתיפדה. התייחס לסיורו בעיר העתיקה וחיאר החיילים המסתובבים חמושים ועצבנים שכן אין הם כמו חיילים בשדה הקרב היודעים בבירור מי הוא חאוייב.
 - סיכם ואמר כי יש למצוא SOME ROOM לפתרון פוליטי ולהשתמש בערבון אמריקני.
 - כשעזב את ישראל היה מעט מדוכא ממה ששמע וראה. ישראל הייתה חמיד בעיניו מקור לגאווה, פיתוח, והתחדשות. דמוקרטיה חיונית, appealing to me as an american.
 - אולם בשיחותיו, כולם אמרו לו שאינם יודעים מה יקרה בעתיד והתרשמותו היא כי ישראל מסתחטת seige mentality.

[illegible]

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן חצור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאח:
גמחן 500	594	

- לגבי הביקור במצרים הם מחוייבים להסכם שלום אולם לא ייזמו כל מהלך אלא אם ישראל תעשה כן ויהיה קשור לפלסטינים, בתשובה לשאלת השגריר בנוגע למחוייבות מצרים לק"ד אמר לייהי כי תחושת המצרים שעשו כל מה שניתן והיה צריך לעשות (השלום) ואינם מתכוננים לעשות יותר, גיוסום, לבקשת לייהי, אישר כי עמדת מצרים היא ש-the day for KD is passed ויש ללחוץ להתקדמות המצב ביו"ש.

- לגבי הפלסטינים עמם נפגשו והדגישו חצורך במז"מ, הביעו טינה עמוקה בגד צעדי הענישה השרירותיים של ישראל כמו הריסת בתים, גירושים וכו', לשאלתו במי היו בוחרים אם היו מחיימים בחירות פתוחות וחופשיות לחלוטין, השיבו כולם כי היו בוחרים בערפת.

אנשי מחמ"ד אישרו בפניו כי אין הדברים שונים ממה שחם שצמעים, כששאלוהו בני שיחו הפלסטינים מהו הפתרון שהוא מציע, השיב לייהי כי אינו במעמד להציע.
- לייהי נסגש ב-23/1 עם בייקר ועדכן אותו לגבי ביקורו באיזור, לאחר שביקר ביקש זאת טרם נסיעתו של לייהי.
- לייהי חזר והדגיש כי אמר למארחיו: "THIS IS A FRIEND TALKING".

3. בצאתנו אמר לנו גיוסום כי מאוכזב אישית מהעובדה שלא היגיעו לדון בארץ בנושאי סיוע ופרוייקטים בטחוניים משותפים, הוסיף כי גם בשיחת בייקר לייהי לא עלה נושא הסיוע.

יהודה אורא רנר
יחידת רנאי דרנגר.

תפוצה:

דחיות: מ י ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 2
סוג: ש מ ר ר		פתוך: 2
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק: הפסד:		דע:
566		פאת:

4. בשלב זה כאמור הרעיון הסופי טרם גובש, שוחחתי כבר עם עוזרו של אואנס אשר ביקש להפגש מחר כדי לקבל ה- **דאטא** שלנו, בכוונתנו לנסות ל"חוריד" את אואנס מחגשת החצעה בכלל.

יהודה וואלף וואלף
יהודית ורגאי דרגר

תפוצה:

דחיות: ש מ ר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	1	דף:
סוג: מ י ד י		2	כתוב:
תאריך וזמן מעור: 25.1.69 - 18:00		מצפ"א מקש"ח/משחב"ט	אל:
כס' פרוק:			דע:
מספר:			פאת:
מספר: 434	565		ק. לקונגרס

ביהכנ"ח : רשימת בסיוע חוץ

1. כזכור, דיווחנו בשעתו על קבוצת משימה בראשות הקונגרסמנים המילטון וגילמן הבודקת אפשרויות לרשימת בסיוע חוץ במיוחד בכוון של שבירת ה"שריונים".
 2. בימים אלה שוקד המילטון (לבדו) על חכנת טיוטה שתכלול רעיונות שונים בנדרון. ממקורות מהימנים עולה שבכונת המילטון לחציע ביטול ה"שריונים" עבור כל המדינות להוציא ישראל ומצרים (אם כי חיז מעדיף כמובן לבטל כל השריונים ללא יוצא מן הכלל אולם יודע שפוליטית אין כל סיכוי לכך). כמו כן סביר להניח שהרעיון של חלוקת סיוע חוץ לפי **TITLES** (ראו מברקנו 266 מ-21/1) יכלל אף הוא בהצעה תוך דגש חזק יותר על חסיוע הכלכלי ולא הצבאי.
 3. בכונת המילטון לפנות חשבוה ליו"ר ועדת החוץ פאסל ולעמיתיו גילמן וברומפילד ולדון עמם על הצעתו, ושבוה לאחר מכן להציג זאת בפני מליאת ועדת החוץ.
 4. הטיוטה נמצאת עתה בהכנה ואיש טרם ראה אותה. עם זאת משיחה עם מספר עוזרים עולה כי אם החצעה הכלול שינויים משמעותיים ומרחיקי לכת לא תאומץ ותיושם בכל מקרה בחית סיוע חוץ השנה. עם זאת, אין לדעת ודאי וחולג הרעיון לורד השוה הוא.
- עפ"י אחד העוזרים בזטול מוחלט של "השריונים" (גם אלמלא היתה קיימת הבעיה הישראלית) היא בבחינת **NON STARTER** אם מתיחסים למשל לבעיה של אמרכ"ז או לסיוע ליוון ותורכיה (העומד ביחס של 7:10 בין 2 המדינות).

תפוצה:

3 2 1 1 1 3 3
סמ"ח ח"ה גמח"ק גמ"א / גמ"א גמ"א / גמ"א

דף: 2	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דחיות: ש מ ר
פתוח: 2		סוג: מ ר י
אל:		תאריך וזמן חצור:
דע:		פס' פבוק:
		תפסרד:
פאת:		565

נכס
484

5. עוזרו של גילמן לעניני חוץ, ראס וילסון, שמשמש גם נציג המועצות בעזרת
 העוזרים של ועדת המשנה לאירופה והמזרח"ת, סיפר כי טרם ראה חטיטה ואמר לקבלה
 בהקדם כדי להעבירה לידי גילמן. לדבריו אין סיכוי לאמוץ הדו"ח של המילטון
 ומכל מקום גילמן לא יתן ידו לכל מחלך העלול לפגוע בישראל, חבטיו לדורח לנו
 על תוכן הדו"ח של המילטון לאחר שגילמן יקבלו.
 עוד נעקוב ונדווח.

יהוא ונא' צנצור.
 יהודית ורגאי דרנגר

תפוצה:

שגרירות ישראל בווינגטון
טופס מברק

אל: מצפ"א, מע"ת, הסברה

דע: יועץ רה"מ לתקשורת
יועץ שהב"ט לתקשורת
מנהל לע"מ
ניו-יורק

דף 1. מתוך 2
דחיפות: מידי
סוג: שמור

תאריך, זמן: 25.1.89
מספר המברק:

מאת: עתונות

המשרד:

547
464
100

דו"ח תקשורת - 25.1.89

לאחר תקופה ארוכה של עייפות ורגיעה יחסית מהכסוי השוטף של המצב בשטחים אנו עדים להתחדשות משמעותית של התעניינות תקשורתית בנושא. גם אם אין מדובר כרגע במימדים שהיינו עדים להם לפני מספר חודשים הרי שנדמה כי פסק הזמן שנטלה התקשורת מענייננו מגיע לסיומו.

כך למשל בארוחת צהרים שהיתה לשגריר ולח"מ עם בכירי "הווינגטון פוסט" (העורך האחראי, עורך חדשות החוץ ועורכת החדשות הלאומיות), להוציא כמה שאלות בענייני דיומא (המשל החדש, איושים במחלקת המדינה וסוגית הנשק הכימי), נסבה השיחה ברובה הגדול סביב שאלת ההתקוממות בשטחים, חוסר המוצא הפוליטי וההשפעות לטווח הארוך.

שני נושאים מרכזיים ראויים לעיון מעמיק יותר :

הצעת שר הבטחון לבחירות בשטחים

הצעת שהב"ט לבחירות בשטחים ולשחרור מנהיגים כלואים בתמורה לרגיעה בהתקוממות ודחייתה ע"י מנהיגים פלסטינים לצד הערות הסתייגות של עמיתיו בממשלה, כל אלה, עוררו עניין רב בעתונות המרכזית.

במרבית המאמרים דווחה ההצעה במקביל לתאורים בדבר התגברות מעשי האלימות מצד תושבי השטחים. חלק מהכותבים הביעו ספק לגבי יכולתה של ההצעה לצאת אל הפועל והניחו שמדובר בתשובה לביקורת שהוטחה בשהב"ט בנושא מדיניות הקשחת הקו בכל הנוגע לטיפול בהתקוממות. לעניין רב זכה גם הדיון בכנסת בו הותקף שהב"ט ע"י נציגים מהשמאל ומהימין מה שהביא לעזיבתו את הדיון. הכתבים, בחלקם, נזקקו לדבריהם של ח"כ מיערי ("זוהי ממשלה עם לב של פלסטיק, מוח של עופרת ומצפון של גומי") וח"כ שריד שנאמרו במהלך הדיון בכנסת.

בהקשר צוטטה תגובת עראפת שדחה את הרעיון מכל וכל בטענה שמדובר בעוד נסיון לצאת מצוואר הבקבוק אליו נקלעה ישראל כתוצאה מכיבוש מתמשך, נסיון שלא יקבל גיבוי משום גורם פלסטיני.

פ. א. פ. א. פ. א.

57

10032

56

2/2
100 | 464 | 544המצב בשטחים

התגברות מעשי האלימות ועמם מספר הנפגעים הרב כתוצאה ממדיניות הקשחת הטיפול במידי האבנים בשטחים יחד עם הכנסתם לשימוש של כדורי הפלסטיק-מתכת החדשים, מילאו יטורים רבים בעתונות המרכזית, אם כי עוררו עניין פחות בתקשורת האלקטרונית.

תואר בהרחבה השינוי בהנחיות הירי והאמצעים החדשים כמו הריסת בתים של זורקי אבנים, שאלביא דמרבית המאמרים רק גרמו להחרפה במעגל האלימות. הודגש מספר הנפגעים הרב, בעיקר הילדים שביניהם, כתוצאה מהכדורים וההנחיות החדשות, בצירוף מאזן הדמים הנמצא בעליה תלולה בחודש האחרון.

במקביל להתרחשויות בשטחים הודגשה סערת הרוחות בישראל בנוגע למדיניות החדשה, הביקורת בכנסת ובעיתונות והטענות בעד ("נאבקים על חיינו") ונגד ("הגענו למצב שנלחמים בכל ילד ואישה") מימין ומשמאל.

המפגש בין רה"מ לקבוצת החיילים בשכם זכה לכסוי מקיף ונרחב בכל אמצעי התקשורת. לצד "חגיגת הדמוקרטיה" בה יכול חייל במדים להטיח בראש ממשלתו גם את דברי הבקורת הקשים ביותר נראתה האפיזודה כשיא התגלמותה של הדילמה המוסרית ומשבר הערכים של ישראל בטפולה בשטחים, דילמה שרק הועמקה עם יתר התקיפות המלווה את ההנחיות החדשות.

בכמה ערוצים הופיעו מאמרים המתארים את הירידה באיכות ובכמות הטיפול הרפואי לו זוכים תושבי השטחים בישראל, בהם, למרות שהובעה עמדת שלטונות הצבא שמדובר במחסור בתקציב ובעיות טכניות, נשמעה נימת ביקורת חריפה בדבר אפליה בין חולים שנתמכה בציטוטים מרי רופאים ערבים וישראלים כאחד.

סוגית הנשק הביולוגי - כימי:

שאלה זאת שבהיבט התקשורתי שלה מראה סימנים של דעיכה מהווה עדיין פוטנציאל אדיר מבחינתנו אם נשכיל להזין את העניין בה בצורה נבונה. הסקרנות המלווה במספר רב של שאלות שלא נמצא להם מענה מהווה עדיין בסיס נוח מאד מבחינתנו להסב את תשומת הלב לתמונה הרחבה יותר של סוגית הסכסוך הישראלי-ערבי.

10/1
יוסי גל

מוזכירות הממשלה

ירושלים, י"ט בשבט התשמ"ט
25 בינואר 1989

ס ד י

אל : ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: שיחת מאיר רוזן - קיסנינג'ר

התקשר מאיר רוזן מניו-יורק ומסר כלהלן מארוחת-בוקר עם קיסנינג'ר אתמול (24.1):

א. קיסנינג'ר מספר משיחותיו עם הסובייטים לאחרונה, כי גישתם המהותית היא קוי 1967 כגבולות סופיים, כולל החזרת מזרח ירושלים לערבים.

ב. לדברי קיסנינג'ר לוחצים עליו לקרוא לישראל לצאת בתכנית. יש גם דיבורים על משלחת של יהדות ארה"ב ארצה ללחץ בכיוון זה. דעת קיסנינג'ר שונה: הוא אינו בעד יציאת ישראל בתכנית משלה, שכן אם מדובר בתכנית ממשית רצוי שתוצג לא כהצעה ישראלית, אלא אמריקנית.

ג. לדעתו לא ימחד הממשל לעסוק אינטנסיבית בנושא מז"ת.

ד. לדבריו, ימונה פיטר רודמן כראש INR - המודיעין והמחקר - במחמ"ד (בסך הכל, אם אכן כך, מינוי חיובי מבחינתנו; כזכור היה רודמן עוזרו של קיסנינג'ר בימי כהונתו בממשל, ובממשל ריגן כיהן כראש היחידה לתכנון מדיניות במחמ"ד ואחר-כך בתפקיד סגן ראש NSC, אך לאחרונה נדחק במידת מה - א"ר).

ה. לדעת קיסנינג'ר יש להבין כי ישנן בעיות שאין להן פתרון, והסכסוך הישראלי-ערבי הוא אחת מהן. עלינו איפוא להרויח זמן. הצעת אוטונומיה היא משחק באש, שכן תביא לידי מדינה פלשתינאית (דומה שדבר זה נכון מאד בהעדר שיתופה של המדינה שממזרח לנהר כמו"מ, מה שעשוי לנטרל "עובר מדינה" - א"ר).

ו. אין קיסנינג'ר מבין למה הכוונה בדיבורים על פגישה בחסות מזכ"ל האו"ם.

- ז. קסינג'ר היה בשיחה ידידותי ביותר. אמר כי לא היה שנתיים בארץ ולכן היה רוצה לבוא. הוא פנוי בין 2 ל-5 באפריל, ואם יקבל הזמנה (מאוניברסיטה או כדומה) יבוא ברצון.
- ח. אמר כי לא ירצה לקבל על עצמו תפקיד מתווך, אך רוזן הכין שיתכן שיישלח לשבועיים לאיזור במסגרת של FACT FINDING.
- ט. הוא סבור כי החלטת שולץ על הדיאלוג עם אש"ף הייתה שגויה, אך לא רצה לצאת בתוקף נגדו 3 שבועות לפני תום כהונתו.

ב/כ ה,

אליקים רובינשטיין

✓ העתק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה

מוכירות הממשלה

ירושלים, י"ט בשבט התשמ"ט
25 בינואר 1989

ס ו ד י

אל : ראש הממשלה ✓

חאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: שיחת מאיר רוזן - קיסנינג'ר

התקשר מאיר רוזן מניו-יורק ומסר כלהלן מארוחת-בוקר עם קיסנינג'ר אתמול (24.1):

א. קיסנינג'ר מספר משיחותיו עם הסובייטים לאחרונה, כי גישתם המהותית היא קוי 1967 כגבולות סופיים, כולל החזרת מזרח ירושלים לערבים.

ב. לדברי קיסנינג'ר לוחצים עליו לקרוא לישראל לצאת בתכנית. יש גם דיבורים על משלחת של יהדות ארה"ב ארצה ללחץ בכיוון זה. דעת קיסנינג'ר שונה: הוא אינו בעד יציאת ישראל בתכנית משלה, שכן אם מדובר בתכנית ממשיית רצוי שתוצג לא כהצעה ישראלית, אלא אמריקנית.

ג. לדעתו לא יחזר הממשל לעסוק אינטנסיבית בנושא מז"ת.

ד. לדבריו, ימונה פיטר רודמן כראש INR - המודיעין והמחקר - במחמ"ד (בסך הכל, אם אכן כך, מינוי חיובי מבחינתנו; כזכור היה רודמן עוזרו של קיסנינג'ר בימי כהונתו בממשל, ובממשל ריגן כיהן כראש היחידה לתכנון מדיניות במחמ"ד ואחר-כך בתפקיד סגן ראש NSC, אך לאחרונה נדחק במידת מה - א"ר).

ה. לדעת קיסנינג'ר יש להבין כי ישנן בעיות שאין להן פתרון, והסכסוך הישראלי-ערבי הוא אחת מהן. עלינו איפוא להרויח זמן. הצעת אוטונומיה היא משחק באש, שכן תביא לידי מדינה פלשתינאית (דומה שדבר זה נכון מאד בהעדר שיתופה של המדינה שממזרח לנהר במו"מ, מה שעשוי לנטרל "עובר מדינה" - א"ר).

ו. אין קיסנינג'ר מבין למה הכוונה בדיבורים על פגישה בחסות מזכ"ל האו"ם.

- ז. קיסינג'ר היה בשיחה ידידותי ביותר. אמר כי לא היה שנתיים בארץ ולכן היה רוצה לבוא. הוא פנוי בין 2 ל-5 באפריל, ואם יקבל הזמנה (מאוניברסיטה או כדומה) יבוא ברצון.
- ח. אמר כי לא ירצה לקבל על עצמו תפקיד מתווך, אך רוצה הבין שיתכן שיישלח לשבועיים לאיזור במסגרת של FACT FINDING.
- ט. הוא סבור כי החלטת שולץ על הדיאלוג עם אש"ף היתה שגויה, אך לא רצה לצאת בתוקף נגדו 3 שבועות לפני תום כהונתו.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה

[illegible]

6) **Seek Soviet war reparations.** The Afghans will suffer the pain of the brutal Soviet aggression and occupation for generations. The U.S. should organize an international effort to form an independent commission to assess war damages and press for Soviet reparations. Moscow also must be pressed to return to Afghanistan thousands of children sent to the Soviet Union for indoctrination during the war and to help remove the millions of land mines it sowed throughout the country.

7) **Rule out the forced return of Soviet prisoners of war.** The Secretary of State should make certain that all Soviet prisoners of war held by the Afghans who do not wish to go home to the Soviet Union will be welcomed in the U.S. as refugees. It would be tragic to repeat the mistake made after World War II in which thousands of Soviet prisoners of war were forcibly repatriated, only to be treated as traitors and executed or imprisoned in labor camps. Soviet prisoners of war should be given a choice of returning to the Soviet Union or of following the precedent established after the Korean war, when thousands of Chinese and North Korean prisoners chose to remain outside the communist bloc.

The Middle East and Persian Gulf

Daniel Pipes*
Task Force Chairman

The Middle East figures prominently in the superpower rivalry because of its geostrategic and economic importance. It is the center of gravity of world oil production and is crucial to the long-term economic health of the free world. The U.S. imported approximately 1.7 million barrels of oil daily from the Middle East in mid-1988 and is projected to import much more in the 1990s. Politically, the Middle East is the arena where Israel, an embattled democracy closely allied to the U.S., struggles for survival and where the Iran-Iraq conflict and rising fundamentalist Islamic forces exert a destabilizing influence over the region.

THE REAGAN ADMINISTRATION RECORD

When the Reagan Administration entered office, the Middle East/Persian Gulf region was reeling from the Iranian revolution, the Soviet invasion of Afghanistan, and the start of the Iran-Iraq war. Simmering too were persistent Arab-Israeli tensions, Lebanon's deepening anarchy, and Libya's growing meddling in its neighbors' affairs. Most threatening, perhaps, the Soviet Union was on the move, attempting to encircle the Persian Gulf by overrunning Afghanistan and raising its presence in Ethiopia, South Yemen, and Syria.

The Reagan Administration has helped block the Soviet drive to the Gulf through Afghanistan by strongly supporting Pakistan and the Afghan *mujahideen* resistance. The April 14, 1986, U.S. air strike against Libya reduced Libyan terrorism and isolated Libyan dictator Muammar Qadhafi. The U.S. has led the reassertion of Western

*Commenting and contributing generously to this report were *Mandate III* Task Force Members Brad Gordon, Laurie Mylroie, and Darryl Nirenberg. They do not necessarily endorse all of its views and recommendations.

Task Force Deputy Chairman: Heritage Senior Policy Analyst James A. Phillips.

primacy in the Persian Gulf by marshaling Western navies to blunt and deter Iranian aggression in Gulf waters. This action, coupled with "Operation Staunch," an American effort to deny Iran access to foreign arms supplies, appears to have contributed significantly to the Iranian decision to end the Iran-Iraq war.

The Reagan Administration, meanwhile, has executed a consistent policy regarding the Arab-Israeli conflict and convinced Arab states that they cannot drive a wedge between the U.S. and Israel. U.S.-Israel strategic cooperation has been solidified by agreements on intelligence exchanges, military cooperation, and defense procurement. Washington has prodded Israel, and to a lesser extent Egypt, toward free market economic reforms which have fostered economic growth in deregulated sectors of their economies.

The Administration's most painful failure has been the 1984 withdrawal of U.S. Marines from Lebanon and its inability to help the Lebanese restore a national consensus that would deprive terrorists of their Lebanese bases of operations. Although the long-term objective of the Administration's secret Iran initiative—restoration of working relations with post-Khomeini Iran—was necessary and correct, the execution of the initiative was flawed.

THE NEXT FOUR YEARS

The U.S. has four main goals in the region: 1) to block Soviet penetration; 2) to assure the security of Israel; 3) to maintain Western access to Middle Eastern oil; and 4) to maintain good working relations with moderate Arab states while reinforcing such pro-Western trends as democracy. American interests are best served by stability. Therefore, the U.S. must work for negotiated solutions to the Arab-Israeli conflict and the Iran-Iraq war, two of the chief sources of Middle Eastern instability.

Reinforcing the Strategic Alliance with Israel

Israel is a valuable U.S. ally because of its pivotal location, opposition to communism, commitment to Western values, superb military forces, experience in capturing and countering Soviet-made weapons, excellent intelligence network, and creative defense research organizations. The new President must free himself from the zero-sum mentality that, until the Reagan Administration, had led the U.S. to

hold Israel at arm's length in a vain effort to gain close strategic cooperation with reluctant Arab states. It is close U.S.-Israeli ties that often have been the incentive for Arab leaders to improve their own relations with the U.S.

The new President should direct the Secretary of Defense to integrate Israel discreetly into the global anti-Soviet defense system in the strategic area between the North Atlantic Treaty Organization's southern flank and the Persian Gulf. This area includes the eastern Mediterranean Sea and its littoral. Joint U.S.-Israeli contingency plans should be drawn up and updated to give American military forces access to Israeli ports, airbases, and medical facilities in a crisis. Heavy weapons, medical supplies, fuel, and ammunition should be prepositioned in Israel for U.S. use in Middle Eastern or NATO southern flank contingencies.

U.S.-Israeli military intelligence liaison and technical cooperation should be organized to promote maximum information exchange in the joint assessment and countering of the Soviet military threat. Israeli innovations in military technology such as Remotely Piloted Vehicles, armor-piercing munitions, radar homing missiles, and fighter aircraft avionics should be adopted when practicable. The Defense Department should encourage exchanges with Israel in defense research, particularly Israeli contributions to the Strategic Defense Initiative. (See Strategic Defense section of Chapter 28.)

Encouraging Direct Bilateral Peace Talks

The historical record shows that only direct talks between Israel and its neighbors produce results. The new Secretary of State thus should not seek an "international conference." This merely would give Arab hardline states a veto over the peace process and enable the Soviet Union to increase its influence by playing to the Arabs while isolating Israel and the U.S. The new Administration should accept a conference only if it is to be a purely ceremonial international event to facilitate bilateral talks.

Minimizing the Soviet Peace Process Role

The new President should block any Soviet role in the peace process until Moscow is willing to prove its constructive commitment by restoring relations with Israel, significantly reducing the flow of weapons to those Arab states at war with Israel, and terminating its support of Middle Eastern terrorist groups.

Containing the Iranian Revolution

The U.S. should work to contain the destabilizing spillover effects of the Iranian revolution. These effects include Iranian-sponsored terrorism, fundamentalist Muslim agitation, and the intimidation of pro-Western states throughout the Middle East. The long-term U.S. goal should be to restore a working relationship with an Iranian government that does not seek to export its brand of revolutionary politics. True rapprochement appears impossible as long as Ayatollah Ruhollah Khomeini dominates Iran.

While leaving the door open to better U.S.-Iran relations, the Secretary of State must realize that Iran's hostility to the U.S. is a function of its ideology and will not be assuaged by American acts of goodwill. Such actions would be interpreted by Tehran as signs of weakness or subterfuge. The regime respects force and weighs carefully the benefits of its anti-American behavior. The new Administration therefore should: maintain efforts to isolate Iran, deprive it of foreign arms supplies, and press allies to ban trade with Iran; be prepared to respond with military force against high-value Iranian military and economic targets (like oil fields) in the event of Iranian-supported attacks on U.S. targets; offer U.S. economic and technical assistance in rebuilding Iran's shattered economy, particularly its oil industry, if Iran negotiates a peace treaty with Iraq and ends its support of terrorists; and offer to recognize the Iranian revolution and limit U.S. support of opposition groups if Iran ends efforts to destabilize pro-Western Middle Eastern governments.

Preventing a Decisive Victory by Either Side in the Iran-Iraq War

An outright victory by either Iran or Iraq would threaten U.S. and Western interests in the Persian Gulf. The continuation of the war, however, is inherently destabilizing and gives Moscow opportunities to expand its influence. Now that Iran has accepted U.N.-brokered peace efforts, the U.S. should seek a negotiated settlement based on the prewar status quo and maintain restraints on arms sales to both Iran and Iraq. The U.S. must maintain a powerful naval presence in the Persian Gulf until Iran makes a firm commitment to restore freedom of navigation and ends its attacks on neutral shipping. The President and Secretary of State should condemn strongly Iraq's use of chemical warfare.

Helping Egypt Reform Its Economy

The new Secretary of State must assure the survival of a stable pro-Western Egypt by helping Egypt salvage its long-term economic future. A swollen bureaucracy mismanages Egypt's dominant public sector while extensive subsidies of food and other essential goods warp economic behavior and exacerbate the huge government deficit. The U.S. must help Cairo maintain acceptable living standards for its poor while instituting the free market economic reforms that will assure Egypt's economic growth. The State Department should use U.S. aid to encourage Egypt to diminish the state's economic role, bolster the private sector, privatize state-run enterprises, gradually eliminate price controls, and move toward a free market economy.

To assist Egypt in making this difficult transition, the U.S. should maintain the current level of \$2.1 billion in aid to Egypt while encouraging Western Europe and Japan to increase their aid to Egypt. The Secretary of State should work together with Egypt to encourage other Arab states to follow Egypt's lead in signing the 1979 Egypt-Israel peace treaty. The Secretary of Defense discreetly should seek greater strategic cooperation with Egypt, particularly in blocking Libyan meddling in Chad and the Sudan. To avoid handing fundamentalist Muslims an opportunity to arouse Egyptian anxieties, the Secretary of State should reduce the size and visibility of the official U.S. presence in Egypt.

INITIATIVES FOR 1989

1) **Refrain from meddling in the West Bank/Gaza disturbances.** Israeli authorities should be allowed to deal with the Palestinian uprising, as they best understand the disturbances and appreciate the risks involved. For the U.S. to advocate Israeli concessions to rioters would reward the violence, perpetuate it, and make the peace process that much more difficult. The new Administration should refrain from giving Israel public advice on how to handle the disturbances.

2) **Serve as an honest broker in the Arab-Israeli peace process.** The Arabs must negotiate with Jerusalem, not Washington. Overeagerness by the U.S. leads Arab states to believe that Washington will wring concessions from Israel for the Arabs and thus discourage them from making concessions themselves. The Secretary of State should not

stake out positions of his own but should push the process ahead when there are signs that both sides are willing to negotiate. Then the Secretary of State should offer his good offices as a mediator. The President should not become involved until it is apparent that there is a reasonable chance for success.

3) Press Iran to stop exporting revolution and terrorism. The Secretary of State should continue to mobilize Western states to isolate Iran. The Secretary of State should warn Iran that, if it continues to support terrorism and threaten the stability of other states, the U.S. will tilt further toward Iraq, providing it economic credits, technical assistance, and possibly even arms.

4) Prepare military options for contingencies concerning Iran. The Secretary of Defense should develop a wide array of possible swift military responses against Iran in the event of Iranian terrorism or Iranian attacks on U.S. ships in the Persian Gulf. Washington should not worry about pushing Iran into the arms of the Soviets because Iran has strong historical, geopolitical, and ideological reasons to fear a Soviet embrace. Iran's hostility to the U.S. is internally generated and will not be assuaged in the short run by sympathetic signals sent by the U.S. Iran responds to firm pressure, not good intentions. Resolute action in the short run may obviate the need in the long run to take far more costly and more risky actions to rein in Iran. The new President thus should order the Defense Department to maintain a strong naval force in the Persian Gulf to deter Iran and be prepared to respond militarily to Iranian provocations.

5) Isolate and maintain pressure on Syria. The Syrian government has feigned interest in participating in the Arab-Israeli peace process and hinted at reducing support for terrorism as a means of breaking out of its isolation and regaining access to Western trade, aid, and investment. The Secretary of State should recognize that these actions are prompted by Syria's internal weaknesses, not by a genuine desire for peace. Therefore, the U.S. must maintain diplomatic pressure on Syria, not relax it. Washington should revert to the tough stance taken in 1986 following revelations of Syrian involvement in a plot to bomb an Israeli airliner. At that time the U.S. Ambassador in Damascus was withdrawn, U.S. oil companies were banned from operating in Syria, restrictions on U.S. exports to Syria were tightened, Export-Import Bank credits to Syria were ended, and an aviation agreement was canceled. The Secretary of State should request Saudi Arabia to

reduce its foreign aid to Syria until that nation becomes more helpful in furthering peace between the Arabs and Israel and between Iraq and Iran. If Syria does this and expels Iranian revolutionary guards from Lebanon, then Syria could be rewarded with access to U.S. markets and credits.

6) Codify U.S.-Israel strategic cooperation. Washington should formalize and solidify the 1983 U.S.-Israeli Memorandum of Understanding on strategic cooperation to give the U.S. bureaucracy a vested interest in expanding strategic cooperation with Israel. The President should establish a U.S.-Israel Defense Council, a high-level group co-chaired by the Secretary of Defense and the Israeli Defense Minister, to provide a framework for coordinating the work of the various ad hoc working groups that plan and execute U.S.-Israeli strategic cooperation.

7) Prudently sell arms to Arab states. Pro-Western Persian Gulf Arab states have a legitimate need for arms to counter Iran's larger armed forces. The U.S. thus should sell these states appropriate arms. The \$30 billion purchase of British arms by the Saudis, announced in mid-1988, demonstrates that Gulf states can turn elsewhere if the U.S. refuses to sell them weapons. At the same time, the new President must take care that U.S. arms sales to the Arabs do not threaten Israel. A way of dealing with this would be to create a coordinating committee composed of the U.S. and its allies who sell weapons to the Persian Gulf states. This committee would be charged with preventing destabilization of the region through unbridled interallied rivalry in arms sales. Such an arrangement existed in the early 1950s following the Tripartite Declaration in which the U.S., Great Britain, and France pledged to restrain arms sales to the Middle East.

8) Keep pressure on Qadhafi. Libya's mercurial Colonel Qadhafi remains a threat to the stability of states friendly to the U.S. such as Chad, Egypt, Sudan, and Tunisia. The State Department should monitor Qadhafi's activities closely, keep existing economic sanctions on Libya, and press U.S. allies to do likewise. Most important, the U.S. should provide increased military and economic aid to the Chadian government to enable Chad to resist Libyan aggression.

9) Encourage Iraqi moderation. The Gulf war has driven Iraqi policy in a direction that serves U.S. interests—support for U.S. friends, Jordan and Egypt, and opposition to Soviet allies, Syria and Libya.

20553

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 25.01.89

יוצא **

שומר

**

**

**

זכר

חוזם: 1,20553

אל: ני/ 898

מ-: המשרד, תא: 250189, זח: 1736, דח: מ, סג: שמ

תח: 8 גס: ארבל

נד: 8

שומר/מיידי

נאו'מ

יוניפיל - צד'ל, לשלנו מהבוקר.

להלן מיחידת הקישור לכוחות זרים:

בעקבות פריצת מחסום האומ' בגיזרה הנורווגית ע'י צד'ל, קיבל המג'ד הנורווגי הוראה לסגור את כל הצירים בגזרתו למעבר אנשי צד'ל.

בתגובה הורה אלוף פיקוד הצפון על סגירת כל המעברים לאנשי אומ' למעט מעברי מטולה וראש הנקרה.

עד כאן

ארבל 2

יג

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, ממד, ברנע, ארבל2, איר1, איר2, ליאור, מזתים, סייבל, לוברני

2616

† P 36-38

—

◆◆◆

— 23 —

1998

0110:22205, 1

MS: L. 1. 89B

а-: паштг, пш: 981025, шп: 6571, гп: 6, 01: w0

00:00 10:00

LF: 8

WEI JING · 10 ·

E. M. I. '88

111111 - 11111, 11111 111111

המחיר: 100 ₪

[illegible]

הַיְּהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה וְיִשְׁמַר אֶת כָּל צְדָקָתְךָ
יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה וְיִשְׁמַר אֶת כָּל צְדָקָתְךָ

УГ СКИ

HCTC S

●

Пос: шоп, гбо, багбо, шпбо, оис, баис, г\агс, го, нб, баг, ггу, игс, и'г, и'гс, г'и'г, в'п'о, о'гс, г'гс

January 25, 1989
Issue 85

THE PLO -- A TURNING POINT?

LEILA KHALED, Secretary of the General Union of Palestinian Women:

"...I am from Haifa and would like to go back there. But should we struggle for the liberation of Haifa, where the Israelis are concentrated, or should we first liberate the West Bank and Gaza, where the Arabs are concentrated? Our first objective is to return to Nablus, and then move on to Tel-Aviv. The day that we achieve independence will signify the defeat of Israel as a state -- a state built on our ruins..." (The Middle East Monthly, London, January edition).

PLO-ARAB POLITICS

KHAIDAR IBRAHIM, Chairman of the Association of Palestinian Workers:

"...Palestinian workers have encountered difficulties in some Arab countries: expulsion, visa suspension, job denials. Many have been denied identification cards and passports..." (al-Dostour, Jordan, January 9).

PLO-BIG POWERS

ON THE UNITED STATES

Arafat:

"...The U.S. aggression against Libya stems from the tricks of imperialistic Zionism, meant to strike at the solid Arab positions... I call upon Arab leaders to foster Arab unity in the face of this offensive..." (Libyan News Agency, January 16).

ON THE SOVIET UNION

Abdullah Khorani, a member of the 15-member PLO Executive Council:

"...The ties between the PLO and the USSR have reached the highest level of understanding and mutual influence..." (Qatar News Agency, January 4).

REGIONAL POLITICS

LIBYA-SYRIA-SOUTH YEMEN

Syrian and South Yemeni pilots have joined Libyan pilots in flying Libyan combat planes protecting Libya (a-Shira'a, Lebanon, January 9).

SYRIA-IRAQ

"...Assad's conspiracies against the Syrian and Arab nations...[are his] unprecedented psychological and physical repressive conspiracy against the Lebanese and Palestinian peoples...[and his] axis with Iran..." (al-Jumhariya, Iraq,

MIDMO is comprised entirely of material translated from the Arab media, and is published jointly by the Government Press Office and the Media Analysis Center, publishers of Contemporary Mideast Backgrounder

address: Beit Agron, 37 Hillel Street, Jerusalem 94581
telephone: (02) 243866 telex: MPRESS IL 25279
facsimile: 972-2-233693 attention: GPO X8107
electronic mail: 05 GPO 001

.../2

January 3). A similar but more detailed record was provided by the Iraqi daily al-Thawra on December 28, 1988. On December 22, al-Iraq called upon the Arab nation to fight Assad with all means possible, with the aim of toppling his regime. According to a December 19 broadcast by Damascus Radio, Assad had met with Masoud al-Barazani, the Chairman of the Kurdish Democratic Party.

THE NORTH YEMEN INTERNAL LABYRINTH

Internal conflicts have recently escalated, resulting in the round-up of officials in the military and other security forces (Khahika, Lebanon, January 4)

THE SUDANESE INTERNAL LABYRINTH

Two prominent schools of thought are clashing in the Sudan: that which prefers rapprochement with Col. Garang's opposition, as proposed by Egypt and Ethiopia, and that which undermines rapprochement through cooperation with Libya. Qaddhafi attempts to undermine Sudanese-Egyptian relations by torpedoing national reconciliation in the Sudan (al-Watan al-Arabi, Paris, December 30).

THE EGYPTIAN INTERNAL LABYRINTH

250 Islamic activists at Ain-Shams University have been arrested by the Egyptian security services. Explosives were discovered during the arrest (al-Masawar, Egypt, December 15).

FREEDOM OF THE PRESS IN EGYPT

The Egyptian authorities have sentenced the editor-in-chief of al-Khakika to six-months imprisonment following the publication of a report on the disturbances at the Ain-Shams University (Qatar News Agency, January 7).

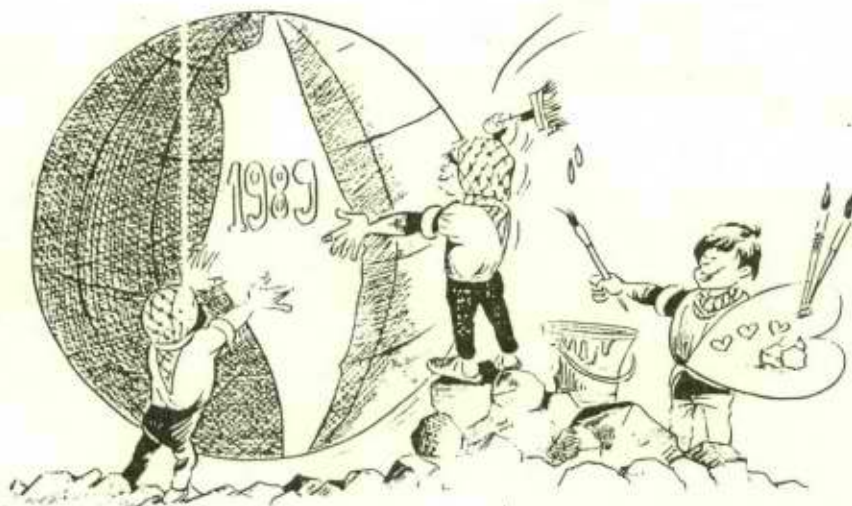
ARAB ATTITUDES TOWARDS ISRAEL

TWO EGYPTIAN VIEWS

"...Hitler was an angel when compared with Shamir, Sharon, Rabin, Peres and other leaders of the Israeli gang..." (al-Gumhariya, Egypt, January 1).

African countries that severed their diplomatic relations with Israel must maintain that policy until the Palestinian problem is resolved (the view of Egyptian Minister of State for Foreign Affairs Butros Ghali, as reported in al-Aalem, Morocco, December 18)

A KUWAITI VIEW

(al-Rai al-Am, Kuwait, January 2)

ידישער וועלטאג

הקונגרס היהודי העולמי

WORLD JEWISH CONGRESS

CONGRES JUIF MONDIAL • CONGRESO JUDIO MUNDIAL

הקונגרס
היהודי
העולמי

BUENOS AIRES
Linrea 744

12th January, 1989

GENEVA
1 rue de Varembe

JERUSALEM
4 Rotenberg Street

Dear Friend,

LONDON
11 Hertford Street

On 12th February, 1989, the first officially sanctioned Jewish Cultural Centre, named after the famous martyred Soviet Yiddish actor, Solomon Mykhoels, will be opened in Moscow.

NEW YORK
501 Madison Avenue

PARIS
78 Av. des Ch. Elysees

This will be a historic event where, for the first time in over half a century, the Soviet Government has given official recognition to the right of Jews to participate in their national cultural heritage.

ROME
Piazza Scanderbeg 51

MELBOURNE
550 Bourke Street

There will be a number of prominent guests participating including Nobel Laureate, Elie Wiesel, who will be giving the major address at the official opening.

Also participating will be the distinguished and renowned Israeli poet, Yehuda Amichai.

The Simon Wiesenthal Center has also contributed to this event by arranging for their outstanding exhibition on the Shoah, entitled "The Courage to Remember", to be prominently displayed in the foyer of the Cultural Centre.

In addition, there will be the launching of a permanent art exhibition which is being co-ordinated by a leading Israeli gallery.

Amongst the prominent visitors participating will be the daughter and grand-daughter of the late Solomon Mykhoels. Their presence will be a testimony to the government rehabilitation of Soviet Jewish martyrs during the Stalinist Black Years.

The opening will feature performances in Hebrew by Jewish singers from Israel and Australia, in conjunction with the Moscow Jewish Musical Theatre.

The Centre, which we hope will be a prototype for many other Jewish cultural centres throughout the country, has already received substantial quantities of books from Israel and the World Jewish Congress dealing with Jewish history, culture and traditions.

We are also in the process of installing an audio-visual centre which will enable Jews in Moscow to have access to music and films on various Jewish themes.

The Centre is already functioning. There have been seminars, cultural lectures, and Hebrew classes taking place on the premises over the past two months.

This venture is an exciting development and is the culmination of many years of struggle on the part of Soviet Jewry for their cultural and religious rights. World Jewry and, in particular, the World Jewish Congress has been striving to achieve this objective over a lengthy period of time.

We hope that you will be able to join us on this great occasion. Should you accept our invitation to attend the official opening, we hope you will be in a position to remain in Moscow for a spectacular concert, of which Hebrew songs will be a major component. This concert will take place in the prestigious Tchaikovsky Hall on Saturday night 18th February, before an audience of over 3,000 people.

This concert, will be the first of a series of nine in Moscow, Leningrad and Tbilisi. Under the auspices of the Moscow Jewish Musical Theatre, the concerts will feature Dudu Fisher and Yaffa Yarkoni from Israel, together with Australian Jewish performers who will render traditional and modern Hebrew songs.

We have been assured that visas will be provided. In the event of their being any difficulty in your obtaining a visa, please communicate directly with the World Jewish Congress or the Executive Council of Australian Jewry and provide them with the information required in the attached letter.

Edgar Bronfman

Edgar Bronfman
President

Isi J. Leibler

Isi J. Leibler, C.B.E.
Vice President

*During memorial
concerts at
refugee to
Czechoslovakia*

S
in
be
al

ent
inc

ele
mer
t

Jew
W

or
ry,
CS
Je

1717
1048 - 011
1025 - 1
1
10

TLX/BALMAS/BAHUL

TO: WASHINGTON, GAL, PELEG NEW YORK: RAVIV, BINA

RESPONSE TO ARTICLE IN "WASHINGTON POST" (22 JAN.) ON MEDICAL CARE IN THE TERRITORIES

1. SEE COMPREHENSIVE PAPERS: "MEDICAL CARE IN THE TERRITORIES" (15.1.88), AND "THE DEVELOPMENT OF MEDICAL SERVICES, IN JUDAEA, SAMARIA, AND GAZA" (30.3.88) ATTACHED.

2. THE FOLLOWING INFORMATION WAS PROVIDED BY THE SPOKESMAN OF THE CIVIL ADMINISTRATION:

2A. UNTIL A NUMBER OF WEEKS AGO, THE POLICY WAS THAT ONLY THOSE RESIDENTS OF THE TERRITORIES WHO CARRY MEDICAL INSURANCE WERE TO BE ADMITTED FOR FULL FREE MEDICAL TREATMENT. INSURED INDIVIDUALS WERE PROVIDED WITH FREE FIRST AID CARE, BUT WERE REQUIRED TO COVER THEIR OWN MEDICAL EXPENSES. RECENTLY, HOWEVER, THIS POLICY HAS BEEN REVISED, AND ALL RESIDENTS INJURED BY THE DISTURBANCES ARE GIVEN FULL MEDICAL COVERAGE FREE OF CHARGE.

2B. DUE TO BUDGETARY REASONS, THE NUMBER OF CASES REFERRED TO ISRAELI HOSPITALS (OUTSIDE THE ADMINISTERED TERRITORIES) FOR FREE MEDICAL CARE HAS BEEN REDUCED. AT PRESENT, WHOEVER REQUIRES MEDICAL CARE IS REFERRED TO THE MEDICAL INSTITUTION IN THE TERRITORIES WHERE THE REQUIRED TREATMENT CAN BE PROVIDED.

2C. THE MEDICAL FACILITIES IN THE TERRITORIES ARE WELL EQUIPPED BY MODERN MEDICAL STANDARDS. FOR EXAMPLE, THE TREATMENT PROVIDED AT THE GOVERNMENT HOSPITAL IN RAMALLAH IS OF THE HIGHEST LEVEL. THE HOSPITAL IS EQUIPPED WITH A "CAT" SCANNER, ONE OF ONLY FIVE IN THE ENTIRE COUNTRY. SUCH HIGHLY SOPHISTICATED MEDICAL EQUIPMENT IS QUITE UNUSUAL IN THE MIDDLE EAST.

2D. THOSE WHO ARE UNABLE TO RECEIVE THE PROPER MEDICAL CARE IN THE TERRITORIES ARE REFERRED TO ISRAELI HOSPITALS BY LOCAL DOCTORS, AND THE REFERRAL IS APPROVED BY DR. SEVER, THE CIVIL ADMINISTRATION'S CHIEF MEDICAL OFFICIAL. OCCASIONALLY, NOT KNOWING THAT COMPARABLE TREATMENT IS AVAILABLE WITHIN THE ADMINISTERED TERRITORIES, THE LOCAL DOCTOR REFERS A PATIENT TO AN ISRAELI HOSPITAL. FOR EXAMPLE, LAST WEEK, A LOCAL DOCTOR REFERRED A CASE REQUIRING THROAT SURGERY TO HADASSAH HOSPITAL IN JERUSALEM. DR. SEVER, HAVING A GREATER KNOWLEDGE OF THE CARE AVAILABLE IN THE TERRITORIES, REFERRED THE CASE TO THE RAMALLAH HOSPITAL, WHERE SUBSEQUENTLY THE SURGERY WAS SUCCESSFULLY PERFORMED.

3. THE FOLLOWING INFORMATION WAS PROVIDED BY DR. SEVER:

3A. AS A RESULT OF FINANCIAL CONSTRAINTS, WE ARE FORCED TO REDUCE AS MUCH AS POSSIBLE THE NUMBER OF PATIENTS REFERRED TO ISRAELI HOSPITALS FROM THE ADMINISTERED TERRITORIES FOR FREE MEDICAL CARE. THE REFERRALS TO ISRAELI HOSPITALS ARE GIVEN IN THOSE CASES IN WHICH INSURED PATIENTS CANNOT RECEIVE SPECIFIC MEDICAL TREATMENT WITHIN THE TERRITORIES WHICH IS COMPARABLE TO

10418 - 011

1025 - 15

2
10

משרד החוץ
ירושלים

THAT AVAILABLE IN ISRAEL. ANY RESIDENT OF THE TERRITORIES WHO DESIRES TO RECEIVE MEDICAL TREATMENT IN ISRAEL AT HIS OWN EXPENSE (PRIVATE MEDICINE), MAY DO SO WITHOUT LIMITATION. IT SHOULD BE NOTED THAT NO ONE IS DENIED MEDICAL TREATMENT. HOWEVER, FULL INSURANCE COVERAGE FOR CARE IN ISRAELI HOSPITALS IS NOT PROVIDED FOR IN CASES WHERE SIMILAR CARE IS AVAILABLE WITHIN THE TERRITORIES THEMSELVES.

3B. REGARDING THE CASE OF THE 9-DAY-OLD INFANT:

DR. SEVER RECEIVED NO REQUEST FOR REFERRAL IN THIS CASE AND HAD NO INFORMATION CONCERNING IT. HE POINTED OUT, HOWEVER, THAT HAD SUCH A REFERRAL BEEN REQUESTED IT WOULD HAVE BEEN IMMEDIATELY APPROVED, SINCE IN HEART CASES INVOLVING INFANTS LESS THAN A YEAR OLD, OR INFANTS LESS THAN TEN KILOGRAMS, APPROVALS ARE AUTOMATIC. IN ANY CASE, THE INFANT WAS NOT DENIED MEDICAL TREATMENT. THE ISSUE INVOLVES ONLY PRIOR APPROVAL FOR INSURANCE COVERAGE.

3C. REGARDING KHALID ABU-GOSH, 16, AND MAFUSA RISHMAWI, 45:

INITIALLY, THE REQUEST FOR A REFERRAL TO HADASSAH HOSPITAL FOR HEART SURGERY FOR THE TWO PATIENTS, WHICH WAS SUBMITTED BY DR. HARB OF RAMALLAH, APPEARED UNJUSTIFIED AND WAS, THEREFORE, NOT APPROVED. DR. SEVER WAS OF THE OPINION THAT THE PROCEDURE COULD BE PERFORMED IN RAMALLAH'S OWN ADVANCED CARDIAC UNIT. HOWEVER, AFTER MEETING WITH DR. HARB, IT WAS DECIDED TO APPROVE THE REFERRALS TO HADASSAH HOSPITAL, WHERE THE TWO PATIENTS HAD UNDERGONE PREVIOUS HEART SURGERY YEARS BEFORE. IT WAS ALSO DECIDED THAT, IN THE FUTURE, ALL CASES OF SUBSEQUENT HEART SURGERY WILL BE DONE IN THE SAME HOSPITALS IN WHICH THE PREVIOUS SURGERY WAS PERFORMED.

DR. SEVER COMMENTED THAT A NUMBER OF WEEKS HAD PASSED SINCE THE FIRST REQUEST WAS SUBMITTED AND RETURNED BEFORE DR. HARB APPROACHED HIM ON THE ISSUE. DR. SEVER FEELS THAT THIS MAY EXPLAIN THE DELAY OF THEIR SURGERY.

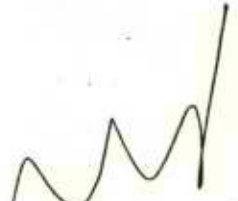
3D. INSURED PATIENTS ARE NOT REQUIRED TO PAY AT ALL FOR MEDICAL CARE, WHETHER TREATED IN ISRAEL OR IN THE TERRITORIES. THE SUMS MENTIONED IN THE ARTICLE (10,000 - 15,000 DOLLARS) WITH REGARD TO THE TWO HEART CASES ARE APPARENTLY THE AMOUNT REQUESTED BY A PRIVATE DOCTOR TO PERFORM THE SURGERY, WHICH COULD HAVE BEEN DONE FREE WITHIN THE TERRITORIES.

3E. REGARDING THE CLAIM THAT ARAB PATIENTS RECEIVE INFERIOR MEDICAL TREATMENT (THE LEUKEMIA CASE):

THE TREATMENT FOR LEUKEMIA, AS ANY OTHER MEDICAL TREATMENT, IS DEPENDENT UPON EACH INDIVIDUAL CASE. DR. SEVER EXPLAINED THAT HEMATOLOGICAL SPECIALISTS PRESCRIBE CHEMOTHERAPY AS NEEDED BY EACH SPECIFIC PATIENT. ONLY IN VERY EXTREME CASES CHEMOTHERAPY PATIENTS ARE KEPT HOSPITALIZED AND NOT TREATED AS OUT-PATIENTS. THE TREATMENT IS PRESCRIBED ACCORDING TO THE SYMPTOMS OF THE PATIENT, AND NOT ACCORDING TO HIS IDENTITY.

HASBARA/MEYDA

24-JAN-1989

Jan 15 1988

משרד החוץ • מחלקת ההסברה • ירושלים
Israel Ministry of Foreign Affairs • Information Division • Jerusalem

1048 - 011

1025 - 4

3
10

Medical Care in the Territories

When Israel began administering Judea-Samaria and the Gaza District in 1967, it found the population, especially in the Gaza District, to be suffering from malnutrition, communicable disease, and a high mortality rate.

The last twenty years have seen major growth and improvement in health services, as well as in the number and quality of public hospitals and clinics. Previously untreated diseases — such as heart disease, cancer, and kidney problems — are today cured by medical teams and equipment on location. A network of clinics and maternal and child health centres was developed in order to maintain a proper health level through preventive medicine and routine medical care. A modern immunization system was established along lines similar to those in Israel, and virtually all children in the territories have been vaccinated. In villages which do not have separate medical facilities of their own, a special program that provides first aid services and initial medical treatment is underway.

Several projects were completed during the last two years:

1. Ramallah Hospital — surgical rooms, laboratories, a blood bank, X-ray facilities, a unit for intensive care and heart valve operations, and a cardiology department for open heart surgery;
2. Hebron Hospital — surgical rooms and an X-ray department;
3. Beit Jallah Hospital — an emergency room and an X-ray department;
4. Rafidiye Hospital in Nablus (Shechem) — an expanded X-ray department;
5. Watani Hospital in Nablus — intensive care unit in the cardiology department;

משרד החוץ • מחלקת ההסברה • ירושלים
1048 - 011
1025 - 4
3
10

1048 - 011

1025 - 15

$\frac{4}{10}$

6. Shifa Hospital in Gaza — maternity wards with new adjacent surgical rooms;
7. Khan Yunis Hospital — renovation of the surgical department.

In the Gaza District, where medical conditions in 1967 were especially severe, the current situation reflects a significant change for the better in the level of medical care. There are 7 hospitals in the area: 6 government and one private (church-run), as well as a special hospital run jointly by the Civil Administration and UNRWA for lung disease patients. The Gaza District has 945 hospital beds filled to 68.4% capacity. Each sub-district has its own health bureau — 5 in the entire Gaza District. There are 26 general clinics along with public health services and maternal and child health centres.

In Judea-Samaria, there are 17 hospitals, 9 of them government. The 1,315 hospital beds there are filled to 73.9% capacity. Seven sub-district health bureaus, responsible for the operation of 163 general clinics, are in the area. Services are provided also by 126 maternal and child health centres and two centres for the prevention of tuberculosis and lung disease.

A comparison of the situation in recent years with that of 1967 reveals the following:

- * Infant mortality (per 1000 births) has dropped from 85 to 34 in the Gaza District, and from 38 to 25 in Judea-Samaria;
- * The number of doctors in the Gaza District has doubled, and in Judea-Samaria is 2.5 times that of 1967;
- * The number of nurses has similarly increased;
- * There are 25 times as many public health clinics in the Gaza District today as there were in 1967, and in Judea-Samaria twice as many;
- * There are 14 times as many infant nursing centres in the territories today as there were in 1967.

10418 - 011
1025 - 15
5
10

Medical institutions in Judea-Samaria and the Gaza District have links with medical facilities in Israel, and the Arab inhabitants have access to medical care and hospitalization in Israel. Israeli experts advise the health services in the territories in such special fields as oncology, hematology, diagnostic radiology, neurology, ear, nose and throat, general surgery, and infant intensive care. Israeli specialists visit the medical facilities in the territories and the most senior specialists serve as advisors for planning and organizing new medical units and departments. Senior medical personnel and clinic directors in the territories visit medical institutions in Israel. Thus, the Deputy Director of Ramallah Hospital, who serves as supervisor of health services in the West Bank for Jordan, maintains professional contacts with hospitals in Israel. Such ties contribute to professional cooperation between the medical institutions.

Special courses and professional symposia are provided for medical personnel from the territories. The following programs were held in Israel in 1987:

Gaza District

- * Fourteen anesthetists completed a two-year course recently at Beilinson Hospital, in addition to 7 other doctors who completed two-year courses in other fields at that medical centre.
- * Six doctors completed programs at Hadassah, Tel Hashomer, and Soroka hospitals.
- * Twelve nurses participated in a year-long course on midwifery that was held at Asaf Harofeh hospital.
- * From Gaza, 20 participants took part in a year-long course for senior directors at the School for Welfare Services in Ashkelon.

1048 - 011

1025 - 1

$\frac{6}{10}$

Judea-Samaria

- * Ten doctors are participating in two-year courses at Hadassah, Bikur Holim, Shaare Tzedek, and Hillel Yafeh hospitals.
- * 180 doctors are participating in one day weekly courses at hospitals in Israel.
- * Eighteen nurses participated in a course for infant intensive care at Beilinson Hospital.
- * A medical team from Ramallah Hospital received heart surgery training at Tel Hashomer Hospital.

The following courses are scheduled for 1988:

- * A year-long course for family doctors (beginning on February 1) at the Ben-Gurion University Faculty of Medicine.
- * At Tel-Aviv University, 20 doctors will soon begin a course on internal medicine.
- * A two-year course for medical directors will soon open at Ben-Gurion University; 35 participants are expected.

109/15.1.1988/3.08.031

for one of the following services in
From Gaza, 20 participants took part in a year-long course
Midwifery that was held at Ashdod Hospital.
Twelve nurses participated in a year-long course on
and Gaza hospitals.
Six doctors completed courses at Hadassah, Tel Hashomer,
and Bikur Holim.

1048-011

1025-13

7
10

March 30, 1988

The Development of Medical Services in Judaea, Samaria, and Gaza

Since 1967 Israel has been responsible for the health of the population of Judaea, Samaria, and Gaza. There has been a process of development which has been built up over the past 20 years, and which has resulted in a profound contribution to the improved quality of life in the area.

1. Infant Mortality (IMR)

Infant mortality in Gaza has declined from over 140 per 1000 live births prior to 1967 to 85 per 1000 in 1975 and 30 per 1000 in 1987. This has occurred as a result of a broad development of maternal and child health services, improved maternal education, nutrition, and general hygiene.

UNRWA reports a similar trend in Judaea and Samaria. The overall IMR in Judaea and Samaria is under 25 per 1000.

2. Immunization

Immunization has achieved over 90% coverage for a broad range of childhood infectious diseases. As a result, most of them have either been eliminated or have come under increasing control. The coverage achieved in infant immunization compares very favourably with rates achieved even in the most advanced countries.

3. Hospital and Medical Centre Deliveries

Hospital or medical centre deliveries have risen from 10% prior to 1967 to 79% in Gaza and 63% in Judaea and Samaria in

1048 - 011

1025 - 1

8
10

2

1987. A modern 100-bed obstetrical department was opened in Shifa Hospital in Gaza in 1986, including a neo-natal intensive care unit (20 beds).

4. Primary Health Care

Primary health care (PHC) centres developed and operated by the government health service in Gaza have increased from none prior to 1967 to 26 in 1987, in addition to the nine UNRWA centres serving the area. Services for pregnant women and for children up to the age of three are free of charge. These PHC centres are open to all, providing preventive and curative services free to health insurance beneficiaries. Services are provided to others at modest charges.

Coverage of PHC in Judaea and Samaria has been expanded over the years by increasing the number of community clinics from 105 in 1970 to 165 in 1987. The number of Maternal and Child Care (MCH) centres increased from 25 to 131 in the same period. Since 1985, a new project has been developed in Hebron to provide on-site primary health care in 50 villages, bringing modern prenatal, well-child care, and health education to villagers. The acceptance^{and}/utilization of these services is high.

5. Health Manpower

Health manpower in the government health service in Judaea and Samaria has increased from 15.9 per 10,000 population in 1974 to 20 per 10,000 in 1987. In 1987, Ramallah Hospital, added a new open-heart surgery unit after two to three years of preparation. This included ^{the} training ^{of} staff and improving facilities and support services.

1048 - 011 -
1025 - 15
9
10

3

6. Hospital Services/Training Programs

Government hospital services throughout the territories provide 70% and 90% of hospital care in Judaea, - ^{respectively,} Samaria and Gaza. This has been enhanced by the large-scale training programs which have evolved, especially over the past three years. These include many courses in continuing medical education, run by Israeli universities. The physicians and other health-care workers are returned to their hospitals and have made a major contribution to raising standards of surgical care.

Residents of Judaea, Samaria, and Gaza have access to health insurance, which is compulsory for some categories of workers and open to all for voluntary enrollment. It covers hospital and ambulatory care, including referral to tertiary-care hospitals in Israel.

7. Coordination with Israel's Health Services

There is close cooperation between the health systems in referral of patients to tertiary-care centres in Israel, in training programs, and in the role of Israeli medical consultants assisting in the establishment of new services. Many Israeli specialists have worked closely with Palestinian colleagues to build up local potential in their areas of specialty.

Leading Israeli hospitals have high percentages of patients from Judaea, Samaria, and Gaza. In the pediatric cardiac surgery unit of the Tel Hashomer Sheba Medical Centre children from Gaza represent as much as 50% of the case load.

1048 - 011-

1025 - -J

10
10

4

8. Summary

Israel has made a commitment to help improve the quality of life for the residents of Judaea, Samaria, and Gaza. Health is a vital element in this important task, and the process continues.

שמור

יוצא **

**

**

**

חוזם: 1,16960

אל: ווש/831, ני/867, מצב/1409

מ-: המשרד, תא: 240189, זח: 1844, דח: ב, סג: שמ

תח: 8 גס: הסברה

נד: 8

שמור/בהול

יוסי גל

דע: פלג, בינה, רביב

מאמר פרנקל ב-'וואש-פוסט'.

לשלך.

1. בנפרד נייר רקע המפריך מספר נקודות בכתבה. כמו כן נייר על המצב הרפואי בשטחים ועל השיפורים והשיכלולים שהכניסה ישראל.

2. משיחה עם קמ'ט הבריאות ביו'ש התרשמנו שיש תשובות למרבית הטיעונים הספציפיים שבכתבה.

3. יודגש כי המנהא' מתקשה לשמור על שרותי בריאות ברמה הדרושה שהיינו רוצים לתת כאשר תקציבו קוצץ בשל אי תשלום מיסים ע"י תושבי אותם שטחים המצפים במקביל לשרותים ברמה אמריקנית.

4. יוזכר כי מערכת הבריאות בישראל נמצאת בקשיים חמורים בשנתיים האחרונות. גם אזרחי ישראל אינם מקבלים תמיד שרותים ברמה האופטימאלית ונאלצים להמתין לתור לבדיקה או ניתוח משך חודשים רבים.

כאשר פונים אזרחים ישראלים לרופא פרטי נתבעים אף הם לשלם סכומים מסוג אלו שפורטו בכתבה.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. המנהא' השקיע רבות בתחום הרפואה בשטחים וקיימות דוגמאות רבות של שיתוף פעולה דווקא בתחום זה, כולל חולים ערבים רבים ממדינות ערב הבאים להתרפא בישראל גם בימים אלו. הכתבה מציירת תמונה שאינה מחמיאה לישראל דווקא בתחום בו השקיעה רבות. לדוגמא: החודש הגיע ל'הדסה' ילד עיוור מירדן. הילד נולד ללא עיניים והגיע לשם ניתוח להרחבת ארובות העיניים והתקנת פרוטזות להקניית מראה נורמלי.

6. בקשנו מלע'מ לשוחח עם הכתב בעניין.

מנהל הסברה

מג

אש

יוצא **

שמור

**

**

**

חוזם: 1,16790
אל: וו/ש, 814/ני, 850
מ-: המשרד, תא: 240189, זח: 1517, דח: ב, סג: שם
תח: & גס: ארבל
נד: &

שמור/בהול

ערן. שטיין. מתניי. יששכרוף.

מועבי'ט - שטחים. למברקי נאו'ם 95 ו-97 לווינגטון.

1. ההתפתחויות מאז חוזמנו 13507 מה-19 מצביעות על נכונות ערבית אפשרית לפשרה בנושא המינוח הנוגע לשטחים בהודעה הנשיאותית אך מבלי הסכמה מצידם להכניס אלמנט מאזן בהודעה, שיקרא לשים קץ לאלימות מצד התושבים ולו בנוסח הפושר המובא בנר 97. למען הדיוק אלמנט מאזן כזה היה חסר גם בהודעה הנשיאותית מאוגוסט 1988 והאמריקאים נתנו את ידם לכך.

2. עם זאת יש להצביע על השוני בנסיבות. הפעם תהיה זו נקיטת עמדה פומבית ראשונה של הממשל החדש והתהודה הציבורית לכך תהיה גדולה יותר.

3. שמנו לב שבכל המגעים שלכם ובניו-יורק עם האמריקאים אין מצידם כל התייחסות לאפשרות של הטלת וטו. התרשמותנו היא שיש להם עניין להימנע מדיון פורמלי במועבי'ט ומהצורך לנקוט עמדה רשמית. אם אמנם כך פני הדברים הרי תימשך ההתדינות על נוסח ההודעה הנשיאותית ובמקרה זה בודאי בעינה עומדת בקשתנו שיעמדו על הכללת מרכיב מאזן.

4. לתשומת ליבכם שאנו מעוניינים להכשיל את ההודעה הנשיאותית רק אם יובטח וטו אמריקאי בדיון פורמלי של מועבי'ט שיכונס במקרה כזה. אין לנו עניין בהחלטת מועבי'ט שתתקבל בהימנעות אמריקאית ומכל שכן אמורים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הדברים בהחלטה שתתקבל בתמיכה אמריקאית ועל כך בודאי חל במשנה תוקף האמור בסעיף 2 דלעיל.
ארה"ב תוכל לנמק את הוטו ב- :

א. העדר איזון בהצעת ההחלטה.

ב. אי-חוקיות פניית אש"פ לזימון מועבי"ט (במידה והפניה אכן תבוא מצידם. ראונא מזכר משפט המועבר אליכם בנפרד).

ג. התנגדות למהלכי סרק אשר רק יפריעו לכל תהליך מדיני.

הטלת וטו לא רק תכשיל החלטה אנטי-ישראלית אלא יהיה בו משום איתות ברור לאש"פ מצד ארה"ב שאין בכוונתה להסכים מעתה להפיכת מועבי"ט לבמה של גינויים סימונאיים לישראל. היא חשובה על כן משיקולים מדיניים גם אם אין ארה"ב מסכימה בהכרח עם כל היבטי מדיניותנו בשטחים.

5. במקרה וזימון מועבי"ט ייעשה עפ"י פניה ישירה של אש"פ נראה לנו חשוב שארה"ב תעמוד על כך שההצבעה על עצם הזימון עפ"י פניה זו איננה חוזר איננה נוהלית ומשום כך הצבעה נגדית שלה היא בחזקת וטו. מאחר ומדובר במקרה תקדימי אנו מקווים שארה"ב לא תסתפק בהשמעת דעתה בנושא זה במסגרת התבטאות קצרה אלא תיאבק על מהות הנושא כפי שמעמדה כאחת מחמש הקבועות מקנה לה.

6. נבקשכם לבוא בדברים באופן דחוף בדרג מתאים במחמ"ד עפ"י הנ"ל (להוציא הרישא של סעיף 3) ולהחזיקנו בתמונה. אנו במקביל במגע עם שגארה"ב כאן. קיימנא קשר שוטף עם נאום לגבי ההתפתחויות.

ברנע

אמ

לש

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל, 2,
סייבל, משפט, ליאור, מזתים, ר/מרכז, ממד

STATE OF NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 1, 1914.

REPORT OF THE

COMMISSIONERS OF THE LAND OFFICE
IN RESPONSE TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE
JANUARY 1, 1914.

ALBANY: J.B. LEECH, STATE PRINTER.
1914.

THE LAND OFFICE OF THE STATE OF NEW YORK
HAS THE HONOR TO ACKNOWLEDGE THE RECEIPT
OF THE REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE, JANUARY 1, 1914.

THE REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE, JANUARY 1, 1914,
HAS BEEN RECEIVED BY THE LAND OFFICE.
THE REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE, JANUARY 1, 1914,
HAS BEEN RECEIVED BY THE LAND OFFICE.

THE REPORT OF THE COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE, IN RESPONSE TO A RESOLUTION
PASSED BY THE SENATE, JANUARY 1, 1914,
HAS BEEN RECEIVED BY THE LAND OFFICE.

ALBANY

1914

1914

NEW YORK: J.B. LEECH, STATE PRINTER.
1914.

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 1,17402

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 517, תא: 240189, זח: 1120, דח: ב, סג: סו

תח: @ גס: מצפא

נד: @

סודי / בהול לבוקר

אל: סמנכ'ל צפ'א ופר'ן

דע: לשכת שה'ח

לשכת רה'מ

מאת: השגריר, וושינגטון

1. לרי איגלברגר צלצל אלי לפני דקות מספר והודיע כי לצערם אין באפשרותם לקבוע ברגע זה מועד לביקור שה'ח. מבקשים מאיתנו, כפי שמבקשים מידידיהם האחרים להאט הקצב " COOL EVERYTHING ".

2. בעקבות שיחתנו מאתמול, העלה הנושא עם המזכיר בייקר אשר ציין כי הוא מודע לחשיבות ועדיפות הנושא, אך כעת הם עסוקים ביותר בנושאי קביעת לוח הזמנים של המזכיר ואינם יכולים להתחייב.

3. לשאלתי האם משמעות דבריו שאנו צריכים להניח כי הביקור לא בא בחשבון בפברואר ענה כי ביקורו הצפוי של הנשיא בלווית המזכיר ליפן ולמדינות נוספות באסיה הכניס את כל לו'ז למערבולת קשה ועל כן לא ניתן יהיה לקבל את שה'ח במחצית פברואר. אי לכך צר לו שאין באפשרותם להשיב עתה ברורות לבקשתנו.

4. להערכתו עדיף יהיה לחשוב על ביקור בראשית מרץ.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5. ביקש למסור איחוליו לשה'ח ארנס וכן למסור לו
כי הוא מצפה לראותו בווינגטון. סיכמנו שברגע שיהיה
לו מידע נוסף יעמוד עמנו בקשר. בכל מקרה אשוחח עמו
שוב בסוף השבוע.

ארד

לב

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא

United States of America

504 P'

432 -67

78 -141

2/5

Congressional Presentation for Security Assistance Programs

Fiscal Year 1990

3/5

ISRAEL

48 / 420 / 507

3/5

POLICY CONSIDERATIONS

A commitment to Israel's security and well-being has been a cornerstone of United States policy in the Middle East since the creation of the State of Israel in 1948, in which the U.S. played a key role. It is based on historic and cultural ties, as well as the goal of securing a just and comprehensive peace between Israel and its Arab neighbors. For the peace process to succeed, the security and legitimacy of Israel must not be in doubt. We also share with Israel strategic concerns regarding the security of the eastern Mediterranean.

The United States provides both military and economic assistance to Israel. Our military aid enables Israel to maintain the capability to defend itself against any likely combination of aggressors. United States economic assistance provides balance of payments support and has helped Israel to achieve its goals of reduced inflation and renewed growth. Overall, our assistance helps assure Israel's existence as a free and democratic state that shares many of our own social and political traditions.

Economic stability and growth are as important to Israel's security as a strong defense. Thanks to far reaching economic stabilization programs and extraordinary U.S. assistance in 1985 and 1986, Israel reduced inflation levels from 445 percent in 1985 to 16 percent in 1987. Reduction of the government budget deficit, complementary monetary policies, and cooperative arrangements with labor unions have led to economic stability. The government hopes to reduce inflation even further in 1989 by continuing its stabilization programs.

Military expenditures equal approximately 18 percent of the GNP and are a major burden on the economy, even though the U.S. provides half of the defense budget through FMS. External debt service is approximately 29 percent of exports of goods and services. U.S. economic assistance helps Israel deal with this high level of military expenditures and debt service while avoiding excessive economic hardship.

PROGRAM DESCRIPTIONObjectives

- o Continue funding requirements of Aircraft programs (F-15, F-16, and F-4 upgrade) and the Naval Modernization Program

*

78 | 430 | 507

4/5 3

- o Assist Israel in maintaining the qualitative edge upon which it relies for its security
- o Promote economic reform and stability through balance of payments support
- o Encourage a comprehensive settlement of disputes in the region to promote stability and security

Status

In the four years since the shift to an all-grant program in FY 1985, Israel's FMS program has enabled the Israeli government to meet cash flow requirements associated with the procurement of U.S.-origin systems such as the F-15, F-16 aircraft, and AN/TPQ-37 radar, as well as Israeli-origin systems such as the Merkava tank. The modernization of systems already in inventory, for example, GAL class submarines and F-4 fighters, has been a major emphasis of the Israeli program. In addition, these levels have allowed Israel to begin a Naval Modernization Program calling for acquisition of 3 Saar V Corvettes and 2 Dolphin Submarines.

Emphasis by Israel on use of FMS funds in Israel has limited the availability of FMS for major procurements from the United States and has delayed large scale implementation of some new programs, for example, helicopters.

FY 1990 Request

Our security assistance program in FY 1990 will assist the Israelis to preserve their qualitative edge. This level of funding will help Israel continue major equipment upgrade programs, maintain air superiority, increase the mechanization and mobility of its infantry, improve the quality and capability of its naval forces, and enhance its intelligence gathering and early-warning capabilities. ESF funds will be used to continue support for economic reform and stability by paying for FMS debt owed to the United States. In 1988, Israel refinanced FMS loans under new U.S. FMS debt reform legislation. This will save Israel between \$100 and \$150 million in debt service annually over the next five to ten years.

*

MILITARY
FOREIGN
MILITARY
INTL MI
ECONOMIC
ECONOMI
DEVELOP
P.L. AR
PEACE &
INTERNA

TOTAL

STUDENT:

FOREIG

ACTUAL
DEFE
CONS
ACTUAL

ESTIM/
DEFI
EST VA

ESTIM.
DEFI
EST V

* 1988

ISRAEL
DOLLARS IN THOUSANDS

78 / 439 / 507

5/5

SUMMARY OF FY 1990 REQUEST

MILITARY:	
FOREIGN MIL SALES FINANCING PROG	1,800,000
MILITARY ASSISTANCE PROGRAM	0
INTL MIL EDUCATION & TRNG PROG	0
ECONOMIC:	
ECONOMIC SUPPORT FUND	1,200,000
DEVELOPMENTAL ASSISTANCE	0
P.L. 480	0
PEACE CORPS	0
INTERNATIONAL NARCOTICS CNTRL	0
TOTAL FOREIGN ASSISTANCE	3,000,000
STUDENTS TRAINED UNDER IMET	0

FOREIGN MILITARY AND CONSTRUCTION SALES AGREEMENTS
AND VALUE OF COMMERCIAL EXPORTS

ACTUAL FMS AGREEMENTS FY 1988:	1,510,596
DEFENSE ARTICLES/SERVICES	1,510,596
CONSTRUCTION/DESIGN	0
ACTUAL VALUE OF COMMERCIAL EXP DELIVERIES	831,486
ESTIMATED FMS AGREEMENTS FY 1989:	265,000
DEFENSE ARTICLES/SERVICES	265,000
EST VALUE OF COMMERCIAL EXP DELIVERIES	1,612,210
ESTIMATED FMS AGREEMENTS FY 1990:	450,000
DEFENSE ARTICLES/SERVICES	450,000
EST VALUE OF COMMERCIAL EXP DELIVERIES	967,326

*Less than \$500.

SECURITY ASSISTANCE RESOURCES

	ACTUAL FY 1988	ESTIMATED FY 1989	PROPOSED FY 1990
FINANCING:			
CONFESSIONAL	0	0	0
FORGIVEN/GHANI	1,800,000	1,800,000	1,800,000
TOTAL	1,800,000	1,800,000	1,800,000
MILITARY ASSISTANCE PROGRAM	0	0	0
ECONOMIC SUPPORT FUND	1,200,000	1,200,000	1,200,000
IMET	0	0	0

FMS CREDIT USED TO FINANCE COMMERCIAL PURCHASES IN FY 1988 1,387,292

ECONOMIC DATA
DOLLARS IN MILLIONS

	1984	1985	1986	1987
GDP	24,968	23,310	26,792	29,803
PER CAPITA GDP**	6,360	6,220	6,220	6,810
TOTAL BUDGET	22,466	n/a	n/a	n/a
TOTAL DEBT	22,700	23,768	24,910	n/a
FMS DFM	9,524	9,424	9,119	9,214
PERCENTAGE OF FMS TO TOTAL DEBT	42%	40%	37%	0%
DEBT SERV RATIO	31%	29%	33%	0%

*Less than \$500,000

**in dollars n/a=not available

CONSOLIDATED FMS DEBT REPAYMENT

	PRINCIPAL	INTEREST	TOTAL
CUM SCHEDULED REPAY			
A/O 30 SEPT 88	2,252,099	7,315,172	9,567,271
FY 1989	230,905	676,580	916,485
FY 1990	317,973	851,799	1,169,772
FY 1991	356,887	819,279	1,176,166
FY 1992	391,057	783,480	1,174,537
FY 1993	420,681	745,415	1,166,076
FY 1994	465,798	703,770	1,169,577
FY 1995	462,203	657,864	1,120,067
FY 1996	400,032	614,502	1,022,534
FY 1997	407,253	577,328	984,581
FY 1998	421,564	536,107	957,671
TOTAL	6,143,432	14,281,305	20,424,737

שמור

** יוצא

**

**

**

חוזם: 1,16790

אל: ווש/814, נ' 850

מ-: המשרד, תא: 240189, זח: 1517, דח: ב, סג: שמ

תח: & גס: ארבל

& נד:

שמור/בהול

ערן. שטיין. מתני. יששכרוף.

מועבי'ט - שטחים. למברקי נאו'ם 95 ו-97 לווינגטון.

1. ההתפתחויות מאז חוזמנו 13507 מה-19 מצביעות על נכונות ערבית אפשרית לפשרה בנושא המינוח הנוגע לשטחים בהודעה הנשיאותית אך מבלי הסכמה מצידם להכניס אלמנט מאזן בהודעה, שיקרא לשים קץ לאלימות מצד התושבים ולו בנוסח הכושר המובא בנר 97. למען הדיוק אלמנט מאזן כזה היה חסר גם בהודעה הנשיאותית מאוגוסט 1988 והאמריקאים נתנו את ידם לכך.

2. עם זאת יש להצביע על השוני בנסיבות. הפעם תהיה זו נקיטת עמדה פומבית ראשונה של הממשל החדש והתהודה הציבורית לכך תהיה גדולה יותר.

3. שמנו לב שבכל המגעים שלכם ובניו-יורק עם האמריקאים אין מצידם כל התייחסות לאפשרות של הטלת וטו. התרשמותנו הוא שיש להם עניין להימנע מדיון פורמלי במועבי'ט ומהצורך לנקוט עמדה רשמית. אם אמנם כך פני הדברים הרי תימשך ההתדינות על נוסח ההודעה הנשיאותית ובמקרה זה בודאי בעינה עומדת בקשתנו שיעמדו על הכללת מרכיב מאזן.

4. לתשומת ליבכם שאנו מעוניינים להכשיל את ההודעה הנשיאותית רק אם יובטח וטו אמריקאי בדיון פורמלי של מועבי'ט שיכונס במקרה כזה. אין לנו עניין בהחלטת מועבי'ט שתתקבל בהימנעות אמריקאית ומכל שכן אמורים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הדברים בהחלטה שתתקבל בתמיכה אמריקאית ועל כך בודאי חל במשנה תוקף האמור בסעיף 2 דלעיל.
ארה"ב תוכל לנמק את הוטו ב- :

א. העדר איזון בהצעת ההחלטה.

ב. אי-חוקיות פניית אש"פ לזימון מועבי'ט (במידה והפניה אכן תבוא מצי'דס. ראונא מזכר משפט המועבר אליכם בנפרד).

ג. התנגדות למהלכי סרק אשר רק יפריעו לכל תהליך מדיני.

הטלת וטו לא רק תכשיל החלטה אנטי-ישראלית אלא יהיה בו משום איתות ברור לאש"פ מצד ארה"ב שאין בכוונתה להסכים מעתה להפיכת מועבי'ט לבמה של גינויים סיטונאיים לישראל. היא חשובה על כן משיקולים מדיניים גם אם אין ארה"ב מסכימה בהכרח עם כל היבטי מדיניותנו בשטחים.

5. במקרה וזימון מועבי'ט ייעשה עפ"י פניה ישירה של אש"פ נראה לנו חשוב שארה"ב תעמוד על כך שההצבעה על עצם הזימון עפ"י פניה זו איננה חוזר איננה נוהלית ומשום כך הצבעה נגדית שלה היא בחזקת וטו. מאחר ומדובר במקרה תקדימי אנו מקווים שארה"ב לא תסתפק בהשמעת דעתה בנושא זה במסגרת התבטאות קצרה אלא תיאבק על מהות הנושא כפי שמעמדה כאחת מחמש הקבועות מקנה לה.

6. נבקשכם לבוא בדברים באופן דחוף בדרג מתאים במחמ"ד עפ"י הנ"ל (להוציא הרישא של סעיף 3) ולהחזיקנו בתמונה. אנו במקביל במגע עם שגארה"ב כאן. קיימונא קשר שוטף עם נאו'ס לגבי ההתפתחויות.

ברנע

אמ

לש

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בנצור, מצפא, ברנע, ארבל, 27,
סייבל, משפט, ליאור, מזת'ים, ר/מרכז, ממד

דחיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל/וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג: שמור		כתוב: 1
תאריך וזמן חבירה: 18,00 - 23,1,89		אל: טצפ"א
פס' פרוק: הפסרד:		דע: לשכת שח"ח, לשכת רח"מ
496		פאת: לשכת השגריר, נושינגטון

ברכות רח"מ ושח"ח

1. עם השבעת הנשיא בוש דאגנא אגרת ברכה מטעם רח"מ לנשיא.
כזכור, נשלחה אגרת אחרי ח- 8.11, מועד הבחירות לבהך על נצחוננו כבחירות.
2. לדיעתכם, נשאלנו ממחמ"ד אם אגרת כזו שוגרה.
3. בהזדמנות זו מציעים מכתב ברכה משח"ח לעמיתו האמריקאי.

לשכת השגריר

שהיה זה להרהר גנא 1/2/89 כנצחון גלפא 1/2/89

תפוצה:

מרוי, פ.ר. 64, טאורכ

אל: וושינגטון

דף 1 מתוך 3 דפים
סיווג בטחוני: ש
דחופות: בהול

תאריך וזמן רישום: 1046
מס. מברק: 1046

לשימוש
מח
הקשר

השגריר.

מצ"ב איגרת ברכה מרה"מ לנשיא ג'ורג' בוש. אנא העבירו בהקדם לתעודתו.
המכתב המקורי בדיפ' הקרוב.

לשכת מנכ"ל רה"מ

1
מח 3
מח 3
מח 1
מח 1
מח 2

השולח: 24.1.1989 אישור מנהל המחלקה: אישור לשכת המנכ"ל: [לציין תאריך וזמן העברה לקשר]

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

2
3

10416 - 011

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem,

January 23, 1989.

333-7

Dear Mr. President,

On behalf of the Government and people of Israel, and in my own name, I wish you, with all our hearts, every success in the tasks that lie ahead of you. Your success will be the success of the American people and of the entire free world.

Your extensive experience in many fields has prepared you for the awesome responsibility you have now assumed. We, in Israel, have the feeling that an old friend is at the helm, who has a deep understanding of our people's past and of its ongoing struggle for security, peace and economic development. During the eight-year Reagan-Bush Administration the excellent relationship between our two countries produced a meaningful and important strategic, political and economic cooperation. I am confident that during your term, our two countries will enhance still further this special relationship.

You know Israel's strategic needs and appreciate the dangers to which we are constantly exposed from terrorism. You have played a major role in the humanitarian struggle for Soviet Jewry's right to return to their ancient homeland and in the dramatic rescue of Jews from Ethiopia.

/2.

President George Bush
The White House
Washington DC

3
3/3

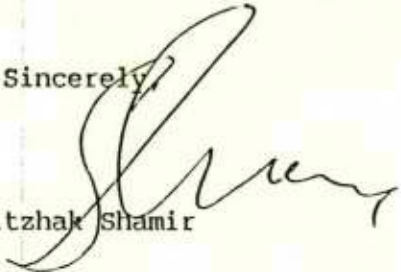
1046 - 01

-2-

Dear Mr. President, in this spirit of understanding and cooperation I look forward to working closely with you and your Administration in the advancement of freedom and democracy, in the ceaseless search for peace in our region, and on strategic and economic programmes that will benefit both our peoples.

Shulamit and I send fondest personal greetings to you and First Lady Barbara.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

President George Bush
The White House
Washington, DC

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15867

תאריך: 23.01.87

יוצא **

סודי

**

**

**

חוזם: 1,15867

אל: 769/וש

מ-: המשרד, תא: 230189, זח: 1530, דח: מ, סג: 10

תח: @ גס:מצפא

נד: @

סודי/מיידי

השגריר

משיחה עם וילקוקס, קונכ'ל ארה'ב בירושלים, באירוע חברתי.

משיחותיו עם אישים פלשתינאים התרשם שהצעותיו של שהב'ט הן אשליה ונטולות תוחלת. הפלשתינאים לא יסכימו לבחירות, או למו'מ על הסכם ביניים ללא בחירות, בלי הסכמת אש'ף, או כלשונם 'הפזורה הפלשתינאית'.

אנשי שיחו מבהירים כי עקרון השיבה הינו אנדמי לתהליך המו'מ על הסדר ועל כן מתחייבת מעורבות הפזורה הפלשתינאית. עקרון השיבה כמוסבר לו יהיה בעיקר מו'מ על פיצויים לפליטים הפלשתינאים שהרי ברור שרק חלק קטן - כמה עשרות אלפים - יבחר באופציית החזרה. רובם יבקשו לבוא על יצוים בממון. לפיכך, המו'מ על עקרון השיבה צריך להיות חלק אינטגרלי של תהליך ההידברות.

וילקוקס אמר שהאישים הפלשתינאים יודעים היטב כי אין הם יכולים ריאלית לשאוף להשגת ריבונות במובנה המלא והקלאסי.

רצונם בסימבול שיגלם ייחודם תוך הכרה שזו תהיה ריבונות קטועה. לדבריו, הם רוצים בהסדר, שיחוזק ויובטח ע'י ערביות לישראל מפני חדירת צבאות ערביים וסכנות לבטחונה, תוך זיקה לירדן וישראל. ציין שהמנהיגים הפלשתינאים היו אלה שהאיצו באש'ף לשנות עמדותיו ולאמץ דרך מדינית. הם מבינים שהזמן פועל לרעתם ושללא הסדר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מדיני לא תהיה כל תוחלת למאווייהם. הם מביעים דאגה שהאלטרנטיבה לתהליך המדיני תהא המשך הכיבוש הישראלי שיגרור עזיבה רבתי של פלשתינאים ואולי גם מלחמה שתמיט עליהם אסון. לדעת וילקוקס, ראוי לה לישראל לנצל שעת כושר זו, שלהערכתו מקופלת בה רצונם העז של הפלשתינאים להגיע להסדר, תוך שהם צוברים השפעה גוברת בכיוון של מיתון אש'ף.

יעתו, הפלשתינאים אינם מהווים איום על ישראל. טען שלא ינתפאדה אין מנהיגות של ממש. זו קבוצת אנשים שמשגרת 'מכל מיני מרתפים' כרוזים שאין האחד דומה לקודמו ועיקר הפעילות היא ספונטנית - סטיכית.

ספר ששמע מחברי קונגרס, שביקרו באחרונה, שהם שמעו מקציני צה'ל, שנטו להסכים עמם, שחלק ניכר מהתקריות בשטחים נגרמו עקב 'נוכחות מתגרה' של צה'ל.

במהלך השיחה חזר ואמר שלהערכתו אין כל סיכוי לקיומן של בחירות בגדמ'ע ללא שיתוף והסכמת אש'ף, ושאלו 'תקועים' עם אש'ף. זו המציאות.

בנצור

רש

שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, שהבט, בנצור, מצפא, ליאור, מזתים, מתאסשטחים, ר/מרכז, ממד

1. The first part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated 18th March 1947. It contains a report on the progress of the work of the Committee on the Administration of the Government, and on the results of the investigations conducted by the Committee into the activities of the various groups and individuals who are active in the field of the administration of the Government.

2. The second part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated 18th March 1947. It contains a report on the progress of the work of the Committee on the Administration of the Government, and on the results of the investigations conducted by the Committee into the activities of the various groups and individuals who are active in the field of the administration of the Government.

3. The third part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated 18th March 1947. It contains a report on the progress of the work of the Committee on the Administration of the Government, and on the results of the investigations conducted by the Committee into the activities of the various groups and individuals who are active in the field of the administration of the Government.

4. The fourth part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated 18th March 1947. It contains a report on the progress of the work of the Committee on the Administration of the Government, and on the results of the investigations conducted by the Committee into the activities of the various groups and individuals who are active in the field of the administration of the Government.

5. The fifth part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated 18th March 1947. It contains a report on the progress of the work of the Committee on the Administration of the Government, and on the results of the investigations conducted by the Committee into the activities of the various groups and individuals who are active in the field of the administration of the Government.

6. The sixth part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated 18th March 1947. It contains a report on the progress of the work of the Committee on the Administration of the Government, and on the results of the investigations conducted by the Committee into the activities of the various groups and individuals who are active in the field of the administration of the Government.

7. The seventh part of the document is a letter from the Secretary of the State to the President, dated 18th March 1947. It contains a report on the progress of the work of the Committee on the Administration of the Government, and on the results of the investigations conducted by the Committee into the activities of the various groups and individuals who are active in the field of the administration of the Government.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

15955

תאריך: 23.01.89

יוצא **

שומר

**

**

**

חוזם: 1,15955

אל: וווש/765, ני/813

מ-: המשרד, תא: 230189, זח: 1636, דח: מ, סג: שמ

תח: 8 גס: כנסיות

נד: 8

שומר/מידי

אומן

דע: ידיד

ארגונים נוצרים

1. דווחך על פגישתך ב-18/11 עם חברי הקואליציה הנוצרית הוואשינגטונית 'כנסיות למען שלום במזה'ת' (שלך 371) מחד ועל פגישתך עם הקואליציה האפוסטולית, כמסתבר אונגליסטית פונדמנטליסטית, ששלחה מכתב עידוד ותמיכה לרוה'מ עם העתק לנשיא בוש, שמצביעים דומני על הדגש שיש לתת בתקופה הקרובה בפעילותנו המופנית לארגונים נוצרים כדי לנצל ניצול יעיל ביותר את הזמן המוגבל שניתן להשקיע בנושא.

2. נראה לי כי בנוסף לעבודה השוטפת ראוי להתמקד עתה בשני מבצעים יזומים.

אני חוזר על המלצתי במברקי 329 מ-9/1 לפתח קשרים עם ארגון הגג של הזרם המרכזי והסולידי בתנועה האונגלית
NATIONAL ASSOCIATION OF EVANGELICALS

ובמיוחד דרך האנשים המפורטים באותו מברק ובחברת שהעברתי אליך במכתבי GUIDELINES - NAE
מה-6/1/89 ולבדוק הלכה למעשה שיתוף הפעולה האפשרי ומידת העזרה שניתן לגייס אצלם.

אני עומד בקשר עם משרד רוה'מ בעניין הצעתך לתשובה מרוה'מ למכתב העידוד של אנשי הקואליציה האפוסטולית. במקביל אנא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הברק בחוזר הידוע לך על קואליציה זו כגון: מה אופיה, חשיבותה, מספר חבריה לאילו חוגים כלכליים וחברתיים הם שייכים.

ב. דומני שראוי גם להפנות תשומת לב מיוחדת לנושא הכנת המסמך על המזה'ת מטעם הבישופים הקתולים של ארה'ב, הראשון סוגו מאז 1978. אגב יש להעריך בחיוב את העובדה שעד כה לא פרסמו הבישופים הקתולים של ארה'ב כל גילוי דעת בנושא הישראלי ערבי אולם אנו עלולים לעמוד בפני אפשרות של תפנית.

עוד מזמן היותי בארה'ב לצורך עצרת האו'ם זכור לי כי ארגונים יהודיים היו ערים לנושא (JCRC, ADL, AJC) של ניו יורק ועוד כאשר הרב רודין נחשב אז לבקיא ביותר).

הם וודאי מקיימים קשר עם שלושת המנהיגים הקתולים המכונים את טיוטת המסמך ארכיבישוף MAHONEY מניו יורק יו'ר ואיתו קרדינל אוקונור מניו יורק ובישוף ויליאם קילר מהאריסבורג פנסילבניה.

וודאי תקיימו קשר עם הארגונים היהודיים כדי לעקוב אחרי הנעשה. האם יש כבר בידם הטייטא או הטייטות של המסמך המוצע אשר ודאי כבר מתגלגלות בין הבוחשים בקדירה. האם נקבע תאריך יעד לפרסום המסמך?

ג. ודאי תתאמו הפעולה בין וואשינגטון לבין ניו יורק ו/או ינסוליות אחרות.

אנא דווחו.

אורי גורדון

מג

לח

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, כנסיית

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח
ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

ה'תש"ח חג המזלות ו' תשרי תש"ח

NEAR EAST REPORT

WASHINGTON WEEKLY ON AMERICAN POLICY IN THE MIDDLE EAST

VOL. XXXIII, NO. 4 JANUARY 23, 1989

EDITORIAL

The Guard Changes

On Friday January 20, George Bush took the oath of office to become the 41st president of the United States and Ronald Reagan left Washington to begin private life. One era ended; another began.

The Reagan years were a period of unprecedented growth in relations between Israel and the United States. With congressional urging and approval, aid to Israel reached \$3 billion in all-grant assistance. Cooperation was expanded in the fields of strategic cooperation, health, science and labor. Israel was named a major non-NATO ally. U.S. assistance helped Israel withstand economic crisis. The United States signed its first Free Trade Area agreement with the State of Israel — a model for the subsequent U.S.-Canada agreement. Reagan's example put to rest the notion that the United States must choose between Israel and its allies in the Arab world.

U.S.-Israel ties withstood times of tension under Reagan: the 1981 decision to sell Saudi Arabia sophisticated AWACS aircraft; disagreements over Israel's war in Lebanon; Israel's handling of the Palestinian Arab uprising; and, finally, the American opening to the PLO.

Throughout this period, Israel steadfastly stood behind the United States politically and militarily.

What was behind this expansion of relations? First, Congress repeatedly has proposed and supported a variety of measures to

expand closer ties with Israel; it has also opposed dangerous arms sales to nations at war with Israel. Second, Reagan recognized Israel as the only democracy in the region. Third, he upheld the moral commitment first undertaken by Harry Truman to support the Jewish state. Finally, he understood Israel's full potential as a strategic ally in the eastern Mediterranean.

But to understand the uniqueness of the Reagan years, one must appreciate the special affection the chief executive and his secretary of state felt for Israel. "I have spoken of the values of family, work, neighborhood, peace and freedom. . . ." Reagan said in 1980. "Israel symbolizes those values."

George Bush is not only the heir and successor of Reagan, he was a participant in the process. The pro-Israel community now watches to see if the new president will fulfill his campaign promises (see supplement).

President Reagan has spoken his last line, taken his final bow and stepped from the stage. He will be remembered fondly by friends of Israel. □

VIEWING THE NEWS

U.N. Role Okayed

Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir has said that Israel is prepared to enter direct negotiations with Arab partners under the aegis of the superpowers or the U.N., under the condition that neither international forum would interfere with the content of the negotiations (Kol Yisrael, Jan. 10).

Speaking at the opening session of a joint Knesset-European Parliament dialogue, Shamir said that while he does not have a detailed peace plan ready, he has developed concepts which are clear and acceptable to all members of the national unity government.

Shamir's statement appeared to refute a Jan. 10 story in the Israeli newspaper *The Nation* which reported that Foreign Minister Moshe Arens had presented Secretary of State George Shultz with a detailed peace plan when the two officials met in Paris recently.

Bonn Admits Knowledge

After rigorously denying that German companies participated in the construction of a Libyan chemical weapons plant, the government of West Germany has acknowledged that it was aware of German involvement in the project and that the factory may be intended as an armament facility. A criminal investigation has been launched into the activities of Imhausen Chemie, the firm accused of providing technology to the Libyans.

The *New York Times* reported on Jan. 14: "Administration officials said intelligence reports in recent years have shown that West German companies sold chemical weapons technology to Iran, Iraq and Syria; high-technology machine tools used for military purposes to members of the Warsaw Pact; heavy water for nuclear-bomb manufacture to India

and Pakistan; and missile technology to Libya, Egypt and other third world nations."

Arafat Invitation

PLO Chairman Yasir Arafat has accepted an invitation from the Arab American Anti-Discrimination Committee to speak before the group's annual convention in Washington in April.

In December, Secretary of State George Shultz denied Arafat a visa to attend a U.N. session asserting that Arafat "knows of, condones and lends support" to terrorism against Americans and others and was "an accessory" to such terrorism. Since then, Washington has opened a dialogue with the PLO following Arafat's renunciation of terrorism and acceptance of U.N. Resolutions 242 and 338.

At press time, the State Department had not received a formal visa request from the PLO. □

COMMENTARY

Congress: The Hopes Ahead

The 101st Congress, like its predecessors, will play an important role in the formulation of U.S. foreign policy and, in particular, the strengthening and consolidation of the U.S.-Israel relationship.

Congress has been at the vanguard in fostering closer ties between the two nations; it specifically allocates \$3 billion in all-grant aid to Israel each year — and provides that assistance on terms which ensure its maximum benefit; it designated Israel a major non-NATO ally and enhanced the strategic relationship; it has encouraged the Pentagon to take advantage of Israel's technological advancements in the defense industry; it codified the 1975 U.S. commitments regarding dialogue with the PLO and ordered the U.S. delegation to walk out of the U.N. if Israel is ejected; it overwhelmingly approved the U.S.-Israel free trade agreement. Congress also has provided assistance to help Israel absorb refugees and to reach out to the nations of the Third World. Over the years, Congress also has successfully limited the flow of dangerous U.S. arms to nations at war with Israel.

The 101st Congress — with ten freshmen Senators and 33 new members of the House — is expected to be as strongly supportive of the U.S.-Israel relationship as its predecessors. But the challenges these legislators will confront are formidable.

First and most important will be passage of a \$3 billion aid package to Israel. That process begins with the House and Senate Budget Committees, which must determine where the federal dollar will go and how it will be raised — while trying to cut the federal deficit by \$40 billion as mandated by the Gramm/Rudman/Hollings law.

Congress will scrutinize the budget carefully for possible cuts, and politically unpopular programs like foreign aid will be particularly vulnerable. Given the desperate need for additional funds to conduct U.S. foreign policy and the fact that foreign aid has been disproportionately cut in the past, Congress and the president will need to work together to ensure that the final budget resolution provides sufficient funds to meet America's interests overseas.

Regardless of the budget numbers, the Senate Foreign Relations and House Foreign Affairs Committees and the Senate and House Appropriations Foreign Operations Subcommittees will come under continued

pressure to grant the administration more flexibility by reducing or eliminating earmarks and providing more funds for needed domestic programs. The challenge ahead will be to ensure that both the level and terms of aid to Israel remain the same as last year (\$3 billion) and that important programs — such as Refugee Resettlement in Israel, the U.S.-Israel Cooperative Development program and the Middle East Regional Cooperative program — continue to be funded.

The 101st Congress will play an important role in the central issue of peace and war in the Middle East. And now that the United States has begun an official dialogue with the PLO, members of Congress have signaled their intention to monitor that dialogue carefully to make sure that Arafat's deeds will, in fact, match his words. Now that Arafat has apparently accepted Israel's existence, Congress undoubtedly will look to the Arab states to do the same by formally recognizing Israel and ending their 40-year state of war.

In the area of arms proliferation, neither the reports nor the details of projected major U.S. arms sale to Saudi Arabia have been confirmed. Nevertheless, members of Congress will be closely following administration plans for any such sales to ensure that

U.S. principles and interests are upheld; particularly that the security of our closest ally, Israel, is not undermined.

Growing congressional awareness of the dangers of chemical weapons production will doubtlessly lead to the passage of legislation. Bills have been drafted that would impose sanctions against countries which use chemical weapons and against companies which help produce them. Congress has also expressed concern over the proliferation of ballistic missiles in the Middle East.

The months ahead will be challenging ones for the U.S.-Israel relationship. The new administration has yet to formulate an overall Middle East policy and the new Congress will be more important than ever in helping to formulate that policy and in strengthening the U.S.-Israel friendship. Through continued aid, enhanced strategic cooperation and vigilance over questions of peace and war, the 101st Congress can build upon the impressive legacy of the last Congress and ensure that the special bond between the two countries remains strong and continues to grow. Ester Kurz □

Kurz was recently named Legislative Director of the American Israel Public Affairs Committee.

Senators Urge Reassurance

Sens. DANIEL INOUE (D-Hawaii) and ROBERT KASTEN (R-Wis.), former chairman and ranking member of the Foreign Operations Appropriations Subcommittee, respectively, sent a letter to outgoing Secretary of State George Shultz urging him, as one of his last official acts as Secretary, to "reassure our closest friend and ally, Israel," that the basic principles of the U.S.-Israel relationship have not changed.

They called on Shultz to reinforce basic U.S. policy in four specific areas:

First, "[t]he final borders between Israel and her neighbors must be subject to direct negotiations. The U.S. does not support a return to the pre-1967 borders."

Second, "Jerusalem must remain a unified city."

Third, "direct negotiations are the only avenue for peace." They said Washington should reject any international conference that tries to impose a solution on the parties.

Finally, the "United States recognizes that

Sen. Bob Kasten (D-Wis.)

Israel must make its own decision as to the parties with whom it will negotiate and will not take a position as to whether Israel should negotiate with the PLO."

Both Inouye and Kasten said that the recent opening of talks with the PLO must be backed up with "concrete actions." □

Near East Report, Published weekly by Near East Research, Inc. at 500 N. Capitol St. N.W., Suite 307, Washington, D.C. 20001. Subscription \$30 per year.

Second Class postage paid at Washington, D.C.

Jeff Rubin, Acting Editor

Carmella Baccari, Associate Editor

Robin Schwartz, Reporter

Shari Kleiner, Intern

Esther Chesney, Assistant

I. L. Kenen, Founder, 1905-1988

Postmaster: Address changes to Near East Report, 500 N. Capitol St., N.W., Suite 307, Washington, D.C. 20001

The Bush Commitment

As George Bush begins his term as president, it is time to review the commitments he made while on the campaign trail. Below, NER presents excerpts from the Bush campaign's 1988 Position Paper on the Middle East, the first in an occasional series of significant public documents.

I. Overview

The United States believes that promoting the security of Israel and the pro-Western Arab states offers the best path to promoting peace and stability in the Middle East. Few foreign policy objectives are more central given the region's chronic instability, strategic location, and central role in the world's long-term supply of energy.

International conflict, sub-national and trans-national terrorism, confessional strife, and the fruits of decades of Soviet ambition and massive supplies of weapons have made the region chronically unstable. This instability threatens America's interest by jeopardizing free nations and placing our access to the region at risk. Located at the confluence of three continents, the Middle East is linked to America's economic security interests in Europe, Africa and Asia. Possessing 75% of the free world's known petroleum reserves, the Middle East is vital in the long term to the economic prosperity of democratic regimes throughout the Western alliance.

America's strategic interests are clear; they are:

- The region should be stable, and its nations controlled by governments friendly to the United States;
- Israel must remain free, democratic, militarily secure, and economically strong;
- Freedom of the seas and free trade are American traditions. American and allied access to the sea lanes and petroleum resources of the region should be free from interference, whether from regional troublemakers, the Soviet Union, or terrorists.

We must pursue these interests energetically. We will continue to work with moderate Arab nations willing to co-exist with Israel. This should be done in concert with allies where appropriate and practical. But we should be prepared to support our interests in the region, alone if necessary, to protect the security of the United States.

II. U.S.-Israel Relations: Partners in Freedom

The Bush presidency will take advantage of the new relationship built with Israel during the Reagan/Bush Administration to enhance the prospects for regional peace and security.

Israel and America are both nations of immigrants. Both were founded by people fleeing religious persecution. Both were born of revolution. Both have a frontier heritage. Both are established in the values embodied in the Holy Scriptures. Both are democracies, conceived in liberty and dedicated to the proposition that all men are created equal. Both cherish the fundamental rights of man — freedom of speech, freedom of the press, and freedom of worship.

The evolution of Israel's political status with the United States— from

that of a threatened dependent in the 1970s to that of an ally and regional partner of the United States in the 1980s — is a crucial transformation. No longer is Israel simply a democratic nation which shares America's religious and immigrant origins, Israel shares our security burdens as well.

Israel is a strategic ally to the United States. By virtue of its military capability and the values and political objectives it shares with the United States, Israel buttresses the alliance in its most vulnerable area — the southern region of NATO and the Eastern Mediterranean. By establishing appropriate policies and institutions, the goal of strategic cooperation with Israel has been achieved. It will be sustained through continued security and economic assistance to Israel, and expansion of existing

elements of strategic-use stockpiles (including combat equipment, spare parts, and ammunition), intelligence sharing and contingency planning. These measures will serve to strengthen American military power and influence in the Eastern Mediterranean.

A joint U.S.-Israeli effort now under way will produce one of the free world's first anti-tactical ballistic missiles in the 1990s, at a time when the proliferation of ballistic missiles is creating new dangers. Joint development efforts now under way for advanced conventional weapons systems will bear the fruit of lower cost, but more effective defense for our two nations in the 1990s. The improved institutions supporting defense cooperation will enable us to jointly strengthen our armed forces in the region, thereby contributing to regional stability. This could only be accomplished by a president who possesses the courage to stand alone, as Israel has so often done, to defend freedom and democratic institutions in the region. We will continue to maintain Israel's qualitative advantage over any adversary or coalition of adversaries.

We will seek the assistance of the United Nations and other multilateral institutions where it will fit into a free nation's own diplomacy. But we will

never allow the United Nations or any other multilateral institution to place Israel's or America's security interests at risk.

The domination of the United Nations by nations hostile to both the United States and Israel has diminished the usefulness of the organization in the region. The United States will not allow the United Nations Security Council to become a forum for one-sided resolutions against our allies, including Israel.

The continued existence of United Nations General Assembly Resolution 3379 which equates Zionism with racism constitutes a fatal flaw in the ability of that organization to serve a useful purpose in the region. We will seek repeal of this resolution. Failure to repeal that resolution will justify attenuation of our support of the United Nations to reflect its diminished effectiveness in international affairs. Moreover, the United

With Israel's President Chaim Herzog, 1986.

"America will continue to stand beside [Israel], never wavering in our support, and the full strategic and economic partnership we've newly forged in the past eight years will be maintained and extended."

***Bush at Simon Wiesenthal Center
Los Angeles, Calif.
Oct. 27, 1988***

BUSH POSITION PAPER

States will withdraw from the United Nations if Israel is ever denied membership.

We oppose the creation of an independent Palestinian state; its establishment is inimical to the security interests of Israel, Jordan and the United States. We will not support the creation of any Palestinian entity that could place Israel's security in jeopardy.

We are proud of the role America has played in the 1980s in encouraging the restructuring of Israel's economy which can lead it from one dominated by governmental institutions to one responding to free markets. The evolution of Israel's economy and the Free Trade Agreement negotiated with Israel in 1985 will enable the Bush presidency to bring Israel fully into the economic community of free nations for the long-term benefit of both Israel and the United States.

III. Peace Process

The process of establishing an enduring peace in the region has evolved over many past presidencies. The Camp David Accords established a model for the peaceful resolution of the Arab-Israeli dispute through direct negotiations with American assistance. The benefits of peace to both Israel and Egypt are more militarily secure, and both are cooperating effectively with the United States in the region.

The American role as an active, steadfast and fully engaged participant in the search for peace in the Middle East has rewarded the United States as well. By assisting both Israel and Egypt to negotiate directly and providing appropriate economic and military assistance subsequent to the Camp David Accords, the three countries have been able to limit the expansion of the influence of the Soviet Union in the region.

Ultimately, direct negotiations are the only viable means of securing peace between Israel and its neighbors. The United States cannot and will not impose a settlement, nor will we be a party to any effort to do so through a multilateral entity.

The United States will not support any role in the peace process for the PLO unless it recognizes Israel's right to exist, accepts United Nations Resolutions 242 and 338, renounces terrorism and removes language from its charter demanding Israel's destruction.

The search for peace requires continuous creativity and innovation to adapt to the shifting political requirements in the region. Formulas which were useful points of departure in the past may not be suitable in the future. American diplomacy can remain flexible by building on the bedrock of the peace which now exists between Israel and Egypt. In the long run, the need for both peace and security in the region are not mutually exclusive — they are mutually reinforcing. To achieve this end, the United States must remain powerfully engaged and assist in providing an environment where those most immediately concerned can negotiate directly and without fear or intimidation. President Reagan's September 1982 Middle East peace proposal provides a compelling basis for addressing the peace process as well as the Palestinian problem. We will build on this proposal to aid in the pursuit of peace in the Middle East. We believe that the most hopeful course of ending the anguish of the Palestinians is to re-energize the peace process. We recognize that there will never be a lasting peace in the area until an equitable solution to the Palestinian problem is found and that the Palestinians must be involved in every step of the process.

Economic growth — both in Israel and throughout the region — can also contribute to peace. More jobs and more opportunities in adjoining countries might draw the energies of more young people into building a world for themselves rather than destroying someone else's.

The United States should focus on its economic development efforts in the region on critical resource issues. For example, the impending water crisis which will be faced by so many countries in the area — but most particularly by Egypt, Jordan and Israel. Regional stability could also mean new foreign investment in sorely needed infrastructure projects such as roads and electricity.

We will neither give up our hope for peace nor our commitment to helping achieve it. We have no illusions about the difficulties of trying to achieve peace. But the difficulties do not justify despair and should not be an excuse for indifference.

IV. U.S.-Soviet Relations in the Middle East

The next president of the United States will face a very dynamic situation in the Middle East. The conditions in this vital strategic region have become more satisfactory for Western interests during the Reagan/Bush years. Our strategic relationship with Israel has become firmly established. Acceptance by other Arab states of Egypt's relationship with

Israel has been achieved and marked with a reduction in the effectiveness of the radical Arab states and Iran. But there are also new dangers as more and more nations gain access to more destructive long-range weapons, and new sources of conflict arise. The Soviet Union we will have to deal with in the Middle East is more sophisticated and more active diplomatically and more credible than at any time in recent years. We would be foolish to ignore the extent to which many of our Middle East friends, including Israel and the pro-Western Arab countries are making closer contacts with Soviet diplomats.

If the Soviet Union is to have a more constructive role in the region, important changes in its policies need to be made. Its arms export policies have frustrated efforts to end the Iran-Iraq war and have supplied the most violent terror-exporting nations in the region — Libya and Syria — with the means to threaten regional peace. The continued Soviet support for the position of the rejectionist Arab states, its refusal to establish normal diplomatic relations with Israel, and its reflexive opposition to Israel at the United Nations and other international fora remain obstacles to peace.

This means we must remain strongly committed to those of our policies that

have served us well in the past, including military support for our closest friends. But we must also present our own vision of a Middle East and South Asia that demonstrates our own concern about the need for a peaceful resolution of local conflicts and reflects our understanding of the complicated and interlocking trends which are at work throughout the region.

V. Jerusalem

We believe that Jerusalem should remain an undivided city with free and unimpeded access to all holy places by people of all faiths.

At the Wailing Wall, 1986. AP/Wide World Photo

"U.S.-Israel cooperation is fundamental to our strategic interests. No threat, no stone thrown, is strong enough to divide us. No wedge will be driven between us."

**Bush at B'nai B'rith International Convention
Sept. 7, 1988**

BUSH POSITION PAPER

VI. Egypt

Egypt is the catalyst in the Arab world for advancing the cause of regional peace and security. As the only Arab nation to have formally made peace with Israel, it is reaping its benefits. With American economic and military assistance, Egypt has been increasingly integrated with the economic and defense-related institutions of the West. Egypt's support of the Camp David Accords and its subsequent acceptance into the Arab world demonstrates that an Arab nation can make peace with Israel, be an ally of the United States, and remain in good standing in the Arab world. The Administration's formal designation of Egypt as a "major non-NATO ally" has served to strengthen American ties with Egypt and will provide the basis for further gains for America's ability to advance the prospects for regional peace and security during the Bush presidency.

VII. Jordan

Jordan is an indispensable element of the Middle East peace process. Moreover, its posture of moderation has served to diminish the effectiveness of the radical rejectionist states of the region. Jordan's contribution to regional stability will be strengthened by continued U.S. encouragement of its economic development. Jordan deserves continued American support, particularly if it is to take the risks of pursuing peace in the Middle East.

VIII. The Gulf

Seventy-five percent of the free world's proven oil reserves are in the Arabian peninsula and surrounding Persian Gulf states. It is imperative for the economic well being of Western Europe, Japan and the United States that friendly hands remain on the spigot of Arabian Peninsula oil and that the sea lanes and the Strait of Hormuz remain free and open. Our continued support of Saudi Arabia and other pro-Western states in the Gulf is an essential component of our policy. In support of these interests, the United States is correct in deploying a naval task force to join with other naval forces to keep the international waterways open during the Iran-Iraq war. Allied naval forces are sharing this responsibility by lending the same protection to their vessels that we are providing to U.S. ships and by helping in tasks such as minesweeping. By doing so, we have led the way in which the burden is shared among our principal allies. Moreover, it has created political leverage for us which has countered Iranian coercion and helped to sober the Iranian leadership. In doing so, it has helped to create the conditions to help bring an end to the Iran-Iraq war.

Because of the critical importance of the Gulf region, now and for the long term, we will build on the increased security cooperation with the pro-Western Arab states of the Gulf achieved by the Reagan/Bush Administration to enhance their security while serving U.S. interests. . . .

IX. Afghanistan and Pakistan

The occupation of Afghanistan was a low point in America's international experience during the Carter administration. Encouraged by the fall of Iran and the takeover of the American Embassy in Teheran, the Soviet Union took this action in the atmosphere created by the Democratic Administration's illusions about Soviet intentions and about world

politics generally. We were then unable to respond effectively because of the unprecedented deterioration of our relationship with our traditional ally, Pakistan, that had taken place when President Carter controlled American foreign policy.

Forcing a Soviet decision to withdraw from Afghanistan was one of the greatest achievements of the Reagan/Bush international policy. If the Soviet Union carries through the withdrawal, Afghanistan will join Grenada as one of the first countries where a communist dictatorship submitted to change. This result could not have been achieved without all three mutually supporting elements of Reagan/Bush policy: negotiations, rebuilding our relationship with neighboring Pakistan, and military assistance to the freedom fighters to change the facts shaping Soviet intentions.

American resolve in supporting the Afghan freedom fighters has achieved its first objective — forcing a Soviet military withdrawal from Afghanistan. This unprecedented event did not take place in a vacuum. Assisting Pakistan in modernizing its armed forces and reforming its economic system was no less important than providing assistance to the freedom fighters. The best guarantor of a free Afghanistan is a pro-Western, democratic, secure and prosperous Pakistan. The initial fruits of our efforts have strengthened our regional influence and enhanced the ability of a Bush presidency to promote regional peace.

When the United States is engaged in helping Pakistan help itself, we are assuring continued cooperation with Pakistan to create a free Afghanistan as well as advancing other regional objectives such as nuclear non-proliferation and an enduring peace on the Indian subcontinent. The outcome in Afghanistan is not yet irreversible and will continue to require active American engagement.

X. Lebanon

Continuing instability in Lebanon is not in the interest of the United States. Until order is established, Lebanon will be a source of international terrorism and regional instability. Therefore, in order to re-establish normalcy in Lebanon, the United States must help to strengthen the hand of the overwhelming majority of Lebanese, who are committed to an independent, peaceful and democratic Lebanon.

In order to achieve this goal, the policy of the United States should be based on the principles of preserving the unity of Lebanon; supporting the withdrawal of all foreign forces from Lebanon; recognition of and respect for the territorial integrity of Lebanon; the re-establishment of the authority of the government of Lebanon; and finally, the reassertion of Lebanese sovereignty throughout the nation and recognition that its safekeeping must be

the responsibility of the government of Lebanon. We will strive to help Lebanon return to its days as a peaceful country where various religious groups lived in harmony with each other, where international commerce flourished and international terrorism was non-existent. I have a personal, special investment in a Lebanon at peace.

XI. Iran-Iraq War

The United States maintains neutrality in the conflict and supports United Nations and other regional efforts to bring about an arms embargo, a withdrawal of all military forces behind the pre-1980 boundaries, and a permanent peace settlement. The United States recognizes that neither an

With Speaker of the House Jim Wright (D-Tex.), 1989.

"Israel is our strongest friend in the Middle East, for democracy . . . We have a commitment to keep [Israel's] qualitative edge superior to that of all the Arab countries together."

***Bush at GOP Candidates' Debate
Atlanta, Ga.
Feb. 28, 1988***

BUSH POSITION PAPER

Iranian nor Iraqi military victory would be in the U.S. interest in the region.

XII. North Africa

Building upon historically close relationships with Morocco and Tunisia, the United States should continue military and economic aid to these two countries and continue to be supportive of efforts to resolve the Western Sahara issue.

In Algeria, the United States should seek to strengthen the currently friendly and correct relations to ensure access to oil and gas fields and

"I recognize Israel's responsibility to restore law and order . . . The Palestinians, on the other hand, have the responsibility not to engage in violence and disorderly conduct."

*Bush to Des Moines Register
Feb. 4, 1988*

support Algerian efforts to resolve peacefully the Western Sahara issue.

The United States should support all North African efforts aimed at peaceful regional cooperation.

XIII. Syria and Libya

Syria and Libya remain hostile and violence-prone elements in a region that yearns for peace and stability. It is unlikely that they will change their policies with the present leadership. However, it remains in our interest to take advantage of a genuine change in policy that would allow these two nations to work toward participating in a meaningful way in the regional peace process.

"We will support the use of SDI [Strategic Defense Initiative] research funds [for U.S.-Israel cooperation on the Arrow missile]."

— 1988 GOP Platform

At a Judaica shop, 1984.

"[W]e shall not be party to a proceeding by the U.N. or any other international group to deny Israel's legitimacy or to force her to accept a bad deal."

*— B'nai B'rith International Convention
Sept. 7, 1988*

ADMINISTRATION

Baker Reaffirms Support

Secretary of State-designate James A. Baker, III promised that the Bush administration will continue to support Israel and work to ensure its security.

Baker told the Senate Foreign Relations Committee at his confirmation hearing last week that he opposes a separate Palestinian Arab state because it would create instability in the region. "An independent Palestinian state will not be a source of stability or contribute to a just and enduring peace," he said.

Baker favors direct negotiations based on U.N. Resolutions 242 and 338 and a West Bank and Gaza Strip confederation with Jordan, but he added that it was premature to predict any outcome for the peace process. "What is a satisfactory outcome is going to

be determined, once again, only by direct negotiations between the parties," he added.

The new administration does not want Israel to revert to its pre-1967 borders and is opposed to a divided Jerusalem, Baker said.

Robert Pelletreau, U.S. ambassador to Tunisia, will continue to be the only authorized representative to hold a dialogue with the PLO, the former Treasury secretary stated. Baker said he hopes the talks will contribute to the peace process: "It's our view that direct negotiations between the parties can alone lead to peace."

Baker assured the committee that the PLO's renunciation of terrorism will be high on Washington's agenda in discussions with members of the organization. "The existence

of the dialogue should not lead anyone to misunderstand our overall policy or to question our enduring support for the State of Israel," he added.

The proliferation of "new and dangerous weapons" often in countries "with a history of terrorism and a history of aggression" is one of the most frightening worldwide problems, Baker said. He supports working with U.S. allies to impose sanctions on those countries participating in chemical weapons activities and publishing the names of the firms involved.

"We ought to move in concert with our allies, but we should look at the possibility of strong sanctions to stop this activity," Baker said. □

ECONOMY

Israel's Economic Recovery

Finance Minister Shimon Peres' new economic austerity program is designed to produce growth, reduce inflation and decrease the government domination of the economy. The plan would cut the defense, education and health budgets by \$600 million, devalue the shekel by 13%, strengthen industry by increasing incentives, charge for some school and health services and reduce government food subsidies on such staples as milk, bread and eggs.

According to Amnon Neubach, Peres' economic adviser, the austerity program is aimed at curbing consumer and government spending and decreasing inflation from 17% to single digits, Reuters reported. In 1985, a stabilization program was launched that brought inflation down from 450% annually to 20%.

Israel's economic difficulties were caused by four "I's": inflation, inefficiency, interest rates and the intifadah (Palestinian Arab uprising), said Gal Almog, assistant economic minister at the Israeli Embassy in Washington.

The Cabinet voted in favor of the plan

which calls for trimming one billion shekels from the budget. The proposals include: reducing the public sector work force by 3%; reforming the banking industry and money market; increasing public transportation costs; and partially de-linking wage increases from inflation.

Defense Minister Yitzhak Rabin agreed to cut 120 million shekels from his ministry's budget, even though the year-old uprising in the West Bank and Gaza Strip has increased costs. The uprising has boosted military spending, lengthened reserve duty from an average of 30 days to 60 days, and decreased tourism and industrial output by 3%, according to many sources. "It [the uprising] costs money for the army and it costs money for the workers when the reservist does not show up for work," said one Israeli economist. New investors are less likely to invest in Israel

because the intifadah "gives the impression that Israel is not very stable," he said.

Israel's Treasury agreed to compensate the army for its uprising-related expenses, the *Jerusalem Post* reported. Israel currently spends 23% of its Gross Domestic Product on defense, the United States spends 7%, the United Kingdom, 5%, and Japan, 1%, according to Almog. American aid — \$3 billion in 1989 — is crucial, Almog said, because of Israel's large defense burden. \$1.8 billion dollars of U.S. aid goes for Israel's defense and \$1.3 billion to repay Washington for Israel's loans, he added. In addition, he said: "we cooperate on technology and intelligence and we need funds to maintain these projects."

Experts maintain that the Peres program will require belt-tightening by a broad cross-section of Israeli households. R.S. □

Protectionist Tariff Falls

Following a decision by the Office of the U.S. Trade Representative, President Reagan has directed changes in certain shipping regulations which will give the strategically important Haifa Shipyards a 50% price advantage over other foreign ports in attracting civilian American vessels in need of repair. U.S. law requires a 50% tax on all ship repairs at foreign ports. Elimination of this protectionist U.S. tariff is in conformity with the continuing implementation of the U.S.-Israel Free Trade Area agreement. The decision came after a similar provision

was identified in the recently signed U.S.-Canada Free Trade Area agreement.

The strategic value of the port of Haifa has increased in recent years. In addition to serving as a port of call for the U.S. Sixth Fleet, the government-owned Haifa Shipyards provides repair and maintenance work for the U.S. Navy. A U.S. Navy officer with the ship repair unit of the Sixth Fleet recently wrote: "Israel Shipyards has excelled in performance over any ship repair facility I have contracted in the Mediterranean area."

AIPAC's 30th Annual Policy Conference

May 21-23, 1989

Sheraton Washington Hotel
Washington, D.C.

For information call: Helene Godin
(202) 638-2256.

Watch for registration forms in an upcoming issue of *NER*.

BACKPAGE

Harmonizing

It was an unusual scene at the Israeli embassy that night. In a city divided by race, class and profession, the room was packed with a rare cross section of Washington residents: rich and poor, black and white, Jew and Gentile, diplomats, congressmen and blue collar workers.

At one point, the A.M.E. choir which provided accompaniment asked the audience to join hands and sing "We Shall Overcome." A Jewish man in his early twenties remarked that this was the first time he had ever sung the anthem of the civil rights movement.

The echoes of the golden age of the civil rights movement are growing fainter and fainter. For the generation of young Americans now entering the work force, segregation and freedom riders are a matter of history, not memory. And that history has become almost mythic, with its own pantheon of heroes and martyrs.

The embassy gathering, sponsored by the Jewish National Fund, was dedicated to the memory of one of those martyrs, Dr. Martin Luther King, Jr., and to honoring two local activists in the struggle for equal rights, Althea Simmons and William Taylor. It was meant also to remind participants of the long-standing partnership between blacks and Jews in that struggle.

In his speech to the gathering, Rep. Floyd Flake (D-N.Y.) invoked the names Andrew Goodman, James Chaney and Michael Schwerner: the three young civil rights workers, two Jews and a black, who were killed in Philadelphia, Miss. in 1964 and whose story provided the kernel for the movie Mississippi Burning.

By recalling the golden days of cooperation, participants skipped over 25 years of growing disengagement between the two communities. So much has changed over the last generation: de jure segregation has been outlawed; blacks and Jews often live in the same neighborhoods, attend the same schools, work in the same companies. But as the communities have lived in closer proximity frictions have erupted as well.

Most recently the emergence of Rev. Jesse Jackson as leader of the black community has had a polarizing influence. Jackson has taken pains in the last two years to reach out to the Jewish community, but it is hard for many Jews to forget his failure to repudiate the support of the anti-Semitic Louis Farrakhan; his slander of Jews as "Hymies"; the \$10,000 check his Operation PUSH accepted from the government of Libya; or his 1979 embrace of Yasir Arafat.

Last summer at the Democratic National Convention in Atlanta, members of Jackson's Rainbow Coalition pushed for a platform resolution favoring the establishment of a Palestinian Arab state in the West Bank and

Gaza Strip, an idea anathema to mainstream American Jewry. Jackson recently reiterated his support for a Palestinian Arab state in a letter to the president of the Palestine National Council: "I have long supported a mutual recognition policy that affirms the Palestinian right to self-determination and statehood and the right of Israel to security within internationally recognized borders."

For the vast majority of American Jews, support for a Palestinian Arab state is not just a foreign policy matter; it strikes at the heart of contemporary Jewish consciousness by threatening Israel's existence. For the leader of the black community to support such a concept was particularly painful to American Jews.

But recent differences have not ruptured relations between the two communities. Far from it. Black-Jewish dialogue continues around the country. In Congress, the Black Caucus and Jewish members work closely together and vote along the same lines.

Internationally, Israel continues to provide assistance to the nations of black Africa and to improve relations. Kenya is only the latest African country to reestablish relations with the Jewish state; its ambassador attended the embassy ceremony. Jerusalem has angered the government of South Africa by reducing contracts with Pretoria and expanding ties with the country's black majority. Meanwhile, Arab nations continue to supply South Africa with oil. And U.S. officials fear that Libya, patron of Louis Farrakhan, may be targeting the strife-ridden nations of black Africa as a market for its chemical weapons industry.

Jews and blacks marched together and shed blood together; they continue to work together today. And by cooperating in the spirit of the Goodmans, Chanays and Schwerners, a new generation may be learning to sing together once again. J.R. ☐

INVEST IN
ISRAEL'S
FUTURE

Invest in Ampal and you enable us to provide long-term capital for Israel's industrial development. From orange groves to seaside hotels, from underwater observatories to gas and oil distribution, from high-tech enterprises to science-based R & D, Ampal helps build Israel's industrial future.

10% CURRENT
INCOME
DEBENTURE

- \$10,000 minimum
- \$100,000+ discounted to 97%

- 100% of your investment goes to work immediately for you.
- Principal and interest are payable in U.S. dollars.

An American corporation, Ampal is a driving financial force that helps Israel grow productively.

Also available: Variable Rate Current Income and Zero Coupon debentures.

For more information and a prospectus on any of these securities, call Ampal Securities Corporation

1-800-445-6508 In Wisconsin:
414-352-8870

Member NASD and SIPC

This is neither an offer to sell nor a solicitation of an offer to buy securities. The offer is made only by the prospectus which may be obtained in any state wherein the underwriter may lawfully offer the securities.

Your American Corporate Connection to Israel

AMPAL

AMERICAN ISRAEL CORPORATION

10 Rockefeller Plaza, New York, NY 10020-1956

N.E.R.

Newspaper—Timely Value
ISSN 0028-176X

WASHINGTON WEEKLY ON
AMERICAN POLICY IN
THE MIDDLE EAST
VOLUME XXXIII, NO. 4
JANUARY 23, 1989
SUBSCRIPTION: \$30 PER YEAR

500 No. Capitol St. NW
Washington, DC 20001

Mr. Yossi Ben Aharon
Prime Ministers Office
Jerusalem

י"ז' בשבט התשמ"ט
23 בינואר 1989
סימוכין ת4 - 333

אל : ראש הממשלה

הנדון : שיחה עם שגריר ארה"ב

השגריר בראון ביקש להפגש עמי. הוא אמר שקבל הנחיה ממחמ"ד לעשות DEMARCHE אצל ראש הממשלה בקשר להוראות החדשות לפתיחה באש בטפול במפירי סדר. אך מכיון שההנחיה נשלחה בדיוק ביום התפר בין הממשל הישן לחדש, הוא החליט על דעת עצמו להסתפק בהעברת תוכן ההנחיות שקבל ממחמ"ד אלי ואל מנכ"ל משרד החוץ והבטחון. על-כן הוא מבקש שנשמור על סודיות הפניה ותוכנה. רצ"ב ההנחיות שקבל ומסר לי.

בתגובה לדבריו ולמקרא ההנחיות ביקשתי להעיר שאין גורם בעולם החפץ יותר מאתנו לשים קץ למאורעות בשטחים ללא אבדן בנפש ופגיעה בבני אדם. זה אינטרס עליון שלנו ודרכי הטפול באלימות ידועים ופתוחים לעיני כל. אין לנו ספק שהתפרצויות אלימות מן הסוג שאנו מתמודדים עמו היו נתקלות בתגובה הרבה יותר חריפה וכואבת ברוב המדינות, כולל ארה"ב. (לכן הפניות האמריקניות מן הסוג הזה מיותרות).

לאחר-מכן, השגריר שאל אם לקראת המגעים בדרג המדיני ביננו לבין ראשי הממשל נוכל לשתפו במחשבותינו בתחום של ההסדר המדיני. הגבתי שמתפרסמות כל מיני ידיעות וקטעי ידיעות על תכניות שונות ואין לכולן בסיס של ממש. נזקים רעיונות לחלל האויר מתוך הענות לצפיות בצבור ובתקשורת, אך שום דבר רציני לא נדון בדרג ממשלתי עד כה. הוספתי שנעשית עבודה של איסוף וגיבוש רעיונות ומחשבות ואנו חושבים ברצינות על דרכי התייעצות עם ממשלת ארה"ב, אך לשלב הזה טרם הגענו. הוספתי שהשרים המבקרים אצלנו מאירופה וכל המגעים שלנו עם האירופים לא נועדו לשתף את האירופים בשום יוזמה או תכנית אלא למנוע נזקים היכולים לנבוע מצעדים שינקטו הם. אם וכאשר נגבש מחשבות בתחום זה, הרי שארה"ב היא המועמדת הטבעית להתייעצות ותיאום מצדנו.

לבסוף, ביקשתי לחזור ולהדגיש את דברי שר החוץ באזני השגריר, המבטאים גם את דעתו של ראש הממשלה, בקשר לדו-שיח האמריקאי עם אש"פ ואיומיו של ערפאת על ראש עירית בית-לחם. האיש טרוריסט ושקרן מועד ולא חדל מפעילותו הן בהונאה והן בעידוד האלימות והטרור. רצוי על-כן, שהממשל החדש בארה"ב יתן דעתו על משמעות והשלכותיו של המשך המגע עם אש"פ ועל הצעדים הבאים והשפעתם על סיכויי תהליך השלום.

ב ב ר כ ה,

י.ח. בן-אהרן

העתק: שר החוץ
סגן שה"ח
מזכיר הממשלה
מנכ"ל משרד החוץ

-- WE ARE VERY DISTURBED BY THE RISING NUMBER OF PALESTINIANS KILLED AND WOUNDED IN THE LAST FEW WEEKS.

-- THE PRESS HAS REPORTED THAT THE GOI MAY HAVE AUTHORIZED NEW GUIDELINES REGARDING THE USE OF LETHAL FORCE AGAINST PALESTINIANS.

-- ACCORDING TO THESE REPORTS, IDF SOLDIERS MAY NOW USE PLASTIC BULLETS IN NON-LIFE THREATENING SITUATIONS, INCLUDING AGAINST FLEEING PALESTINIANS. SHOOTING PEOPLE IN THE BACK, THE MOST LIKELY RESULT OF SUCH A POLICY, WOULD BE SIMPLY INDEFENSIBLE.

-- WE KNOW THAT YOU SHARE OUR CONCERN THAT DEATHS AND INJURIES IN THE OCCUPIED TERRITORIES SHOULD BE HELD TO THE ABSOLUTE MINIMUM.

-- THAT IS WHY WE CAN NOT UNDERSTAND WHY SOLDIERS WOULD BE PERMITTED TO USE PLASTIC BULLETS OR OTHER FORMS OF LETHAL FORCE IN WAYS THAT ONLY ADD TO THE NUMBER OF CASUALTIES BUT WHICH DO NOT RESTORE CALM.

-- WE ARE ALSO DISTURBED BY THE OTHER REPORTED MEASURES - INCLUDING DEMOLITION OF HOMES AND CONFISCATION OF PERSONAL PROPERTY - TO BE TAKEN AGAINST FAMILIES OF THOSE SUSPECTED OF THROWING STONES. THESE ACTIONS ARE LIKELY TO PUNISH INNOCENT PEOPLE.

-- YOU KNOW OUR VIEW THAT EXCESSIVE FORCE AND OTHER EXTREME MEASURES ONLY EXACERABATE AN ALREADY TENSE AND DANGEROUS SITUATION.

-- THEY ALSO CONTRIBUTE TO THE PERCEPTION THAT THE PALESTINIANS HAVE THE POLITICAL INITIATIVE AND ISRAEL IS ONLY ABLE TO RESPOND WITH FORCE.

-- I HOPE THAT YOU WILL RECONSIDER THESE MEASURES AND QUICKLY COME FORWARD WITH A POSITIVE PROGRAM THAT WE CAN SUPPORT.

Jerusalem, January 23, 1989.
332-7

Dear Mr. Prime Minister,

I am grateful to you for your letter of December 28, which was recently delivered by your Embassy. Your warm sentiments are a source of encouragement to my colleagues and me.

We have established a broadly-based Government of National Unity in order to meet the challenges that face us externally and in our country. Our Government's first priority is to continue the search for peace with our neighbours and co-existence with the Arab population living under our rule. We hope that, within the framework of the Camp David Accords, we shall find a way to real and durable peace, to which, I know, you and the people of Canada are dedicated.

I hope that in the years ahead our two countries will further develop the close and good relationship for the benefit of both our peoples.

Yours sincerely,

Yitzhak Shamir

His Excellency Mr. Brian Mulroney
Prime Minister
Ottawa, K1A 0A2
Canada

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 15301

* תאריך 22.01.89 *

* *

* דף 1 מתוך 3 *

* יוצא **

* סודי ביותר

* עותק 4 מתוך 26 *

* **

* **

* **

* *

* חוזם: 1,15301 *

* *

* אל: ווש/753, מנמת/467 *

* *

* מ-: המשרד, תא: 220189, זח: 1700, דח: מ, סג: סב *

* *

* תח: @ גס:מצפא *

* *

* נד: @ *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* *

* סודי ביותר/מיידי *

* השגריר-הציר *

~~שה'ח זימן ביום ה' בערב את שגריר ארה'ב. השתתף גם היועץ~~
~~המדיני. שה'ח פתח באומרו שבפגישתו עם המזכיר בפאריס פנה~~
~~בבקשה שארה'ב תימנע ממפגשים נוספים בין נציגה לנציג~~
~~אש'ף. המזכיר ענה שאין באפשרותו להבטיח כזאת אלא אם יהיה~~
~~בידי ארה'ב מידע על מעורבות אש'ף באסון פאן-אס. שה'ח~~
~~העמיד המזכיר על איומי ערפאת על פרייז'. אחרי בדיקה~~
~~הודיע דובר מחמ'ד אתמול שבידי ארה'ב קלטת דברי האיום של~~
~~ערפאת. ואם דברים כאלה ואיומיו אינם טרור כי אז נשאלת~~
~~השאלה טרור מהו שהרי איומי ערפאת מכוונים נגד בני-אדם,~~
~~נגד השלום וכנגד שותפים אפשריים למו'מ. דבריו-איומיו הם~~
~~הפרה מובהקת של הבטחות ערפאת לארה'ב. שהיו ביסוד פתיחת~~
~~הדיאלוג אש'ף-ארה'ב.~~

שה'ח ציטט התבטאויות ערפאת באבו-דאבי ב-5/1 לפיהן טען
 שיישום החלטת מועביט 242 מותנית בכינון מדינה פלשתינאית
 וזכות השיבה. שה'ח ציטט מאיגרת שולץ לשה'ח פרס לפיה קבלת
 242 ע'י ערפאת היא בלתי מותנית. כן ציטט שה'ח מדברי
 ערפאת בווינה ב-20 בדצמבר שאין בכוונתו לפרוש מדרך הטרור
 (TO RENOUNCE TERRORISM) ובהקשר זה ציטט שה'ח מתוך איגרת
 הנשיא ריגן לרוה'מ על תביעת ארה'ב מאש'ף להימנע מטרור.
 שה'ח אמר שברור שאש'ף איננו עומד בתנאיה של ארה'ב
 להידברות עמו. השגריר אמר שיעביר דאגתנו העמוקה לתשומת
 לב המימשל. סיפר שעם קבלת הודעת ערפאת - המזכיר הגיב
 לאלתר ומיד אחרי כן פנו לויזנר בקהיר שיעביר לאש'ף מסר על
 הרצינות והחומרה בה ארה'ב רואה דברי ערפאת (נגד פרייג').

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 * מתוך 3
* עותק 4 * מתוך 26 *

*המצרים הודיעו שלדעתם דברים אלה הם אכן איום ושזו טעות
*אחמורה. מובארק אף התייחס לכך בשיחות עם אנשי קונגרס
*שביקרו בקהיר ואמר שהוא סולד מהתבטאויות כגון אלה.

*שה'ח אמר שנציגי ערפאת רימו ארה'ב בכך שטענו שערפאת
*מעולם לא אמר הדברים שיוחסו לו. בראון סיפר עוד שפלטרו
*נכח בא'ע שערך שגריר בריטניה בטוניס לכבוד וולדגרייב.
*בארוחה פגש באבו-שריף. פלטרו התייחס לענין האמנה
*הפלשתינאית. אבו שריף אמר שעבר זמנה ושהחלטות אלג'יר
*באות במקומה. אבו-שריף קבל על חוסר האיזון שבעמדת ארה'ב
*לבעית פלשתינ. התנהג באמוציונליות יתרה ואח'כ התנצל.

*בראון סיכם שהוא מבין מוטרדותנו מהצהרות ערפאת ויעביר
*דברי שה'ח לשולחיו.

*שה'ח אמר כי משמעות דברי ערפאת היא:

*א. לא נתמלאו התנאים לדיאלוג ארה'ב-אש'ף.

*ב. הדברים מערימים קושי על דרך ההידברות והמו'מ

*ג. דברי ערפאת גורמים לייזום טרור, ערפאת רוצה להיות
*דוברם היחיד של הפלשתינאים וכל מי שירצה לנקוט בצעד
*כלשהו יחשוש לחייו.

*השגריר שאל האם להערכת שה'ח לערפאת שליטה באינתיפאדה.
*שה'ח השיב שלא ברור אם הוא שולט באינתיפאדה אך ברור שיש
*לו היכולת להפעיל טרור נגד האוכלוסיה - ואפילו בירושלים
*- ולמנוע ולשבש התהליך. השגריר אמר שיתכן שאנשים אכן
*פוחדים וברור שאיומים מילוליים כאלה אינם תורמים
*להתפתחות חיובית. שה'ח אישר זאת והוסיף שאש'ף לא עמד
*בתנאי הדיאלוג. בראון התייחס להתרשמות גורמי בטחון שמאז
*ה-13 בדצמבר לא ארעו פעולות טרור יזומות ע'י אש'ף גם אם
*יתכן והם מתכננים פעולות טרור. שה'ח הגיב שאש'ף נוקט
*בטקטיקה של מעורפלות ברמה גבוהה. כדי למשמש אחריותו כפי
*שארע בתקריות אחרונות בתלם יעקוב מלבנון ושריפת
*האוטובוס בירושלים.

*בראון אמר שחואטמה וג'יבריל אחראים לפעולות טרור אלו.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מתוך 3 * דף 3
מתוך 26 * עותק 4

*שה'ח השיבו כי הם חברים באש'ף אך גורסים שדבר אינו
*מחייבם להימנע ממרור. בראון הוסיף שלערפאת בעיות עם
*קדומי. מכל מקום יעבירו מסרו של שה'ח לוושינגטון.

*JN577

丁巳年

7N*

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, בנצור, מצפא

דמיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	קד: 1
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן מעור:	אל: אלכת, אלר, אלכסל, אמא	
כס פבוק:	דע: אלכת, רחא	
מספר:	פאת: אל, וולטלסון	
471		

הילא כוס הלכין לדה נויסט לנפקיה
ראיון מקיל לברבורה וולטלס

העניג מסל בולג ABC
 הראיון כולל התיחסויות נרחבות למשה.

לעיל קללים להראיון.

יוסי גל

3 3
 שם השם
 1 1 1 1 1 1 1 1
 2 2 2 2 2 2 2 2
 תפוצה:

ABC'S 20/20 INTERVIEW WITH
PRESIDENT AND MRS. GEORGE BUSH
AS BROADCAST

471 2/2

FRIDAY, JANUARY 20, 1989

MS. WALTERS: I wanted to get back a little bit to foreign policy, to some of the issues that are so important. Middle East right now on the front pages -- today, all the time. Are you totally against an independent Palestinian state?

PRESIDENT-ELECT BUSH: I think an independent Palestinian state, knowing the realities of that region as I do, is a non-starter. What you have to do is have -- have Israel, and then, I think the first step should still be Jordan in direct negotiations. And I know that to all factions in Israel, a Palestinian state is a non-starter, so why be advocating something that would keep the process from going forward? I think the best concept is still a confederation --

MS. WALTERS: With Jordan.

PRESIDENT-ELECT BUSH: With Jordan, in some way. And if the US can be a catalyst to achieve those ends, so much the better. And we can.

MS. WALTERS: Do you -- do you trust Yasir Arafat?

PRESIDENT-ELECT BUSH: No, but I don't totally trust him. I obviously don't know the man. But I -- I'm encouraged by the recent steps that Mr. Arafat took to do those things that -- that have been the fundamentals in US foreign policy -- recognition of Israel's right to exist, renunciation of terror.

✱

✱

✱

END

-- WE ARE VERY DISTURBED BY THE RISING NUMBER OF PALESTINIANS KILLED AND WOUNDED IN THE LAST FEW WEEKS.

-- THE PRESS HAS REPORTED THAT THE GOI MAY HAVE AUTHORIZED NEW GUIDELINES REGARDING THE USE OF LETHAL FORCE AGAINST PALESTINIANS.

-- ACCORDING TO THESE REPORTS, IDF SOLDIERS MAY NOW USE PLASTIC BULLETS IN NON-LIFE THREATENING SITUATIONS, INCLUDING AGAINST FLEEING PALESTINIANS. SHOOTING PEOPLE IN THE BACK, THE MOST LIKELY RESULT OF SUCH A POLICY, WOULD BE SIMPLY INDEFENSIBLE.

-- WE KNOW THAT YOU SHARE OUR CONCERN THAT DEATHS AND INJURIES IN THE OCCUPIED TERRITORIES SHOULD BE HELD TO THE ABSOLUTE MINIMUM.

-- THAT IS WHY WE CAN NOT UNDERSTAND WHY SOLDIERS WOULD BE PERMITTED TO USE PLASTIC BULLETS OR OTHER FORMS OF LETHAL FORCE IN WAYS THAT ONLY ADD TO THE NUMBER OF CASUALTIES BUT WHICH DO NOT RESTORE CALM.

-- WE ARE ALSO DISTURBED BY THE OTHER REPORTED MEASURES - INCLUDING DEMOLITION OF HOMES AND CONFISCATION OF PERSONAL PROPERTY - TO BE TAKEN AGAINST FAMILIES OF THOSE SUSPECTED OF THROWING STONES. THESE ACTIONS ARE LIKELY TO PUNISH INNOCENT PEOPLE.

-- YOU KNOW OUR VIEW THAT EXCESSIVE FORCE AND OTHER EXTREME MEASURES ONLY EXACERABATE AN ALREADY TENSE AND DANGEROUS SITUATION.

-- THEY ALSO CONTRIBUTE TO THE PERCEPTION THAT THE PALESTINIANS HAVE THE POLITICAL INITIATIVE AND ISRAEL IS ONLY ABLE TO RESPOND WITH FORCE.

-- I HOPE THAT YOU WILL RECONSIDER THESE MEASURES AND QUICKLY COME FORWARD WITH A POSITIVE PROGRAM THAT WE CAN SUPPORT.

1100 12 1 20Nj
23/1/87 - 2
10/1/87 1228

C. V. N' 24.1.87
9/1/87
H

-- WE ARE VERY DISTURBED BY THE RISING NUMBER OF PALESTINIANS KILLED AND WOUNDED IN THE LAST FEW WEEKS.

-- THE PRESS HAS REPORTED THAT THE GOI MAY HAVE AUTHORIZED NEW GUIDELINES REGARDING THE USE OF LETHAL FORCE AGAINST PALESTINIANS.

-- ACCORDING TO THESE REPORTS, IDF SOLDIERS MAY NOW USE PLASTIC BULLETS IN NON-LIFE THREATENING SITUATIONS, INCLUDING AGAINST FLEEING PALESTINIANS. SHOOTING PEOPLE IN THE BACK, THE MOST LIKELY RESULT OF SUCH A POLICY, WOULD BE SIMPLY INDEFENSIBLE.

-- WE KNOW THAT YOU SHARE OUR CONCERN THAT DEATHS AND INJURIES IN THE OCCUPIED TERRITORIES SHOULD BE HELD TO THE ABSOLUTE MINIMUM.

-- THAT IS WHY WE CAN NOT UNDERSTAND WHY SOLDIERS WOULD BE PERMITTED TO USE PLASTIC BULLETS OR OTHER FORMS OF LETHAL FORCE IN WAYS THAT ONLY ADD TO THE NUMBER OF CASUALTIES BUT WHICH DO NOT RESTORE CALM.

-- WE ARE ALSO DISTURBED BY THE OTHER REPORTED MEASURES - INCLUDING DEMOLITION OF HOMES AND CONFISCATION OF PERSONAL PROPERTY - TO BE TAKEN AGAINST FAMILIES OF THOSE SUSPECTED OF THROWING STONES. THESE ACTIONS ARE LIKELY TO PUNISH INNOCENT PEOPLE.

-- YOU KNOW OUR VIEW THAT EXCESSIVE FORCE AND OTHER EXTREME MEASURES ONLY EXACERBATE AN ALREADY TENSE AND DANGEROUS SITUATION.

-- THEY ALSO CONTRIBUTE TO THE PERCEPTION THAT THE PALESTINIANS HAVE THE POLITICAL INITIATIVE AND ISRAEL IS ONLY ABLE TO RESPOND WITH FORCE.

-- I HOPE THAT YOU WILL RECONSIDER THESE MEASURES AND QUICKLY COME FORWARD WITH A POSITIVE PROGRAM THAT WE CAN SUPPORT.

11/23/87
23/1/87
(10/1/87) 12:28

ע'ב'נ'
24.1.87
21/1/87
[Signature]

-- WE ARE VERY DISTURBED BY THE RISING NUMBER OF PALESTINIANS KILLED AND WOUNDED IN THE LAST FEW WEEKS.

-- THE PRESS HAS REPORTED THAT THE GOI MAY HAVE AUTHORIZED NEW GUIDELINES REGARDING THE USE OF LETHAL FORCE AGAINST PALESTINIANS.

-- ACCORDING TO THESE REPORTS, IDF SOLDIERS MAY NOW USE PLASTIC BULLETS IN NON-LIFE THREATENING SITUATIONS, INCLUDING AGAINST FLEEING PALESTINIANS. SHOOTING PEOPLE IN THE BACK, THE MOST LIKELY RESULT OF SUCH A POLICY, WOULD BE SIMPLY INDEFENSIBLE.

-- WE KNOW THAT YOU SHARE OUR CONCERN THAT DEATHS AND INJURIES IN THE OCCUPIED TERRITORIES SHOULD BE HELD TO THE ABSOLUTE MINIMUM.

-- THAT IS WHY WE CAN NOT UNDERSTAND WHY SOLDIERS WOULD BE PERMITTED TO USE PLASTIC BULLETS OR OTHER FORMS OF LETHAL FORCE IN WAYS THAT ONLY ADD TO THE NUMBER OF CASUALTIES BUT WHICH DO NOT RESTORE CALM.

-- WE ARE ALSO DISTURBED BY THE OTHER REPORTED MEASURES - INCLUDING DEMOLITION OF HOMES AND CONFISCATION OF PERSONAL PROPERTY - TO BE TAKEN AGAINST FAMILIES OF THOSE SUSPECTED OF THROWING STONES. THESE ACTIONS ARE LIKELY TO PUNISH INNOCENT PEOPLE.

-- YOU KNOW OUR VIEW THAT EXCESSIVE FORCE AND OTHER EXTREME MEASURES ONLY EXACERBATE AN ALREADY TENSE AND DANGEROUS SITUATION.

-- THEY ALSO CONTRIBUTE TO THE PERCEPTION THAT THE PALESTINIANS HAVE THE POLITICAL INITIATIVE AND ISRAEL IS ONLY ABLE TO RESPOND WITH FORCE.

-- I HOPE THAT YOU WILL RECONSIDER THESE MEASURES AND QUICKLY COME FORWARD WITH A POSITIVE PROGRAM THAT WE CAN SUPPORT.

1100 12 1 20Nj
23/1/87 - 2
10' 12' 12' 12' 12' 12'

C. V. N. 24.1.87
2/1/87
[Signature]

שמו

יציא

**

**

**

**

חוזם: 1,14423

אל:ני/723, ווש/699, אוטבה/224, לוסאנגלס/192, אטלנטה/123,
 בוסטון/146, טורונטו/155, יוסטון/117, מונטריאול/147, מיאמי/166,
 פילדלפיה/113, פרנציסקו/135, שיקגו/157, אתונה/239, בון/309,
 בריסל/338, האג/274, לונדון/382, פריס/706, רומא/284, מדריד/301,
 קופנהגן/252, ליסבון/174, מילנו/203, אוסלו/203
 מ:-המשורד, תא:200189, זח:1407, דח:ב, סג:שמ

תח: @ גס:הסברה

נד: @

שמו/בהול

להלן משיחת שר החוץ, ארנס, עם שגריר ארהב 19/1/89:

שר החוץ, משה ארנס, קיים אתמול פגישה עם שג' ארהב,
 וויליאם בראון.

בפגישה הסב השר את תשומת לב השגריר לדברי דובר
 מחמד, לפיהם יש בידיהם קלטת ובה איומי ערפאת כי
 הוא אישית יירה - 10 כדורים לחזהו של כל פלשתיני
 שיפעל להפסקת האינתיפאדה.

שר החוץ הוסיף כי נראה שזוהי רק אחת ממספר
 התבטאויות של ערפאת ברוח זו.
 בנוסף הזכיר שהח לשגריר את הצהרת ערפאת באוסטריה
 ב-20.12 על פיה כלל לא התכוון ערפאת להתנער מהטרור
 וזאת בניגוד לדבריו בגנבה.

בהקשר זה הפנה שהח את תשומת לב השגריר לתוכן מכתבו
 של נשיא ארהב לרהמ ישראל מ-22.12 על פיו ארהב
 דורשת מערפאת 'התנערות מתמשכת' מהטרור ולא חד
 פעמית.

בהמשך הסב שהח את תשומת לב השגריר לפרסום מסוכנות
 הידיעות המזהת מה-5.1.89 בה ערפאת הכחיש שעשה
 ויתור כל שהוא בקבלו את החלטה 242 וציין כי החלטת

משרד החוץ-מחלקת הקשר

המלפ בדבר הסכמה להחלטה זו הותנתה ב-3 דברים, והם: מדינה פלסטינית, הגדרה עצמית וזכות השיבה. בהקשר זה הפנה שהח תשומת לב השגריר לתוכן מכתבו של מזכיר המדינה האמריקני לשהח הישראלי מה-15.12 בו קבע כי ערפאת קבל החלטות האום 242 ו-338 ללא כל התנייה.

השר אמר כי ישראל היתה סבורה מלכתחילה כי אין כל הצדקה למגע עם אשפ ומהדברים שהובאו לעיל החוזרים ונשמעים עולה בבירור כי גם לפי הגישה האמריקנית אין עוד הצדקה להמשך אותם מגעים עם אשפ. בתום השיחה שהתנהלה בידידות הבטיח השגריר להעביר את דברי השר לממשל.

הסברה מצפא

רש

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, מעת, הסברה, מצפא, איר1, איר2, מזתים, מתאסשטחים, ארבבל2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

14057

תאריך : 20.01.89

נכנס **

סודי

**

**

**

חוזם: 1,14057

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 411, תא: 190189, זח: 1900, דח: מ, סג: סו

תח: & גס: מצפא

נד: &

סודי/מידי

אל: מצפ' א

מקש' ח - משהב' ט (הועבר

דע: נספח הגנה - כאן

רמש' נ, ניו יורק (הועבר)

מאת: ק. לקונגרס.

' רשימת יעבצ' '

היום הוגשה לקונגרס 'רשימת יעבצ' בדבר כוונות הממשל
למכירת נשק. הרשימה מסווגת והנגישות אליה מוגבלת.

עד כה ידוע לנו כי ברשימה מופיעות המדינות במזה'ת
והפריטים הבאים:

ערב הסעודית.

300 טנקים -1 M

משגרי טילים - לא ידועים פרטים נוספים.

מטוסים - סעודיה מבקשת להחליף מטוסי ה-5 F שברשותה
אולם טרם החליטה איזה סוג מטוסים ומערכות ירצו כתחליף.

בינתיים משאירים האופציה פתוחה בין ה-F-16, 18

F והאופציה האירופאית.

תאריך : 98.10.02

72041

0117

1010

**

**

**

**

תאריך: 72041, 1

מס': 688677

א-1117, 17:114, תא: 981091, תא: 0091, תא: 0, 01:01

תא: 0 10:0258

17:0

0117, 17:0

מס': 688677

מס': 688677 - 0117, 17:0

תא: 100258 - 0117

מס': 1, 17:0 (0117)

מס': 1, 17:0.

מס': 1, 17:0.

מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0.

מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0.

מס': 1, 17:0.

מס': 1, 17:0.

מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0.

מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0.

מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0. מס': 1, 17:0.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

האמירויות.

מטוסי F-18 . לא ידוע בינתיים על כמות.

קונגרס.

חו

תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, מנכל, ממנכל, בנצור, מצפא, ר/מרכז, ממד, רס, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* 13918

* תאריך : 20.01.89

* ** נכנס

* סודי ביותר

* דף 1 מתוך 3

* עותק 5 מתוך 28

* **

* **

* חוזם: 1,13918

* אל: המשרד

* מ-: וווש, נר: 380, תא: 190189, זח: 1245, דח: מ, סג: סב

* תח: @ גס: פרנ

* נד: @

* סודי ביותר / מיד

* אל: פר' 1

* מאת: שג' וושינגטון

* רפ' ג-לוב: נשק כימי.

* לשלכם 612 מ-18.1

* 1. להלן סיכום שיחות שקיימו הציר באגף המחקר (INR)

* והח' מ באגף הפוליטי-צבאי:

* א. מצב המפעל בלוב:-

* (1) בשלב זה לא כל ה- PROCESS CONTROL EQUIPMENT

* וציוד אחר כגון משאבות וצנורות אוורור מצויים במפעל

* ומסקנת האמריקאים היא שהלובים יכולים להריץ את המפעל

* אך לא ביעילות.

* (2) הלובים 'קוברים' את החמרים בסביבת המפעל ברבטה

* מתוך מטרה כנראה להגן עליהם עד שיגיע המפעל לשלב

* יצור. הם גם בונים קירות מגן עם מחילות כניסה מתחת

* לפני הקרקע על מנת למנוע פגיעת טילים שטוחי מסלול.

* בשבועיים האחרונים הם הגדילו את מספר סוללות ה

* מסביב למפעל. SA -8

* (3) להערכתם לא נשארו גרמנים במפעל. תאילנד היתה מעורבת

* בצורה כפולה. האחת באמצעות חברת בניה והשניה ע'י

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 2 מתוך 3 *
* עותק 5 מתוך 28 *

* מספר קצינים באג"א התאילנדי שמכרו BOMB CASINGS
* שאותם גנבו מחיל האויר התאילנדי. אלו שעסקו בגניבת
* הציוד נעצרו בעוד חברת הבניה 'הורשתה' להמשיך ולפעול
* כבי היא מהווה צנור מודיעיני.

* (4) הערכתם של האמריקאים היא שהם יזדקקו ל-6 חודשים
* נוספים וזאת בהנחה שיקבלו הציוד.

* (5) המקור ב- INR העריך שלוב תזדקק ל-6 חודשים
* נוספים וזאת בהנחה שיקבלו הציוד. המקור באגף הפוליטי
* צבאי ציין כי המפעל יוכל להתחיל בייצור נשק כימי
* בתוך 3-6 חודשים.

* (6) לשאלה אמר המקור כי הלובים יכולים להסתייע בסורים
* לסיום בנית המפעל מה גם שחברת אימהאוזן היא אותה
* חברה שהרכיבה המפעל בסוריה.

* (7) הפרסום ב'שטרנ' על נסוי בתדלוק מטוסים באויר בסיוע
* גרמני נכון. הנסיון בבואינג 707 לא עלה יפה והיו
* גם קשיים בהתאמת מהירות ההרקולס למיג.

* נראה שהזיווג בין ההרקולס והמיראג' הצליח.

* א.ב. פעולות ארה"ב מול רפ"ג:-

* (1) המגע האחרון בין שתי הממשלות התקיים ביום ששי האחרון
* במפגש שקיימו מומחים מרפ"ג במחמ"ד. רפ"ג עמדה על
* כך שהמפגש יהיה מקצועי ובדרג נמוך. בשיחות שהתקיימו
* באוירה מתוחה הציגו אנשי מחמ"ד את העדויות בדבר
* מעורבות חברות מרפ"ג בהקמת המפעל בלוב. המומחים מרפ"ג
* הסתפקו בהאזנה.

* (2) חילוקי הדעות בין שתי המדינות מתמקדים סביב שני
* נושאים:- יכולת המפעל בלוב לייצר נשק כימי ומעורבותן
* של חברות רפ"גיות במאמץ הלובי. בעוד שלגבי יכולת
* המפעל הלובי לייצר נשק כימי הצליחו לשכנע ממ' רפ"ג
* (דאה התבטאות שר האוצר סטולטנברג בעקבות ביקורו
* בארה"ב). הרי שבסוגיית מעורבות חברות רפ"גיות ממ'
* רפ"ג עדיין טוענת שראיות בדבר מעורבות חברות רפ"גיות
* אינן חותכות.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* דף 3 מתוך 3 *
* עותק 5 מתוך 28 *

* (3*) 'הכדור נמצא כעת במגרש הרפ'גי'. ארה'ב מצפה שממ'
* רפ'ג תפעל במהירות בתחום החקיקה.

* (4*) לסכום הגלויים בשבועות האחרונים יצרו מתיחות רבה
* בין שתי המשלחות. הפגתה תלויה בממ' רפ'ג ובצעדים
* שתאחוז שיגבילו ויהדקו יכולת הפיקוח של ממ' רפ'ג
* על מכירות ציוד וידע בנושא הכימי.

* ג. מגעי ארה'ב עם ממשלות נוספות:-

* (1*) האמריקאים פעלו גם כנגד היפאנים שרצו להמנע מפרשת
* 'טושיבה' שניה. בספט' ביקר נציג מחמ'ד בטוקיו וקיבל
* חומר רב מהיפאנים על המפעל. עיקר מעורבותם של היפאנים
* היה בחלק הלא מבצעי של המפעל וספק אם נציגי החברות
* היפאניות ידעו מה קורה בחלק האחר.

* (2*) הסובייטים קיבלו מידע מפורט מהאמריקאים כולל, למורת
* רוח של ה-

* CIA, תכניות המפעל. נראה למקור שהסובייטים
* לא התייחסו למפעל עד למפגש עם האמריקאים כבעיה
* מודיעינית. אחרי הפרסום הפרשה פנו הלובים לסובייטים
* בבקשה לקבל מודיעין מאניותיהם על התקרבות מטוסים
* אמריקאים ונראה שהסובייטים נענו לבקשה.

* שטיין.

* אק

* תפ: שהח, רהמ, ממרהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמנ, איר1,
* בנצור, פרנ, מצפא

1957 2000 2000 20

1957 2000 2000 20

1957 2000 2000 20

1957 2000 2000 20

1957 2000 2000 20

1957 2000 2000 20

1957 2000 2000 20

1957 2000 2000 20

1957 2000 2000 20

backgrounder

01/19/89

LIBYA CONTINUES SUPPORT FOR TERRORISM (Excerpt* State Department report on Libya)

Washington -- Despite a public posture of moderation, Libya continues to support terrorism, according to a fact sheet prepared by the State Department.

"Libya has a record of seeking to destabilize moderate Arab and African governments committed to a negotiated peace in the Middle East or linked to the West," the fact sheet states. Libya has provided safehaven, money and arms to terrorist groups such as the Abu Nidal Organization, the Popular Front for the Liberation of Palestine-General Command, the Japanese Red Army, M-19 in Colombia, the Revolutionary Movement Tupac Amaru in Peru and the Provisional Irish Republican Army, according to the State Department.

In light of Libya's continued support of these groups, its acquisition of a chemical weapons capability is "profoundly disturbing," the fact sheet states. There is evidence which indicates that "Libya is on the verge of undertaking full-scale production of chemical warfare agents" at a large complex southwest of Tripoli, near Rabta, according to the fact sheet. Once fully operational, this complex will be "the largest chemical warfare agent production plant in the Third World -- potentially making tens of tons per day of mustard gas and nerve agents."

In order to recoup lost influence, Libya is now undertaking a campaign to improve diplomatic relations with its Arab neighbors, the Palestine Liberation Organization and key African states and hopes to expand its influence in Europe by "using the promise of economic and commercial benefits," says the State Department fact sheet.

Following is an excerpt from the fact sheet*

(begin text)

Libya Unchanged

Despite a public posture of moderation, Libya continues to support terrorism. It has given aid to terrorist groups. It has also participated directly in at least one operation in Senegal. Libyan operatives have been active worldwide, especially in Africa, Latin America, and the Caribbean. Libya maintains training camps for foreign dissident groups. It has permitted the Palestinian terrorist

United States Information Service
Tel Aviv, 71 Hayarkon Street, 63903 Tel. 654338 ext-204
Jerusalem, 19 Keren Hayesod Street, 94188 Tel. 222376

group, the Abu Nidal Organization (ANO), to establish its headquarters in Libya. Libya has also abused diplomatic privileges by shipping arms through the diplomatic pouch and by storing explosives at its diplomatic missions.

Libyan leader Mu'ammarr Qadhafi considers himself an agent of historic forces. He is implacably committed to ending U.S. and other Western influence in the Third World, to unifying the Arab world, and to destroying the state of Israel. He sees Israel, the U.S., and other Western countries as barriers to his goals. To achieve these ends, Libya has employed threats, terrorism, and military aggression.

Since the U.S. airstrikes in 1986 and Libya's military defeat in Chad in 1987, however, many believe Libya has chosen to operate through surrogate terrorist groups willing to strike at Western targets, rather than become directly involved in terrorism. For example, Libya has appealed to groups it supports to attack U.S. and other Western targets. Qadhafi has also relied increasingly on aggressive diplomacy and on offers of cooperation and outright bribes.

In the past, however, when Qadhafi has turned from subversion and terrorism to more conventional forms of diplomacy, he has eventually resumed his violent ways.

Support to Terrorists

Qadhafi has provided safehaven, money, arms and at times logistical support over the years to Palestinian groups such as the Popular Front for the Liberation of Palestine--General Command and to other groups, both pro- and anti-PLO. These groups have conducted most of their operations against Israel and the occupied territories. The ANO, which transferred its headquarters to Libya in 1987, frequently conducts its operations outside the Middle East, including in Europe. Recently, the ANO has resumed its operations with deadly consequences.

The ANO conducted the July 11, 1988 machine-gun and grenade attack on the Greek cruise ship, The City of Poros. An apparently accidental car explosion earlier that same day in Athens was probably caused by a bomb intended for an attack planned to complement the cruise ship incident. Libya has been linked to these incidents. For example, a submachine-gun recovered from the cruise ship and another from the bomb-damaged car were purchased by Libya in 1976. According to Greek officials, a known ANO member linked to the attacks used a Libyan passport to enter Greece.

ANO terrorists have confessed to the May 15, 1988 submachine-gun and grenade attacks at the Acropole Hotel and Sudan Club in Khartoum that killed eight and wounded scores of other people. Under interrogation, they said they had come to attack U.S. and British targets.

The ANO is also believed responsible for a car bomb which exploded prematurely in May near the Israeli Embassy in Nicosia, Cyprus, killing one of the two terrorists involved. An ANO gunman also confessed to the March 1988 attack on an Alitalia Airlines crew at the airport in Bombay in which a machine-gun jammed and explosives failed to detonate -- later claiming he intended to hit a U.S. crew.

Several other groups that Libya supports have conducted terrorist operations against U.S. and Western targets. At the time of the second anniversary of the U.S. airstrikes against Libya, there was a series of attacks against U.S. targets that were linked by circumstantial evidence to Libya. Just prior to these attacks, Qadhafi publicly predicted that progressives around the world would strike U.S. facilities, but later denied any Libyan responsibility.

-- The Japanese Red Army (JRA) was responsible for the April 14, 1988 bombing outside a USO club in Naples. The attack -- claimed under the covername "Organization of Jihad Brigades" and specifically linked to the U.S. bombing raids of Libya two years before -- killed five people including one U.S. servicewoman and injured at least 20 persons. Italian authorities have linked the car used in the attack to a known JRA terrorist who was implicated in the June 1987 attack against the U.S. Embassy in Rome.

-- A U.S. Air Force communications facility near Torrejon, Spain was bombed on April 15, 1988. The U.S. suspects involvement by Libyan sympathizers.

-- On April 14, 1988 gunmen set off explosives in the USIS binational center in Medellin, Colombia. The attack was claimed by members of the 19th of April Movement (M-19), which has received training and money from Libya.

-- The Revolutionary Movement Tupac Amaru (MRTA) claimed responsibility for two attacks against USIS binational centers on April 16, 1988 in Lima, Peru. While MRTA claimed these attacks were a protest against a Peruvian-Shell Oil Company agreement, we note that in 1986 it claimed responsibility for several attacks on U.S. targets in Peru to protest U.S. policy towards Libya shortly before the airstrikes.

-- A group with ties to Libya is the prime suspect in the April 19, 1988 bombing near the USIS binational cultural center in San Jose in which several were injured.

French authorities in late 1987 intercepted a 150-ton Libyan arms shipment, including surface-to-air missiles, intended for the Provisional Irish Republican Army (PIRA) in Northern Ireland. There is conclusive evidence that this shipment -- the equivalent of 60 large truck-loads of munitions -- originated in Libya. PIRA has used the SEMTEX explosives obtained from Libyan shipments in destructive bombing campaigns against both military and civilian targets in the UK and Western Europe. Last October, police uncovered a munitions cache believed to have come from an earlier Libyan shipment. The cache, hidden at a retirement home in West Belfast, included a Warsaw Pact-type flamethrower capable of incinerating a vehicle at up to 80 yards.

Against His Own

Although Qadhafi has intermittently -- including in 1988 -- offered amnesty to Libyan dissidents, such expatriates continue to be targets of Libyan attacks. Eleven dissidents were killed in the first phase of executions ending in 1981. Another series of planned attacks were uncovered during 1984 and 1985. Assassins in these cases have sometimes used handguns supplied in country by Libyan diplomats. In 1987 two Libyan dissidents were assassinated in Europe and an attempt was made on the life of a third. In that last case, Austrian officials identified the local Libyan diplomatic mission as supporting the attack. In the fall of 1987, France and Switzerland both expelled Libyan agents suspected of plotting terrorist actions.

Mixing Charm with Violence

Libya has a record of seeking to destabilize moderate Arab and African governments committed to a negotiated peace in the Middle East or linked to the West.

During the 1983-1987 period, Libyan-backed assassination plots against President Mubarak of Egypt, former President Numeiri of Sudan, President Mobutu of Zaire, and President Habre of Chad were thwarted. On occasion, Qadhafi has alternated between plotting against moderate

Arab and African leaders and reconciling with them to improve his own image.

Gadhafi's Diplomatic Offensive* Reaching For Respectability

To recoup lost influence, Libya has undertaken a concerted diplomatic campaign to improve relations with the PLO, with its Arab neighbors, and with key African states, while preserving its traditional contacts with dissident, subversive, and terrorist groups in such countries. Libya now maintains an active relationship with all the North African states, and has recently resumed diplomatic relations as well with Chad, Zaire, and Senegal. In September 1987, Libya agreed to a cease-fire in its conflict with Chad over the Aozou Strip. While Libya has proclaimed its willingness to settle for a negotiated solution to this dispute, its continued occupation of the Aozou strip and its repeated overflights of Chadian territory indicate otherwise.

Libyan efforts are underway to reestablish a broader diplomatic presence elsewhere in Africa, including in such countries as Liberia, Sierra Leone and The Gambia. Gadhafi, determined not to be outdone by Arab rivals, hosted several visits to Tripoli by PLO leader Yassir Arafat, summits for rival Palestinian groups, and announced he intended to assume the financial responsibilities in the West Bank set aside last year by Jordan.

Chemical Weapons -- A New Dimension to the Threat

Evidence now indicates that Libya is on the verge of undertaking full-scale production of chemical warfare agents. A large complex in a remote area about 80 kilometers southwest of Tripoli, near Rabta, has been constructed for this purpose. When this site is fully operational, it will be the largest chemical warfare agent production plant in the Third World -- potentially making tens of tons per day of mustard gas and nerve agents.

An adjacent metal fabrication facility is equipped with precision materials to manufacture components for a variety of air- and ground-delivered munitions. Other facilities are involved with filling and storing chemical weapons.

In a speech delivered in October 1988, Libyan leader Gadhafi claimed that the facility at Rabta was intended to produce pharmaceuticals -- not chemical warfare agents. Gadhafi also proposed opening the complex for international inspection. Contrary to Gadhafi's assertion, however, this site was clearly intended primarily for chemical warfare production. The specialized equipment, building design, and security there far exceed the requirements of a commercial plant. Because it would be relatively easy for Libya to disguise the plant's true purpose by modifying the piping and other internal features of the plant before opening it for inspection -- particularly inspection by non-experts -- a one time inspection of the sort offered by the Libyans would be inadequate.

The prospect of Libya's acquisition of a chemical weapons capability is profoundly disturbing given reports Libya used chemical weapons during 1987 in its war with Chad. It is also disturbing in light of Libya's continuing support for terrorism and Libya's history of transferring weapons to others. The United States has called on all nations to halt any contributions they might be making to Libya's chemical weapons program.

The Drive For Influence

In Europe* Libya has sought to expand its influence in Europe by using the promise of economic and commercial benefit -- principally in the petroleum sector -- as political leverage. For example, Libya

seeks to solicit ministerial visits through promises of progress on outstanding commercial issues such as unpaid Libyan debts. Libya also seeks to purchase political goodwill by holding out the prospect of expanded financial opportunities for companies and nationals of such countries. Libyan ability to keep such promises is limited, however, especially in view of the continued downturn in the international petroleum market. Libya is also pressing to regain the level of diplomatic representation it had in Europe prior to 1986 both for the respectability that will confer and to restore its security apparatus in Europe.

In Africa* Since late 1987, Libya has tried to increase its influence in Africa by combining aggressive diplomacy with intimidation. Qadhafi's long-term objectives are to weaken Western influence and to woo pro-Western regimes. Africa offers operational advantages -- porous borders and an existing Libyan infrastructure -- and has been a focal point for recent Libyan activity. Libya's commitment to supporting terrorist attacks against Western interests is reflected in an incident that occurred in Dakar this year, when the government of Senegal arrested two Libyan operatives on February 20, 1988 for carrying weapons and explosives into the Dakar airport from Benin. Subsequent to the arrests of these two, Benin expelled the head of the Libyan People's Bureau. The two were believed to have been planning to attack Western targets in Senegal.

Libya frequently uses friendly countries as bases to assist subversives or dissidents in countries hostile to Libya. Such countries have also served as transit points for dissidents enroute to Libya for military and political training.

The most noteworthy example in recent years involves Libya's support to Chadian dissidents in Sudan. In the Senegal case, the territory of the country of Benin was used by Libya to smuggle arms, supplies and money into Senegal.

Elsewhere, Kenya ordered five Libyan diplomats out of the country in April 1987 in connection with a Kenyan court conviction on espionage charges of four Kenyan students recruited by a Libyan diplomat. Three Gambians working with Libya were convicted in June 1988 of coup-plotting against the government in The Gambia.

In Latin America* Since as early as 1973, Libya has provided training to insurgent groups and political support to a broad spectrum of dissident organizations in Latin America and the Caribbean. Libya has provided support to the Sandinista regime in Nicaragua. Libya employs its People's Bureaus in Panama, Nicaragua, and Cuba to collect information and to encourage willing subversive organizations to carry out attacks. It appears to use Panama as its base in the Western Hemisphere. Libya uses Cuba as its transportation hub.

Several Latin groups Libya supports are prime suspects in recent strikes against U.S. targets. Although there exists no evidence of direct Libyan involvement in these attacks, the timing and associations lead us to suspect a Libyan link in the four attacks in April of last year on binational centers in Columbia, Peru, and Costa Rica. All of these attacks occurred on or near the second anniversary of the 1986 U.S. bombing of Libya.

In the Pacific and Asia* Qadhafi has sought to expand his influence in Asia and in the Pacific at the expense of the West by sponsoring radical individuals and groups whose activities exacerbate local problems. Libya has given paramilitary training and financial support to dissident groups in Indonesia, New Caledonia, Thailand, and the Philippines, including in the latter the Moro Liberation Front.

Two terrorist groups linked to Libya, the ANO and the JRA, have conducted operations against Western interests in Asia.

-- An ANO member attacked the Alitalia crew bus in Bombay on March 25, 1988. Although there is no indication that Libya ordered the attack, it has provided logistical support to ANO operations in Asia before -- most notably the attempt to hijack Pan American Flight 73 in Karachi in 1986.

-- The JRA launched several nearly simultaneous attacks against the U.S., Canadian, and Japanese Embassies in Jakarta in 1986 which coincided with the Tokyo economic summit.

Libya's efforts to establish an infrastructure capable of supporting terrorism, however, have been weakened by its inability to open new embassies and by Australia's closing of the Libyan People's Bureau in May 1987. The Australian Prime Minister said at the time, "There is no plausible explanation in terms of geography or legitimate national interest for Libyan activity in this region".

In the United States* Libya also has attempted to seek influence illegally within the United States and may have been involved in possible acts of subversion there as well.

In July 1988 two alleged Libyan intelligence agents along with four other Libyans and one Moroccan were indicted before a federal court in Alexandria, Virginia on charges of conspiring to violate the U.S. economic embargo against Libya. The defendants, who were associated with the People's Committee for Libyan Students, had diverted funds which were to be used for supporting Libyan students in the U.S. to financing political activities such as anti-American demonstrations in the U.S. and conferences of American dissidents in Libya. The defendants -- with the exception of alleged Libyan intelligence agent Mousa Hawamda who fled after posting bail -- pleaded guilty to the charges.

Last April, police in New Jersey apprehended Yu Kikumura, a member of the Libyan-linked JRA, who had three anti-personnel bombs in his car. The bombs were likely intended for a terrorist attack coinciding with the second anniversary of the U.S. retaliatory air strikes on Libya. Kikumura was found guilty of transporting explosives by a U.S. District Court in late November 1988.

In Chicago in December 1987, the leader and four other members of the "El Rukns" street gang were convicted of planning terrorist activities in 1986 and were sentenced to prison terms ranging from five to 80 years. The gang members, who had obtained an anti-tank rocket, had plans to target airplanes and government facilities, as well as to assassinate American politicians. According to U.S. prosecutors, the gang claimed it expected to receive 2.5 million dollars from Libya's Colonel Qadhafi in return for its actions. Although Libya was not charged in the case and its officials denied any involvement, gang members were known to have had contact with Libyan representatives.

Outlook for Libyan Involvement with Terrorism

Support for terrorism has been a consistent feature of Libyan foreign policy for nearly twenty years. Past experience with Qadhafi suggests he will shift away from his current diplomatic offensive when it fails to produce desired results. If the past is indicative, Libya will continue to share with international terrorists and with other extremist groups the goal of supplanting U.S. and other Western influence worldwide, but particularly in the Middle East. As recently as September, in response to a question from the Western media about Libyan arms shipments to the PIRA, Qadhafi replied that it was Libya's

policy to support such groups, since they were legitimately involved in the struggle against colonialism. Libya's continuing support for organizations such as the PIRA and the ANO, as well as its links to the JRA, will keep it squarely in the ranks of state sponsors of terrorism.

(end excerpt)

CHRONOLOGY OF LIBYAN SUPPORT FOR TERRORISM 1986-1988

1988

July -- Greece* ANO (Abu Nidal Organization) terrorists attacked the Greek cruise ship "The City of Poros" with grenades and machine-gun fire, killing nine and injuring nearly 100. Weapons used had been sold to Libya. A key suspect entered Greece using a Libyan passport.

May -- Sudan* Five ANO terrorists killed eight and wounded 23 in bomb and machine-gun attacks upon a club and hotel in Khartoum known to be frequented by foreigners. (The gunmen were sentenced to death by a Sudanese court in October 1988.)

May -- Cyprus* One suspected ANO terrorist died and another survived in a car bomb explosion which prematurely detonated near the Israeli Embassy in Nicosia.

April -- Italy* The Libyan-linked Japanese Red Army (JRA) is strongly suspected in the Naples car bomb explosion which killed five, including a U.S. servicewoman. A public claim tied the attack to the anniversary of the 1986 U.S. retaliatory air raid on Libya.

April -- Latin America* Attacks on U.S.-affiliated binational centers took place in Costa Rica, Peru and Colombia at the time of the anniversary of the air raid on Libya. All groups involved in these attacks have ties to Libya.

April -- Spain* Although no group claimed responsibility for the bombing of a U.S. Airforce communications facility near Torrejon on the anniversary of the air raid on Libya, involvement by Libyan sympathizers is suspected.

April -- United States* A JRA member was apprehended on the New Jersey Turnpike with three bombs in his car, most likely intended for a terrorist attack also tied to the anniversary of the air raid.

February -- Senegal* Two Libyan terrorists were arrested attempting to smuggle into Dakar a pistol, explosives and detonators which were likely to be used for terrorist operations there.

1987

October -- France* French authorities intercepted a 150-ton Libyan arms shipment, including surface to air missiles, on board the Eksund II destined for the Provisional Irish Republican Army (PIRA). Earlier PIRA-destined shipments of sizable quantities of Libyan arms, however, had arrived at their destination.

October -- Lebanon* There may have been Libyan involvement in the Beirut assassination of two French gendarmes; the terrorist group ASALA suspected of having done the actual killings has had a long history of ties to Qadhafi.

October -- Chad* Libyan involvement was also suspected in the bombing of the offices of the private volunteer organization "World Vision" in Moundou.

June -- Italy* The Cairo office chief of the anti-Qadhafi National Front for the Salvation of Libya was killed while in Rome by two agents of the Libyan Revolutionary Committees.

June -- Italy* The Anti-Imperialist International Brigade (AIIB) took credit for the car bomb explosion outside the U.S. Embassy in Rome and the launching of crude missiles at the U.S. and United

Kingdom Embassy compounds. The AIIB is a group associated with, if not part of, the Japanese Red Army which has links to Libya. These attacks coincided with the Summit Seven economic conference held in Venice.

May -- Egypt* Egyptian Revolution, a group believed to have links to Libya, attempted to murder three U.S. Embassy employees in Cairo, wounding two.

May -- Austria* A gunman, who dropped his Libyan passport at the scene while fleeing into the nearby Libyan People's Bureau, attempted to assassinate a prominent anti-Qadhafi activist who had formerly been a Libyan ambassador. This was the second attempt on this dissident's life in just over two years.

April -- Cyprus* Two Libyan-supported terrorists wounded a British warrant officer and his companion near Limassol. The same terrorists were identified as having participated in a 1986 attack on the British airbase at Akrotiri.

March -- Djibouti* The Popular Struggle Front, a Libyan-supported radical Palestinian group, was likely involved in the bombing of the "Cafe Historil," which was known to be frequented by French and other Westerners. The motive of the bombing, which killed 11 and wounded 50, apparently was to avenge recent Libyan defeats in Chad attributed to French intervention.

January -- French Guyana* Libya is believed to have been behind an attack against a government building in French Guyana.

January -- Greece* A Libyan businessman and known anti-Qadhafi activist was murdered in a tavern in an Athens suburb by suspected Libyan assassins.

1986

September -- Pakistan* During the attempted hijacking of a Pan Am jet in Karachi, ANO terrorists killed 21, including two Americans, and wounded 120. The four gunmen, plus a fifth ANO member with strong Libyan connections who had provided logistic and planning support, were apprehended and subsequently convicted in July 1988 and sentenced to death.

August -- Cyprus* Gunmen with Libyan links attacked the United Kingdom base at Akrotiri with mortars, rocket-propelled grenades and small arms fire, wounding two women. This attack was believed to be in retaliation for UK support for the April 1986 U.S. retaliatory air strike on Libya.

July -- Togo* Nine nationals from Togo and Benin were arrested for plotting to attack the market place in Lome as well as the U.S. Embassy. They confessed to having received their armaments from the Libyan People's Bureau in Cotonou, and that official Libyan facilities in Burkina and Ghana were also involved in the plot.

June -- France* Masked gunmen believed to be Libyan agents shot and killed a Libyan industrialist in his home in a Paris suburb.

May -- Indonesia* The JRA-linked Anti-Imperialist International Brigades (AIIB) claimed responsibility for the car bomb explosion outside the Canadian Embassy in Jakarta and the launching of homemade rockets against the U.S. and Japanese Embassies. These attacks took place just after the Tokyo Summit and were in retaliation for the Summit's antiterrorism declaration.

April -- North Yemen* In an attack believed instigated by Libya, a U.S. Embassy communications officer was wounded in Sanaa.

April -- Turkey* Authorities apprehended two Libyans with handgrenades as they approached a U.S. officers' club in Ankara, where a wedding reception was being held. The two later admitted to

receiving the grenades from the Libyan People's Bureau.

April -- Lebanon* Two British teachers and an American hostage were discovered murdered in Beirut. British officials publicly linked the killings to Libya.

April -- Sudan* A U.S. Embassy communications officer was shot in Khartoum; circumstantial evidence pointed to Libyan agents.

April -- West Germany* Three persons, including two American soldiers, were killed and more than 200 wounded, when a powerful bomb exploded at the La Belle discotheque in West Berlin. The U.S. government announced it had direct evidence of Libyan complicity in the attack. (It was because of this attack, plus evidence of Libyan involvement in planned attacks on U.S. diplomatic establishments abroad, that the U.S. launched on April 15 retaliatory strikes against terrorist facilities in Tripoli and the Benghazi.)

February -- Italy* The owner of an anti-Qadhafi radio station was wounded in Rome by two suspected Libyan agents.

SELECTIVE CHRONOLOGY OF LIBYAN SUPPORT FOR TERRORISM AND SUBVERSION 1980-1985

1985

December -- Austria* Passports used by Abu Nidal terrorists in the massacre at Vienna Airport's El Al ticket counter were provided by Libya.

November -- Malta* Libya may have been involved in the hijacking of Egyptair airline by Abu Nidal terrorists.

September -- Tunisia* Libyan diplomat smuggled about 100 letter bombs addressed to journalists into Tunisia. Several exploded, injuring two postal workers and causing Tunisia to sever diplomatic relations.

May -- United States* A Libyan diplomat at the United Nations was declared persona non grata, and 16 non-official Libyans were subpoenaed to appear before a U.S. grand jury in connection with a plot to kill dissidents in several different states.

February -- Austria* Former Libyan ambassador to Austria was severely wounded by two shots fired from a car outside his home in Vienna. The victim had supported Qadhafi's seizure of power in 1969, but quit his post in disgust at the regime in 1980.

1984

November -- Egypt* President Mubarak announced that four assassins sent by Libya to Egypt to kill former Libyan Prime Minister Bakoush had been arrested and forced to send fake pictures to the Libyan Embassy in Malta showing Bakoush apparently dead. Official Libyan press sources then claimed Bakoush had been executed by suicide squads sent abroad "to liquidate enemies of the revolution."

September -- Chad* Chadians discovered a plot to assassinate President Habre with an attache case bomb, following which Chad lodged a complaint against Libya before the U.N.

August -- United Kingdom* One of six Libyans awaiting trial for bomb attacks in London in March 1983 was found shot to death in a London apartment. The victim may have been silenced by the Libyan government.

May -- Libya* JANA, the official Libyan news agency, announced that "the Libyan masses have decided to form suicide commandos to chase traitors and stray dogs wherever they are and liquidate them physically."

April -- United Kingdom* A bomb hidden in an unclaimed suitcase, probably unloaded from a Libyan airliner, exploded at London's Heathrow Airport injuring 25.

April -- United Kingdom* British policewoman was killed and 11 anti-Qadhafi demonstrators wounded by gunfire from London Libyan People's Bureau. After a siege, British authorities found weapons and spent shell casings in the vacated embassy.

March -- Sudan* One Libyan TU-22 bomber dropped bombs on Omdurman, Sudan, site of a radio transmitter used by anti-Qadhafi oppositionists.

February -- Libya* Following annual Libyan General People's Congress, the Libyan Revolutionary Committees announced that all Libyan exiles must return to Libya or face "the death penalty."

February -- Libya* Libyan authorities took no action while a mob burned the Jordanian Embassy in Tripoli.

1983

August -- Burkina* Libya gave material support to a coup in Burkina.

July -- Chad* Libya invaded Chad for the second time. The occupation continued into 1985.

1981

October -- Sudan* The planned assassination of visiting Chadian official, Hissein Habre, failed when those sent to conduct the operation surrendered.

February -- Italy* Libyan gunmen opened fire on passengers arriving at Rome's airport on a flight from Algiers. A prominent anti-Qadhafi exile was the target.

1980

November -- United Kingdom* Two children of an anti-Qadhafi Libyan were poisoned by eating peanuts containing thalium.

October -- Chad* Libyan forces occupied Chad. Qadhafi attempted to force a Libyan-Chadian union.

October -- The Gambia* Libyan subversion in The Gambia caused a break in relations. Senegalese troops intervene under a mutual defense treaty.

February -- Libya* Tunisian and French Embassies in Tripoli were sacked and burned by a mob while Libyan authorities took no action.

1979

December -- Libya* An estimated 2,000 Libyans set fire to the U.S. Embassy in Tripoli. The Libyan authorities did not respond to requests by the Embassy for protection.

(end text)